IV. évfolyam. 25. szám 1948 június 19.

Ludas Matyi

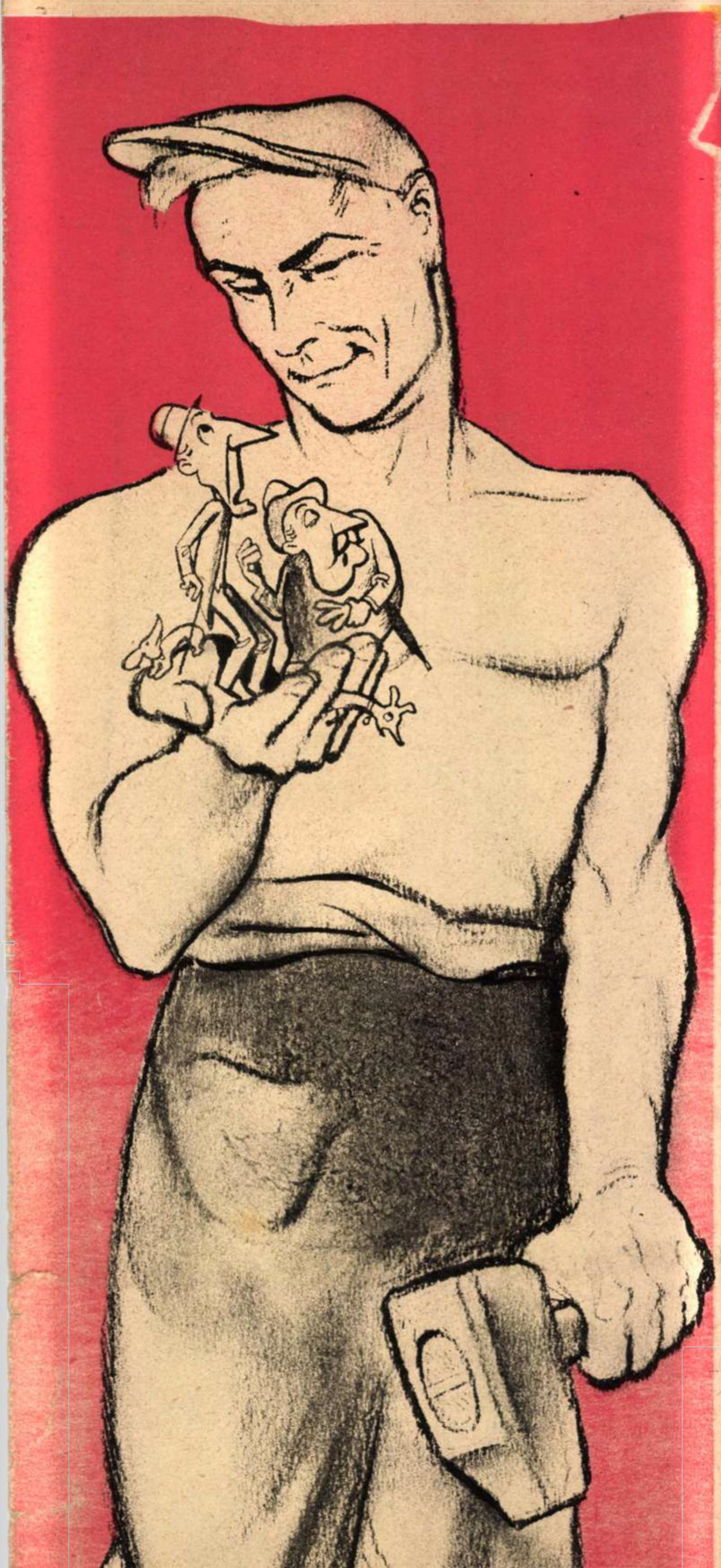

Helyzetkép az egyesülés után

— Parancsolnak még valamit az urak?...

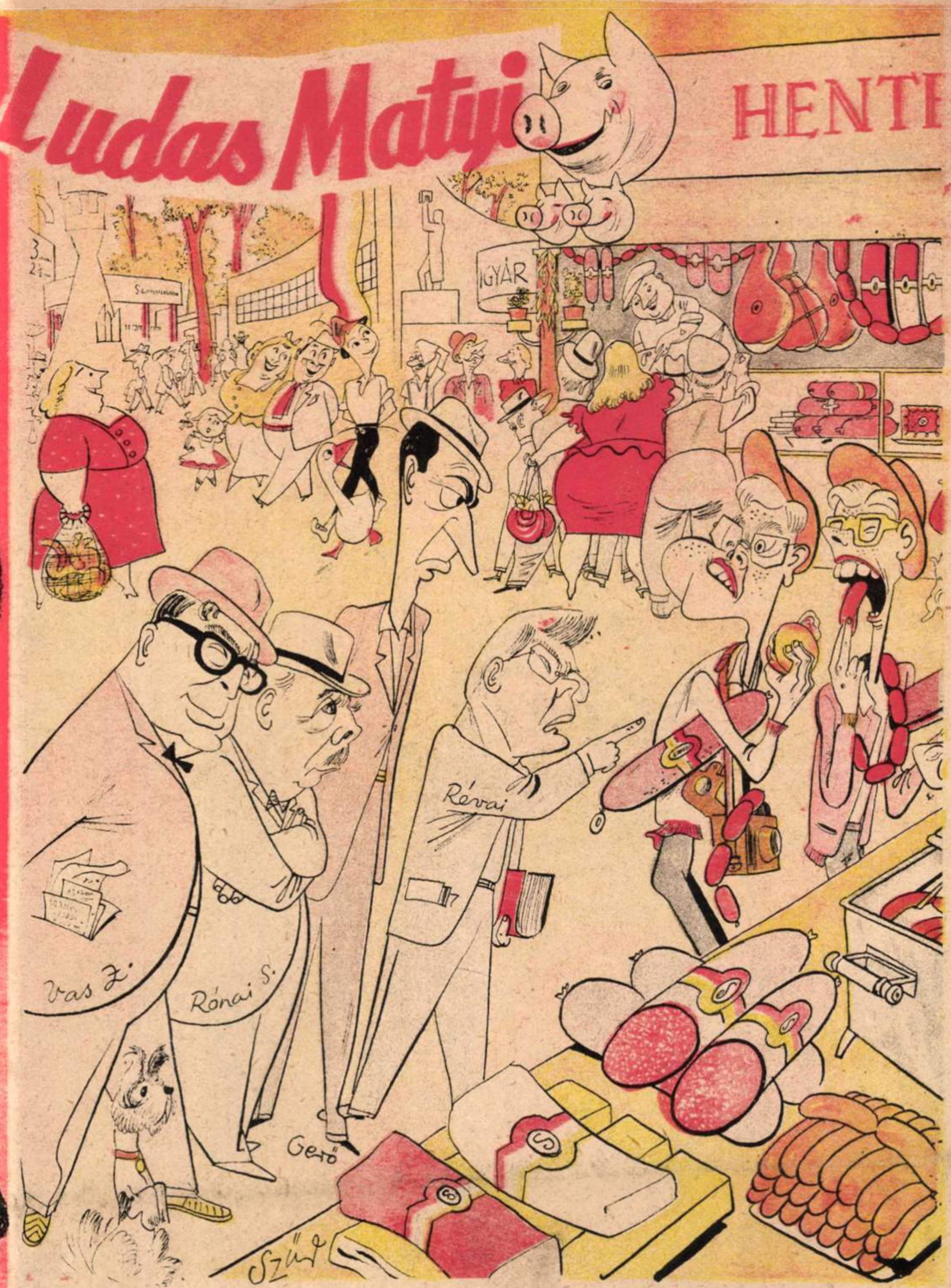

Nos uraim, most már tényleg teliszájjal szídhatják a magyar demokráciát!

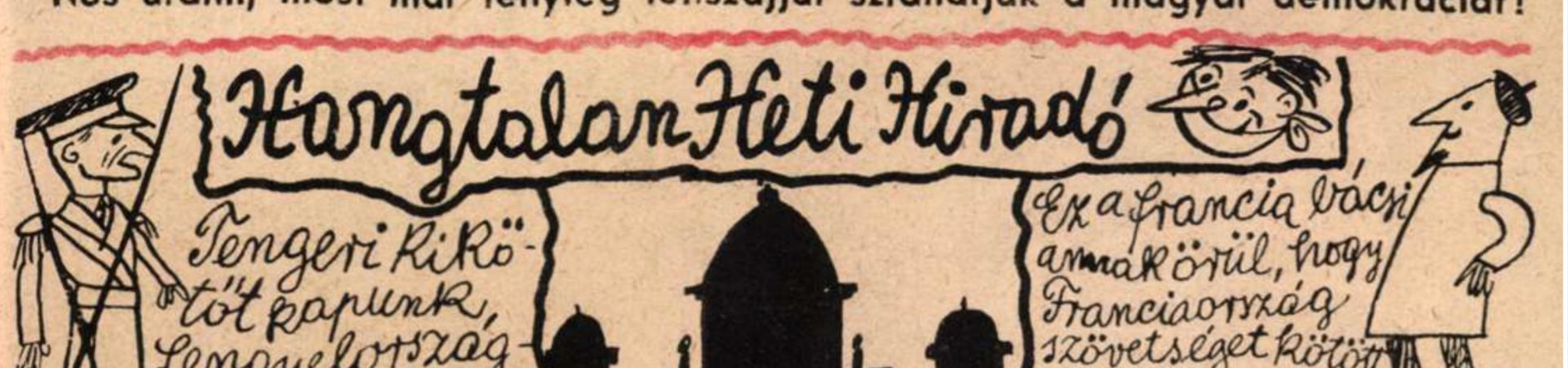

Hangtalan Heti Híradó

Tengeri kikötőt kapunk Lengyelországtól. Jó cserét csináltunk, mert eddig tengernagyunk volt tenger nélkül, most tengerünk lesz tengernagy nélkül.

Budapesten megrendezték a fény ünnepét. A sötétség ünnepét Esztergomban rendezik.

Ez a francia bácsi annak örül, hogy Franciaország szövetséget kötött azzal az Amerikával, amely felfegyverzi azt a Németországot, amely meg akarja támadni azt a Franciaországot, amely szövetséget kötött Amerikával.

SZERELEM: ÖRÖK TITOK

Mindnyájan örültünk a mult héten a fiatal színész és a fiatal iparművésznő házasságának. Csak a megcsontosodott agglegény támadt rá mogorván színészünkre:

— Hát ez mire volt jó?

— Kénytelen voltam így tenni, — mosolygott az ifjú férj. — Beleszerettem a szemébe.

— A szemébe?

— A szemébe... Abba a gyönyörű, tengerkék, sejtelmes...

Az agglegény elláttotta a száját:

— És ezért el kellett venned az egész nőt?!

Svájcból nem engedtek delegátusokat az MDP egyesülési kongresszusára

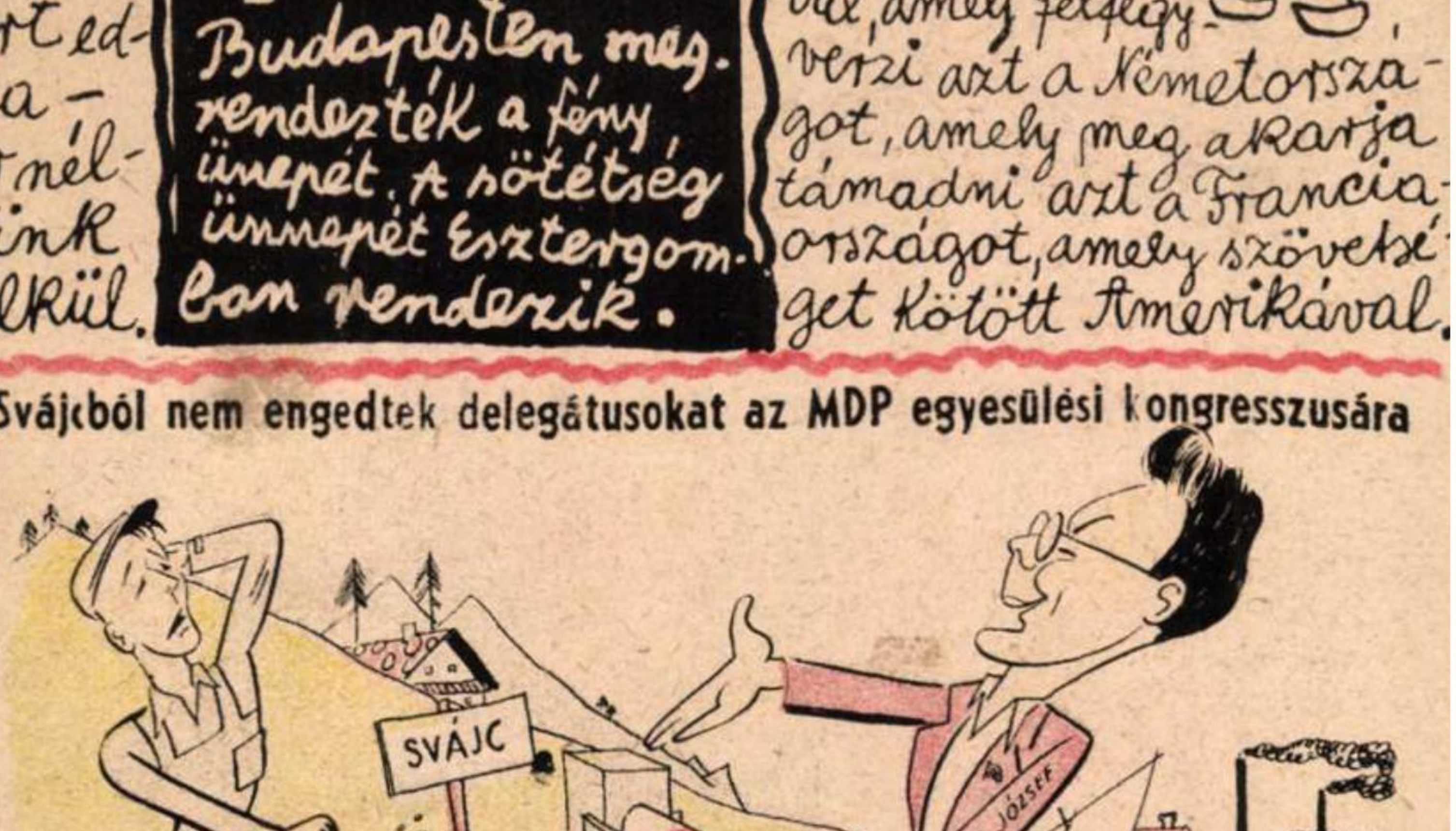

— Nálunk népi demokrácia van és maguknál Svájcban elvtárs?
— Nálunk állítólagos demokrácia van...

70 fillér

Mikor ül le a hölgy?

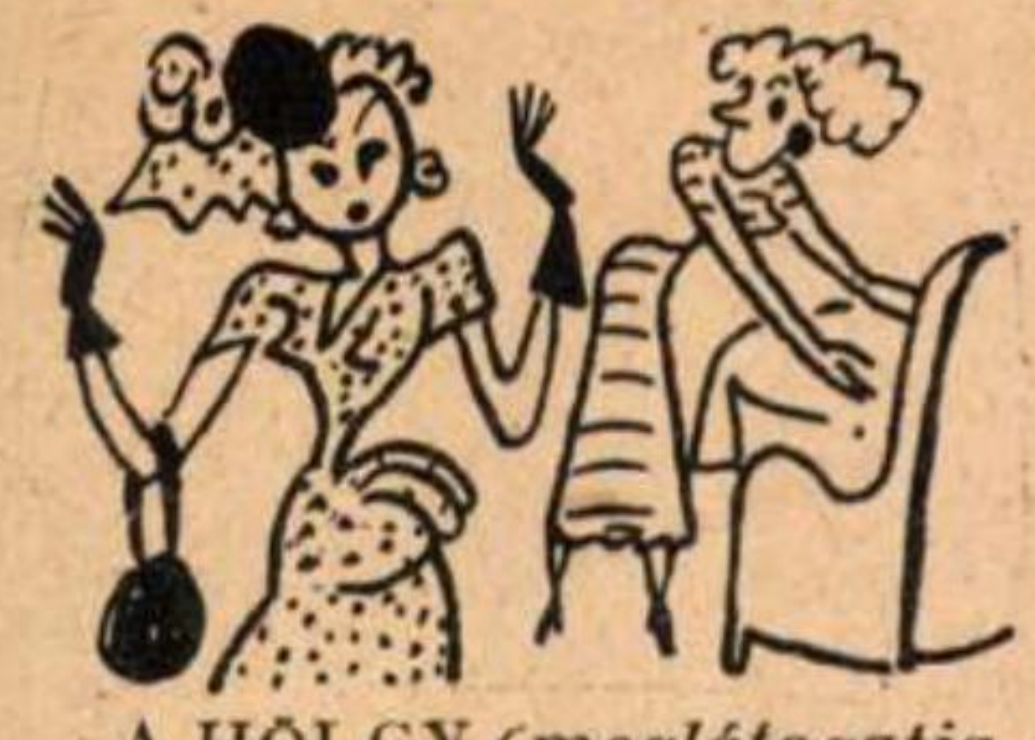

A HÖLGY *(meglátogatja délben egyik barátnőjét):* Nem, nem ülök le, szívem, mert akkor itt ragadok. Csak egy pillanatra szaladtam fel, hogy megmondjam... *(S megmondja. Állva mondja meg. Félórahosszat mondja meg állva. Miután megmondta):* Na, de most már futok is tovább. *(Lassan kimennnek az előszobába.)* Igaz, te még azt se tudod, hogy Paliék... Nem, nem, dehogyis megyek vissza, csak így gyorsan,, egy perc az egész... *(Harminc perc az egész. Aztán elmegy és belép egy Váci-utcai eszpresszóba. Ismerősei hellyel kínálják.)* Nem, nem, dehogyis ülök le, nem akarok itt ragadni, csak egy szendvicsre ugrottam be... *(Háromnegyedóra múlva, még mindig állva):* Na, de már futok is, szervusztok... *(Az eszpresszó előtt találkozik egy másik barátnőjével.)* Jó, hogy találkozunk, drágám..., jaj dehogyis ülök be, csak így állva megmondom neked is, hogy... Nem, nem, egy pillanat... *(De egy álló pillanat. Tehát egy örökkévalóság.)* Na, de most már szaladok fel kell ugranom még a kalaposnémhoz is. *(Felugrik. De ott se ül le. Leugrik a varrónéjához. De le ott se ül. Kiugrik, beugrik, de le nem ülne sehol a félvilágért —, végül felküzdi magát egy autóbuszra. Amint a kocsi belsejébe kerül, szeme villan, tapad az utasokra, kizárólag az ülő férfi-utasokra, de hiába villan s hiába tapad, hiába néz szúrósan, hiába megvetően, egyik se adja át helyét. Ekkor felszáll egy harmadik barátnője.)*

A BARÁTNŐ: Szervusz, drágám..., neked sincs helyed?

A HÖLGY *(jó hangosan):* Persze, hogy nincs. De nem baj. Manapság ez így szokás. A férfiak ülnek, a nő hadd álljon!

EGY FÁRADT MUNKÁS *(felemelkedik ültéből):* Tessék, asszonyom!

A HÖLGY *(hidegen biccent s most végre leül).*

Leszkay András

Harangszó és gyermekszó

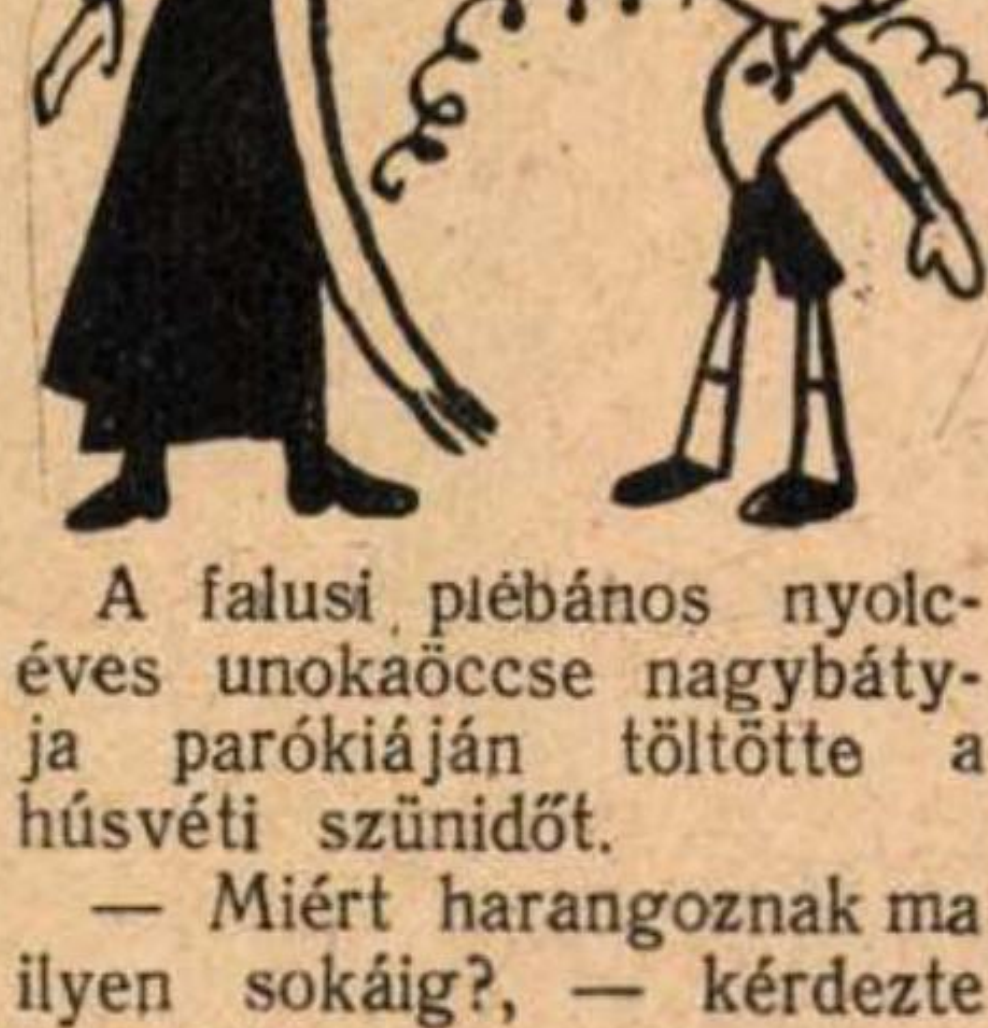

A falusi plébános nyolcéves unokaöccse nagybátyja parókiáján töltötte a húsvéti szünidőt.

— Miért harangoznak ma ilyen sokáig?, — kérdezte egy napon.

— Egy nagyon gazdag ember halt meg, — magyarázta a plébános. — Sokat fizetnek a rokonai, azért harangozunk érte ilyen sokáig.

Néhány nap mulva csodálkozva kérdezte a kisfiú:

— Ma miért nem harangoznak?

— Ma nagypéntek van, — mondta a plébános. — Ma halt meg az Isten Fia.

A kisfiú elgondolkozott:

— És ennyire szegény volt?

Kongresszus a föld alatt

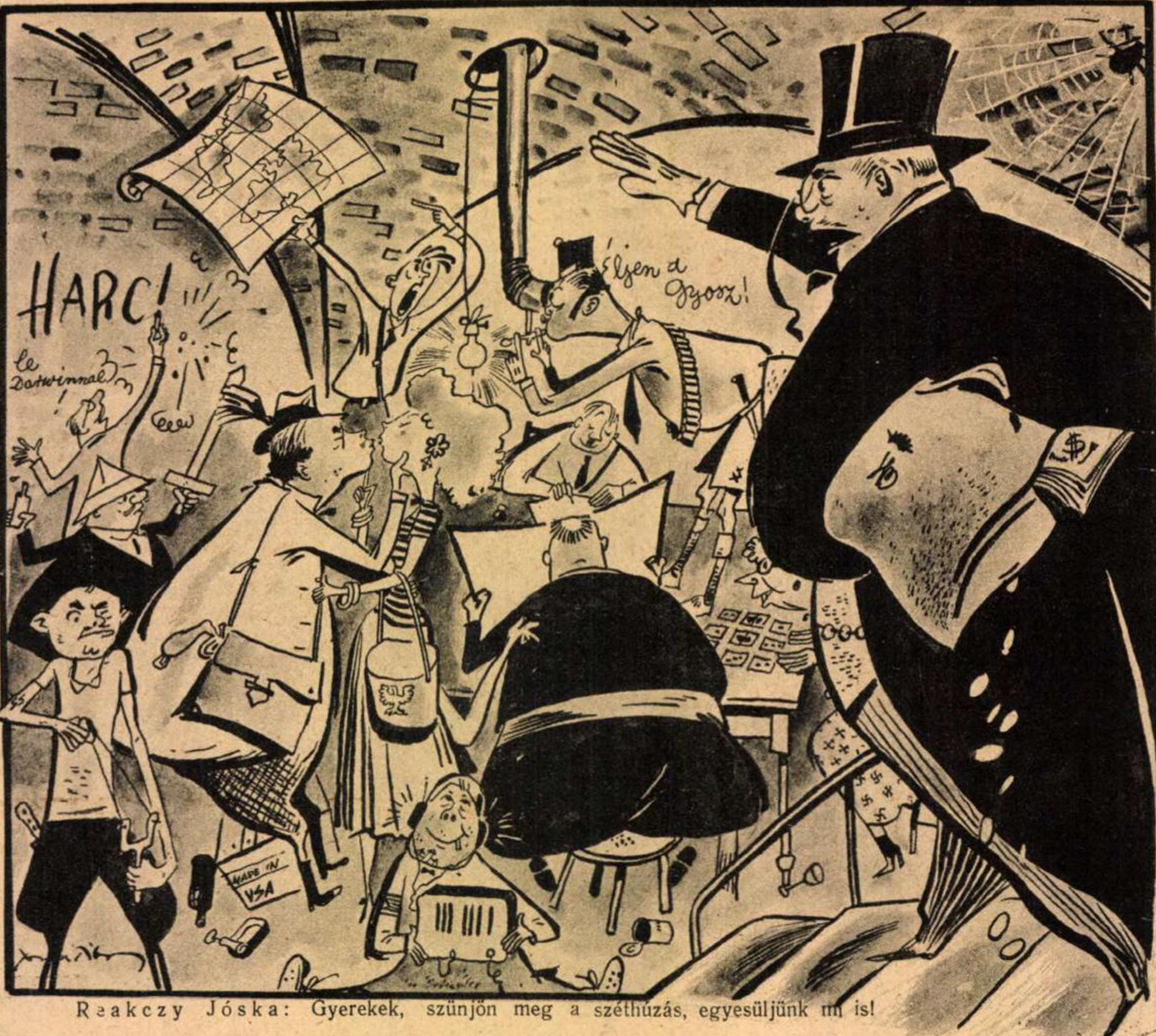
HARC!
le Darwinnal!
Éljen a Gyosz!
MADE IN USA

Reakczy Jóska: Gyerekek, szűnjön meg a széthúzás, egyesüljünk mi is!

Az önuralom titka

— Tudja, Kacsirek úr, amikor az imádott nő faképnél hagyott, olyan szörnyű lelkifájdalmaim voltak, hogy éjszakánkint a párnát harapdáltam kínomban..

— Látja, ez velem semmiképpen se fordulhat elő.

— Miért nem?

— Mert az utolsó párnámat is eladtam már és különben is éjszakára kiveszem a fogsoromat.

Szegény embert még az ág is húzza

Kacsirek komoran üldögél az Aligátor-kávéház terraszán. Arra megy Kelemen:

— Hát maga mért ül itt olyan komoran?

— Ne is kérdezze. Kint voltam a feleségemmel a Nemzetközi Vásáron. Százezer ember volt kint...

— És? Elvesztette a feleségét?

— Képzelje, nem.

Kereskedelmi tárgyalások

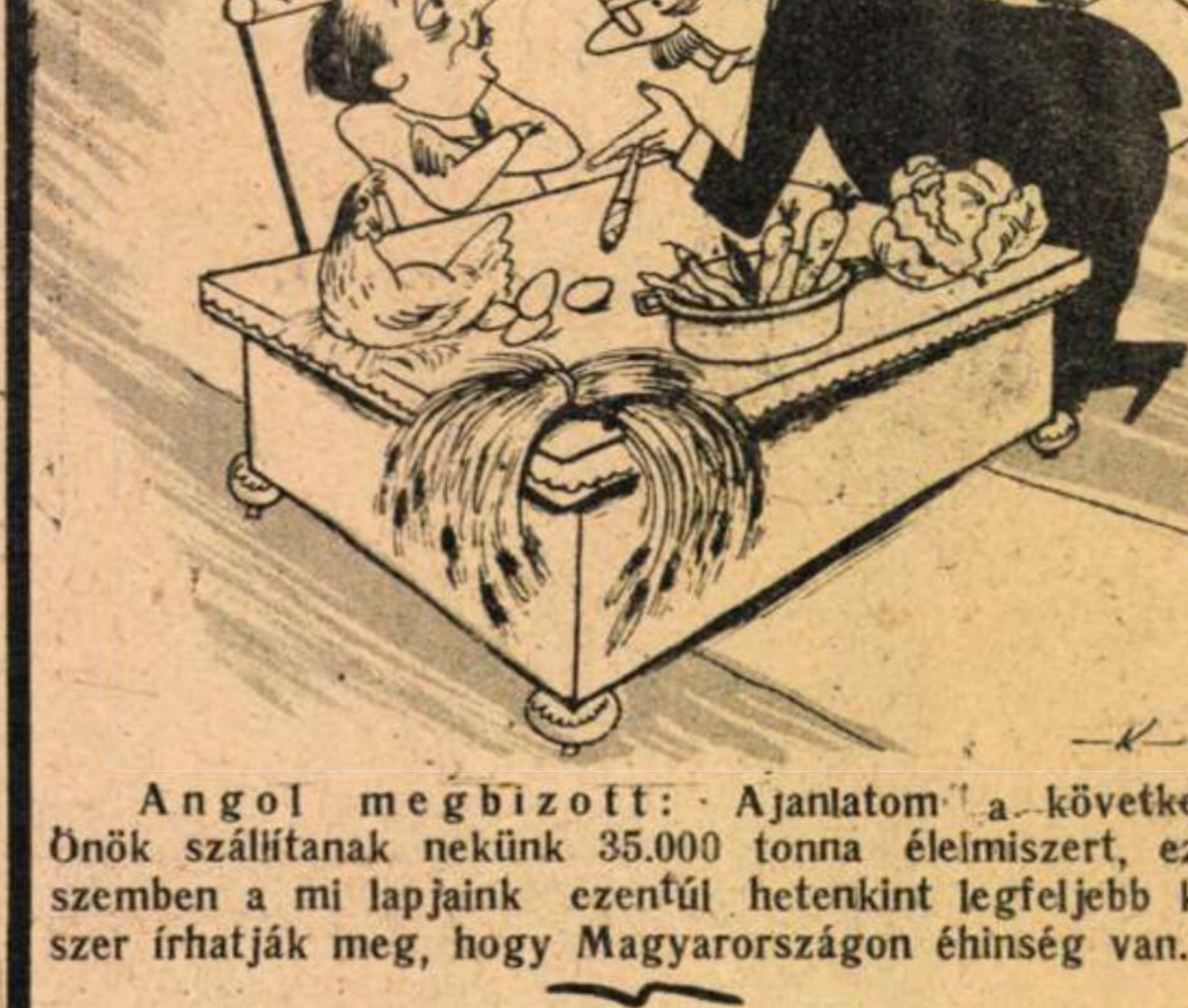

Angol megbizott: Ajanlatom a következő. Önök szállítanak nekünk 35.000 tonna élelmiszert, ezzel szemben a mi lapjaink ezentúl hetenkint legfeljebb kétszer írhatják meg, hogy Magyarországon éhinség van.

Ez az ima meghallgatásra fog találni

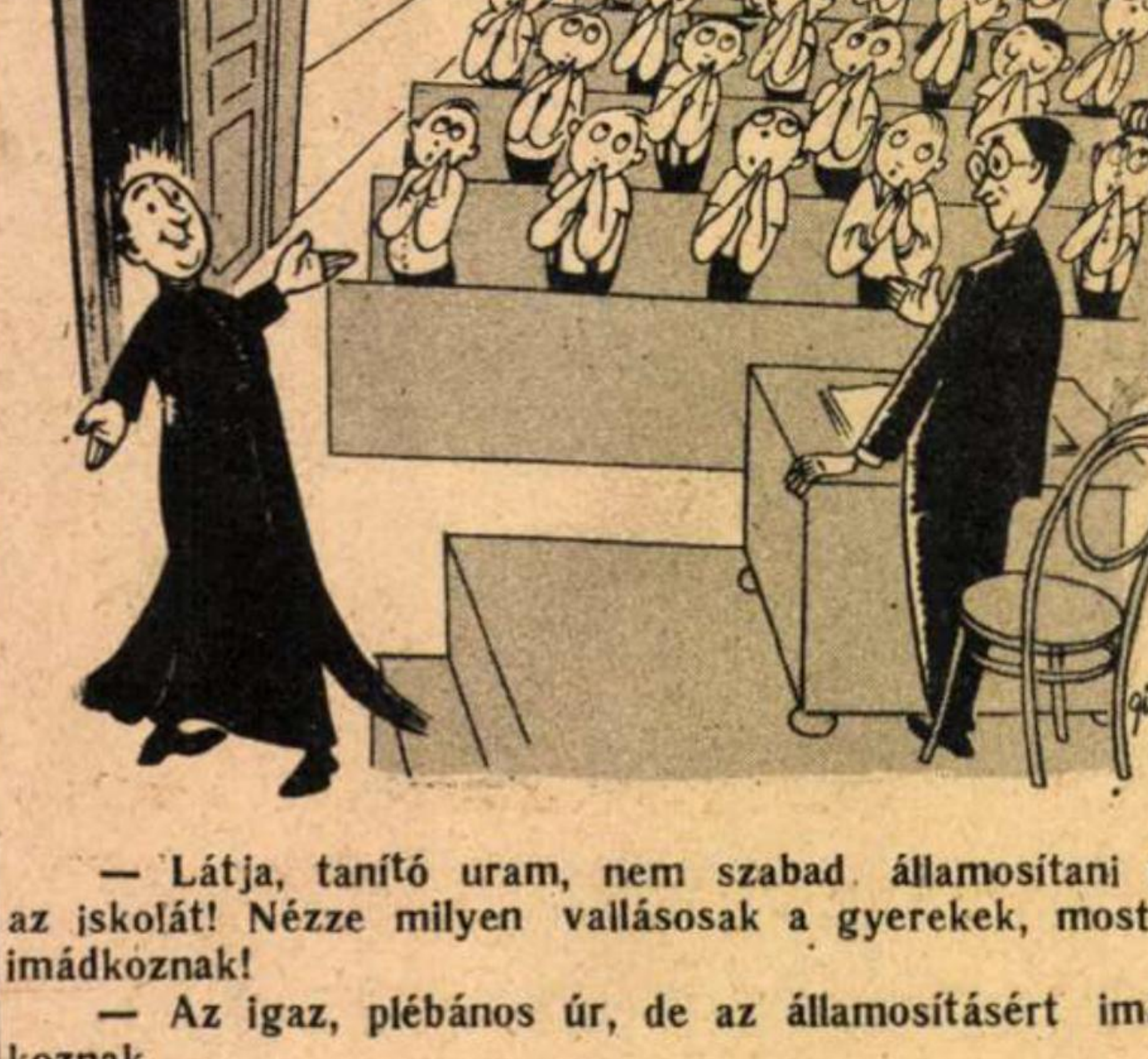

— Látja, tanító uram, nem szabad államosítani ezt az iskolát! Nézze milyen vallásosak a gyerekek, most is imádkoznak!

— Az igaz, plébános úr, de az államosításért imádkoznak...

95 százalékos haszon

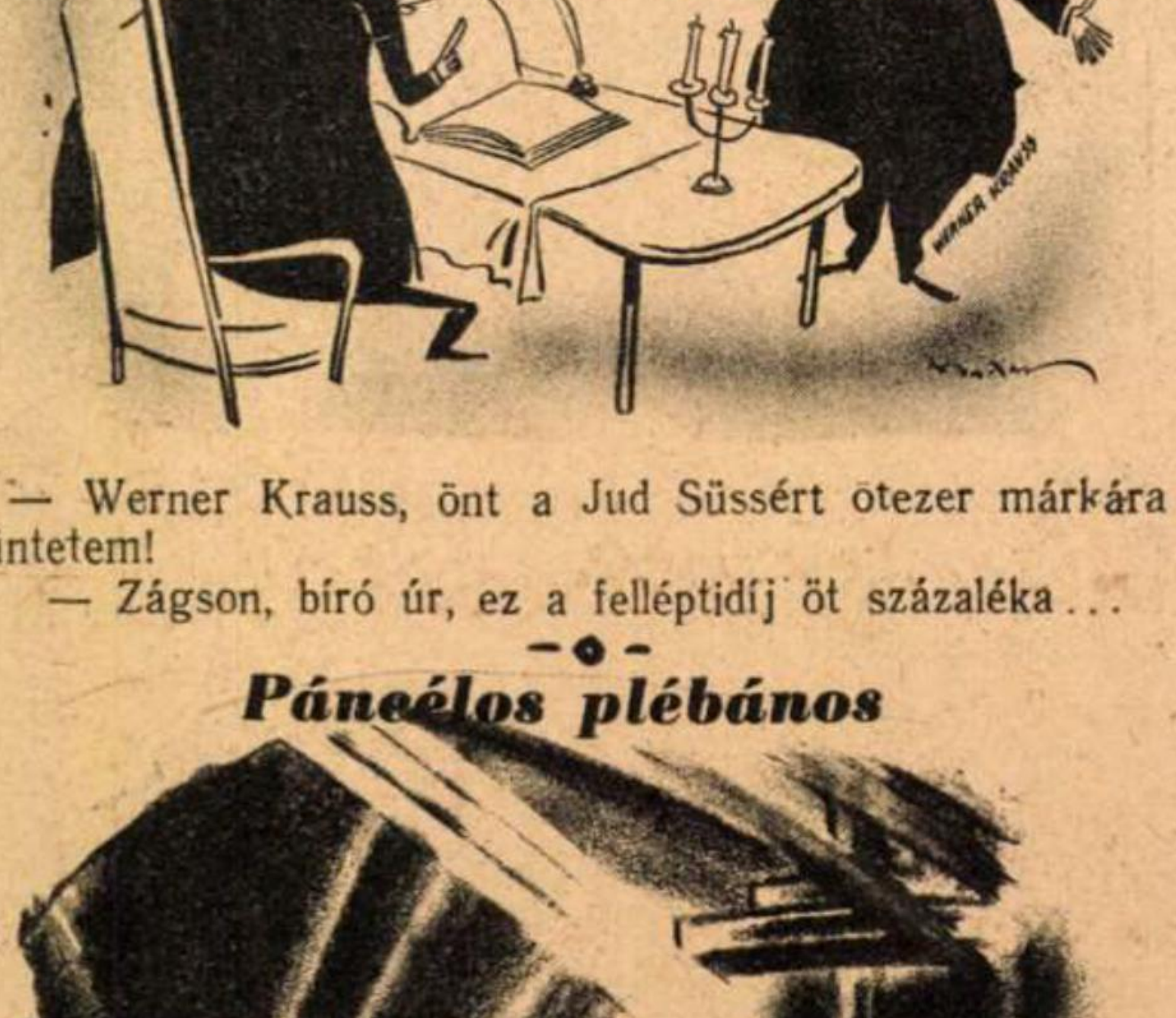

— Werner Krauss, önt a Jud Süssért ötezer márkára büntetem!

— Zágson, bíró úr, ez a felléptidíj öt százaléka...

Páncélos plébános

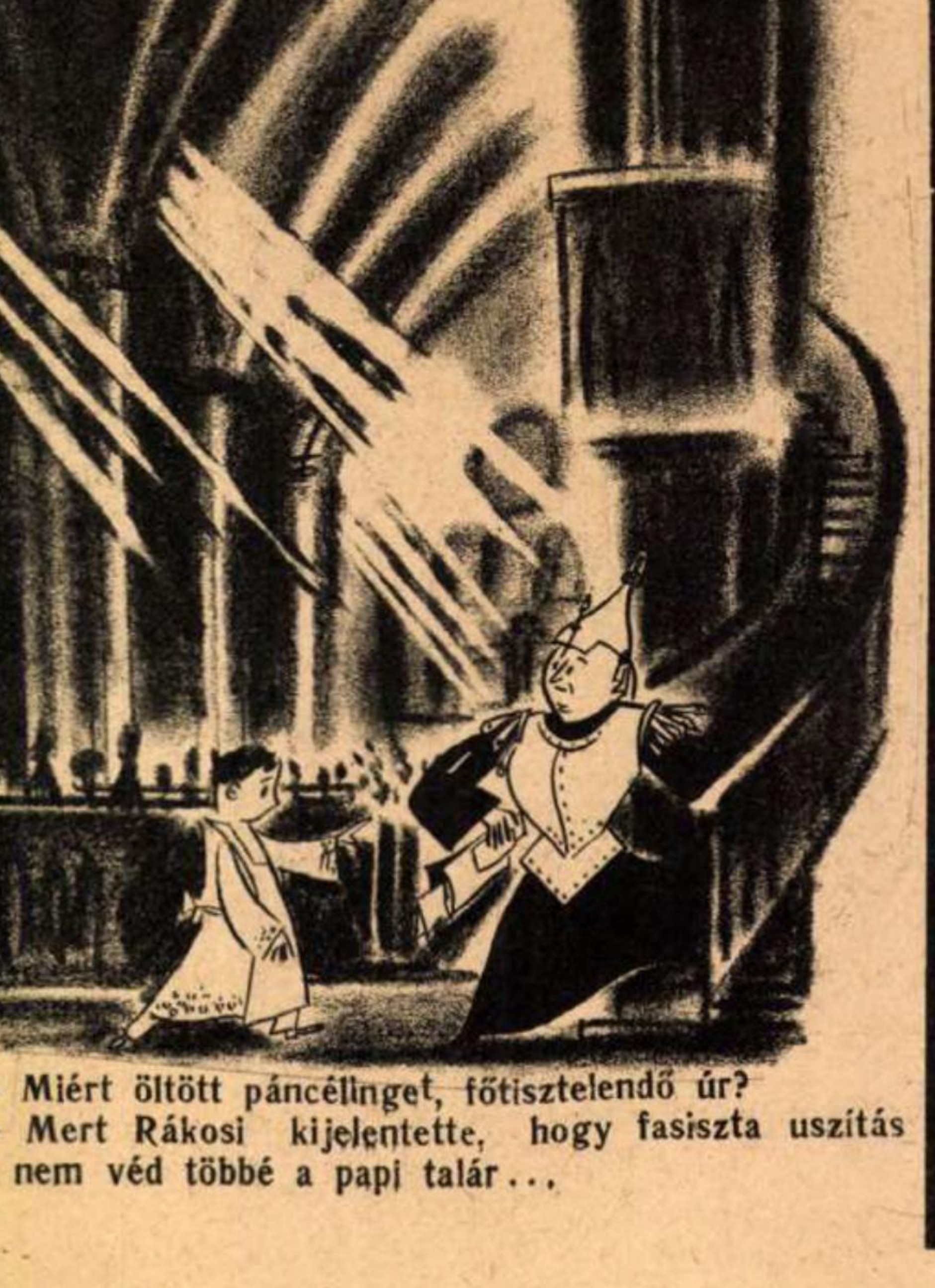

— Miért öltött páncélinget, főtisztelendő úr?

— Mert Rákosi kijelentette, hogy fasiszta uszítás esetén nem véd többé a papi talár...

Régi cég, új vezetés.

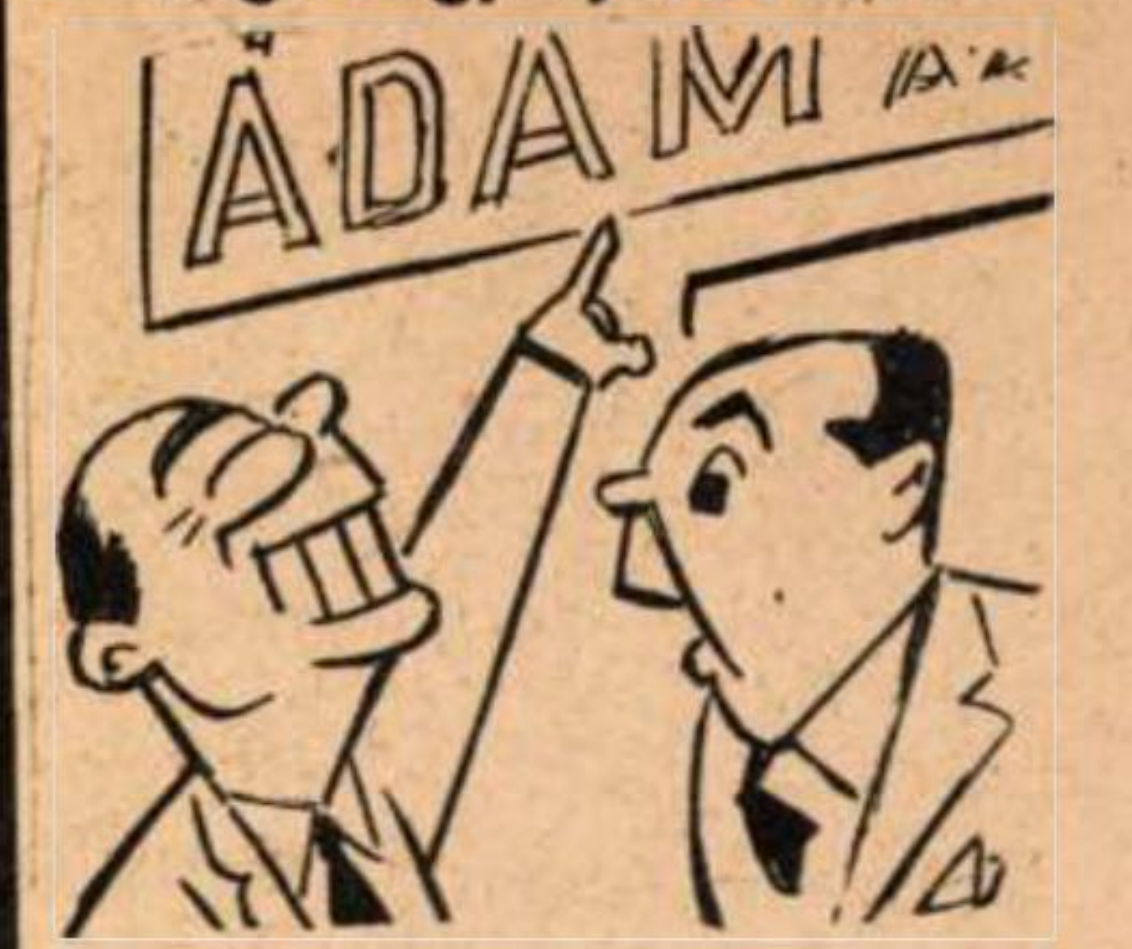

Az egyik körúti textilüzletbe új tulajdonos került. Amikor Csiperke Jenő, az állandóan sziporkázó textilügynök először belépett az új vezetés alatt álló boltba, így szólt a tulajdonoshoz:

— Főnök úr, maga megdöntötte a bibliát. Kiderült, hogy nem Ádám volt az első ember.

A főnök csodálkozva nézett Csiperkére, aki felhívta a figyelmét a cégtáblára, amelyen ez állott: ÁDÁM, azelőtt GRÜNHUT.

LOGIKA

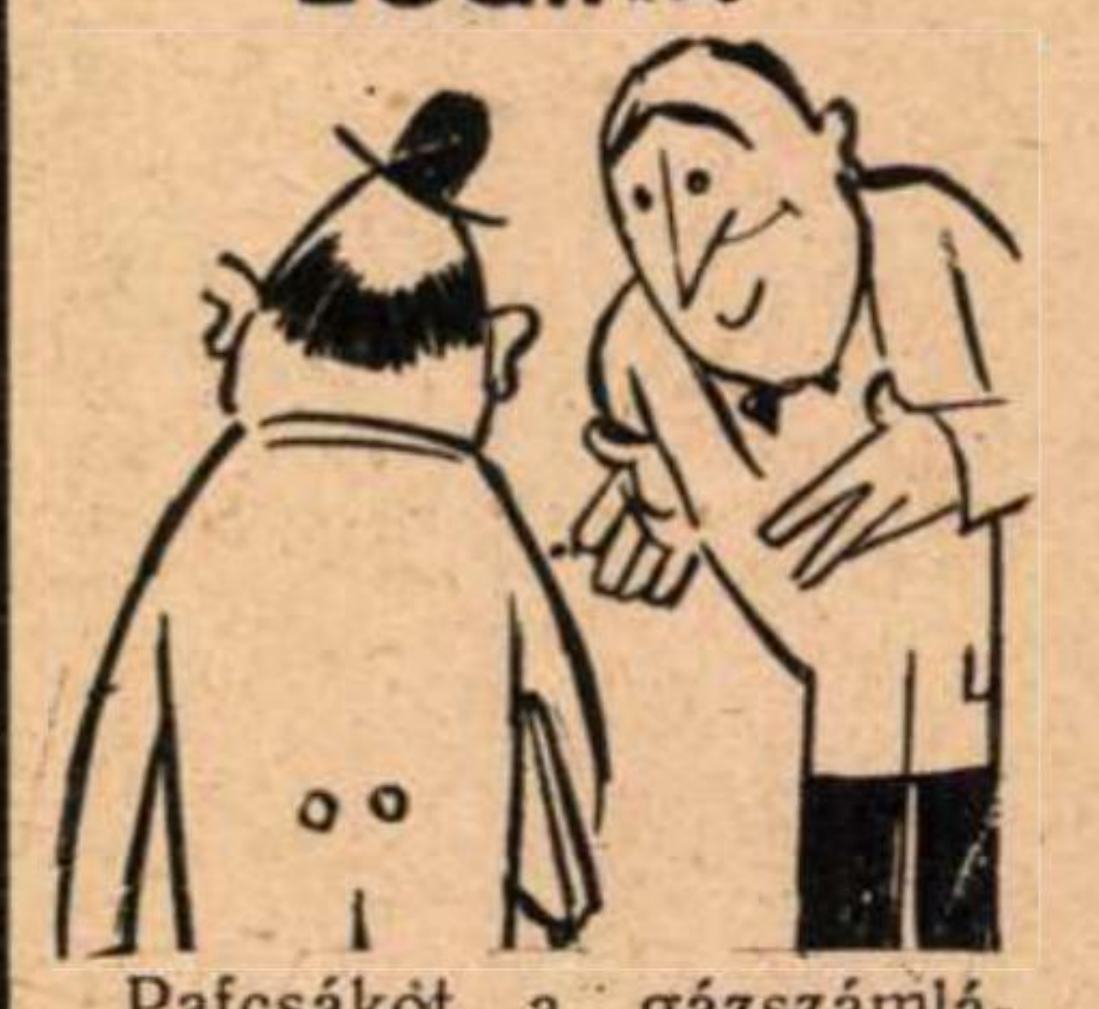

Pafcsákót a gázszámlával keresik. Szerencsétlenségére éppen ő nyit ajtót, de nem veszti el lélekjelenlétét és faképpel jelenti ki:

— Nem vagyok itthon, tessék holnap jönni!

— Hogy-hogy nincs itthon?

— Nem hiszi? Ha a cseléd mondaná, akkor elhitte volna?

— Az más. Annak elhittem volna.

— Akkor várjon, mindjárt küldöm a lányt.

Olló

A Szabad Nép után szabadon

Mióta cigarettáznak a lovak?

„Kiküldött munkatársunkat a méntelep irodájában feketesörényű csődör fogadja. A barátságos csődör, miután végigkalauzolja munkatársunkat a telepen és szakszerű magyarázatot nyújt mindenről, **cigarettára gyújt** és kényelmesen elhelyezkedik az egyik fotelben." **(Szolnoki Napló, június 37. Beküldte: Ráró, Bábolna.)**

Szegény asszony, ez aztán strapálhatta magát!

„Köztudomású dolog, hogy a gwaliori maharadzsának **négyszázhetvenkét gyereke** van." **(Beküldte Gugyerák Alfonzné, Ló-utca 7.)**

Már júniusban is van jég?

„Bubuska Bendegúz nyugalmazott lókötő ma reggel borotvával átvágta szerelmese torkát, majd szívenlőtte magát. Az elvetemült ember ezután, mintha mi sem történt volna, lement **korcsolyázni."** **(Alsódabasi Hírharang, június 10. Beküldte Bubuska Bendegúzné.)**

Melyik Balogh?

„Balogh **Péter** a legzseniálisabb ember a világon, ő találta fel a gőzmozdonyt, a fonográfot és a repülőhalat." **(Magyar Nemzet, mindennap. Beküldte: Hegedűs Gyula.)**

vadgesztenyefák tudnak olvasni?

„A vita hevében sógorát konyhakéssel többször hasbaszúrta." **(Lásd: Szabad Nép, holnapi Olló.)**

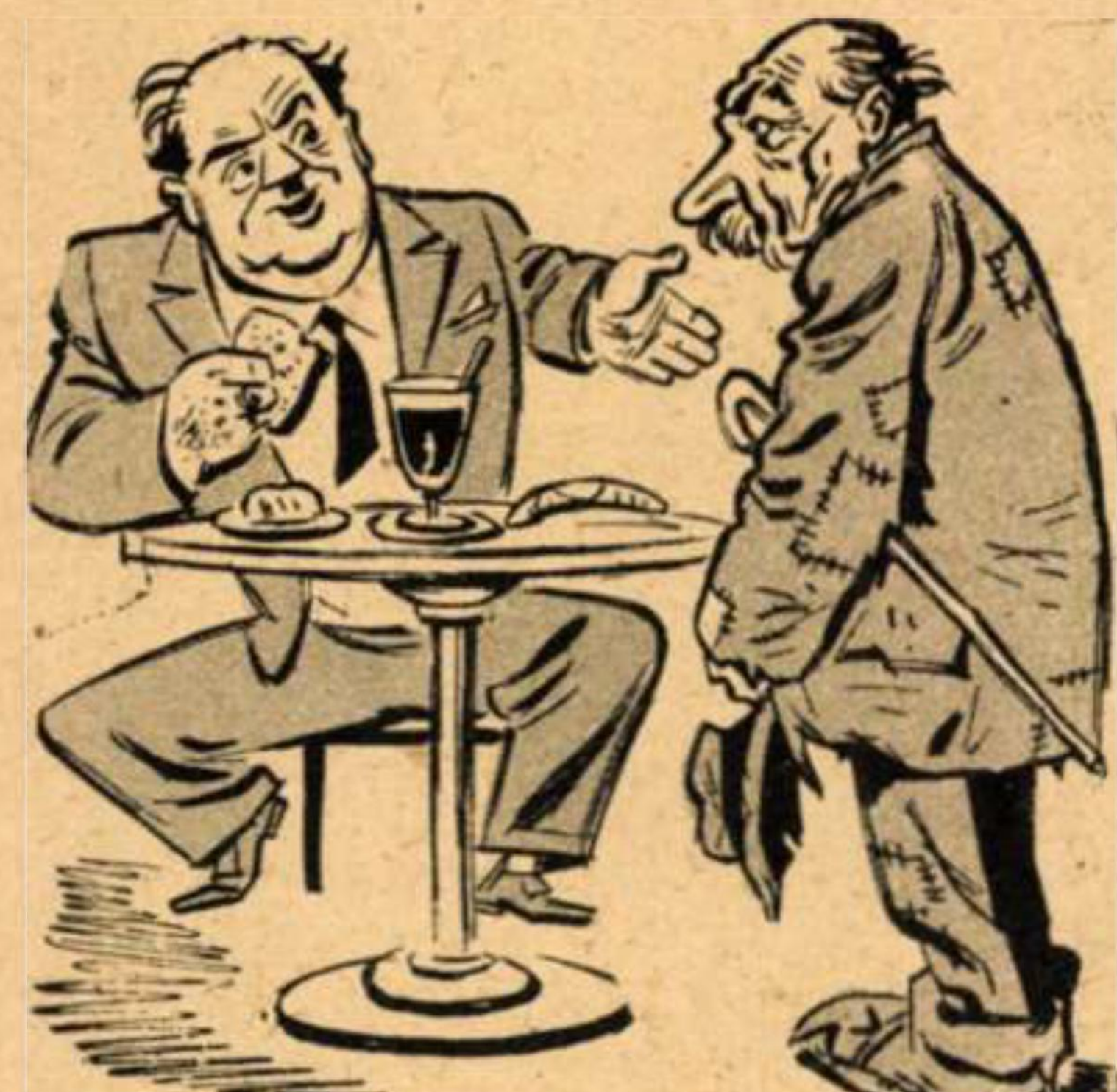

— Szegény beteg öreg ember vagyok... Csak néhány fillért kérek...
— Mit mond kérem?
— Szegény beteg öreg ember vagyok... Csak néhány fillért kérek...
— Piha! Hiszen magából csak úgy dől a borszag!
— Csak néhány fillért kérek...
— Hogy eligya, mi?
— Igenis kérem. Szegény beteg öreg ember vagyok...
— Szegény beteg öreg ember, de ha kap húsz fillért, mindjárt a kocsmába viszi...
— Persze kérem. Mit csináljak vele?
— Nem csoda, ha idejutott!
— Bizony nem csoda. Csak néhány fillért...
— Nézze öregem, nekem van szívem. Én tudom, mi az a nincs. De aki iszik, azt nem sajnálom.
— Értem kérem.
— Mert italra az Isten pénze is kevés.
— Bizony kevés. Egy kisfröccs két forint.
— Szokjék le átkos szenvedélyéről!
— Igenis kérem. De mit csináljak helyette?
— Takarékoskodjék! Tegye félre a pénzt! Fillérből lesz a forint! Táplálkozzék rendesen!
— Tetszik gondolni?
— Hát persze! Visszatér az önbizalma, ha lesz egy kis spórolt pénze. De persze, ha elissza...
— Nem fogom elinni kérem...
— Ital, kártya, nő — rettentő szenvedélyek ezek! Higgye el a maga érdekében prédikálok!
— Köszönöm a jóságát, nagyságos uram...
— Csak semmi hálálkodás... Én azt tartom, jótanács a legtöbb, amit ember embernek adhat. Csak aztán jön a pénz.
— Bizony, bizony. Hát a jótanács már megvolt...
— Nos, itt van egy forint, látja? Azért adok egy forintot, hogy kedvet kapjon a spóroláshoz. Embert akarok csinálni magából.
— Köszönöm a jóságát...
— Csak semmi hálálkodás... De nem a kocsmába vinni ám...
— Jaj, dehogyis kérem...
— Nemcsak ígérgeti maga, öregem? Ne éljen vissza a bizalmammal ám! Mert egy forint az pénz!
— Tudom én azt, nagyságos uram...
— Aztán ha legközelebb találkozom magával ne legyen borszaga!
— Jaj, dehogyis... Nekem többé már soha...
— Szóval belátja, hogy igazam van?
— Be kérem, be. De most már csakugyan tessék ideadni azt a forintot...
— Nono! Csak ne olyan követelőzően!
— Ne tessék haragudni, de nincs erő a lábamban...
— Persze, hogy nincs, ha folyton iszik!
— Meg tetszik engedni, hogy mondjak valamit?
— Na mondjon jóember...
— Csapjon bele az istennyila a nagyságos úrba...

(Elbiceg a sarki söntésbe és iszik két kisfröccsöt.)

TABI LÁSZLÓ

Példázat

arról, hogy mi minden kell az elképzelt nyugatnémet államhoz

Gugyerák üzletet nyit. Szép cégtáblát rendel a címfestőnél és megkérdezi:

— Nem tudna valami engedményt adni?

— De igen — feleli a címfestő —, ha a többi szükséges táblákat is nálam tetszik megrendelni.

— Milyen táblák kellenek még? — kérdi Gugyerák.

— Hát ahogy uraságodat nézem — feleli a címfestő —, először kell egy „Megnyitó olcsó árusítás" feliratú tábla, aztán egy hónap mulva kell egy „Alkalmi kiárusítás" tábla, rá egy hónapra egy „Csődkiárusítás" szövegű és aztán egy hónap mulva egy „Üzletfeloszlatási árusítás" szövegű tábla...

A Nemzetközi Vásáron

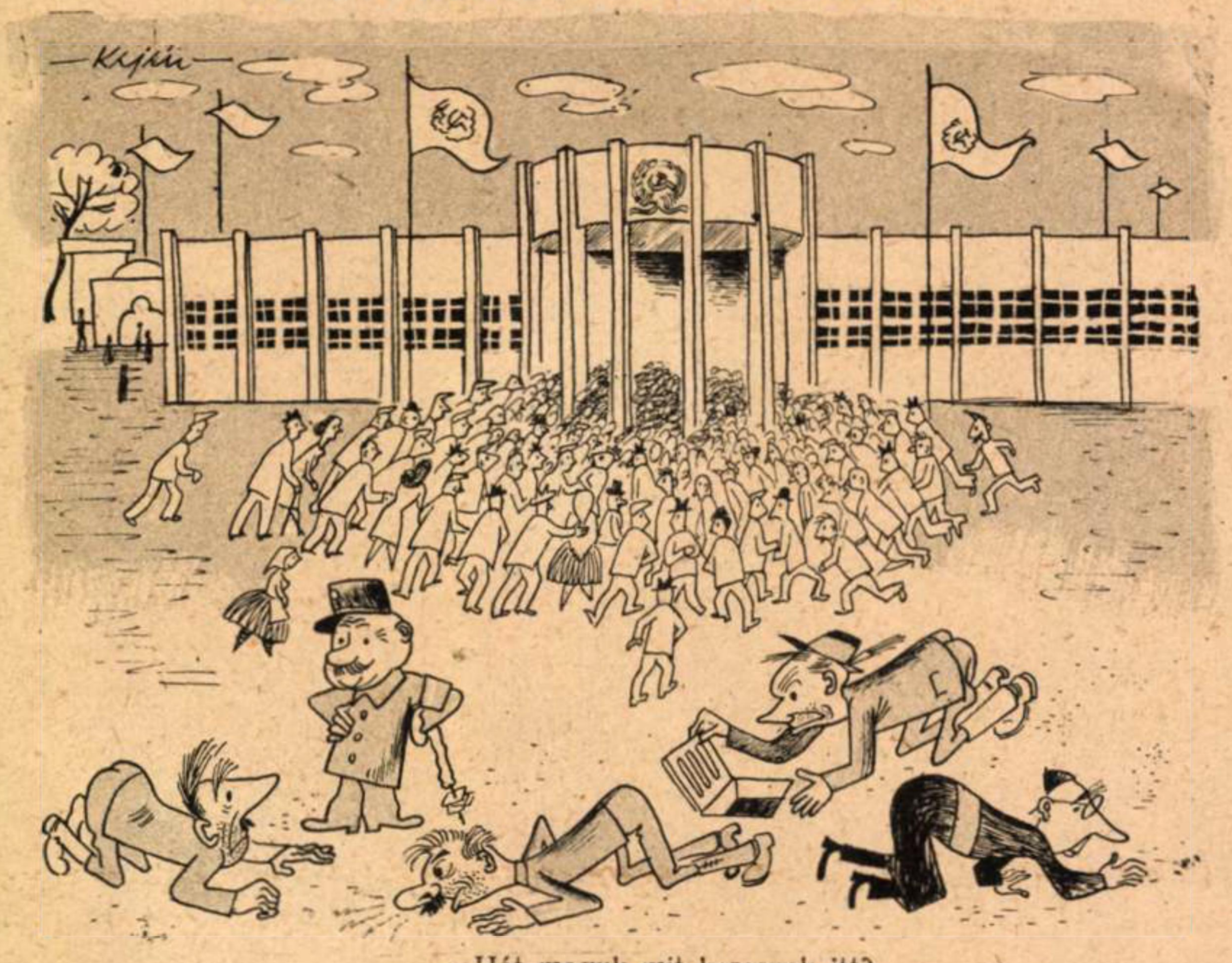

— Hát maguk mit keresnek itt?
— A német pavillont...

A legangyalibb iskolai történet

Az egyik iskola szigorúságáról híres latintanára becitálta az egyik diák apját, mert a fiú állítólag a sorsdöntő utolsó dolgozatot a szomszédjáéról másolta le.

— Fel kell hívnom a figyelmét arra, tanár úr — mondta az apa —, hogy a fiam bandzsít és ha úgy látszott, hogy a szomszédja füzetébe néz, akkor egészen biztos, hogy nem oda nézett.

— Hiszen éppen ez az — mondja a tanár. — Az a pernahajder egész idő alatt a saját füzetébe nézett...

Tilos az ólomkatona

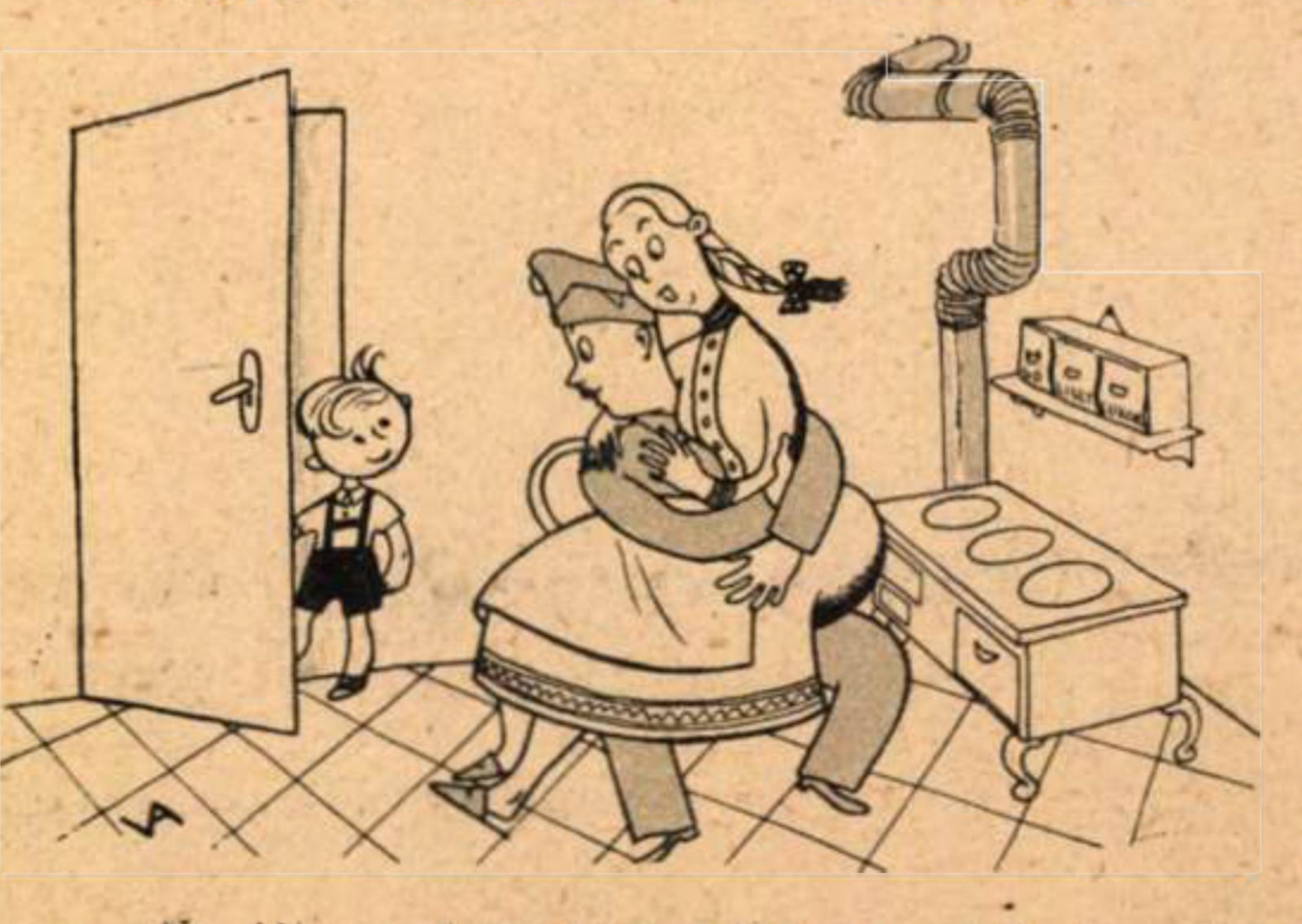

— Ne játsz a katonával Juliska, mert beolvasztják mint az enyémet...

A hét legragyogóbb vicce

Melanie grófkisasszonnyal egy kis baj történt. A bajnak immár szemmel látható jelei kezdenek mutatkozni, úgy, hogy az öreg Agenor gróf is észreveszi a dolgot.

— Neked gyereked lesz! — ordít a lányára — Hogy tehettél ilyet?

— De papa — szipogja a grófkisasszony — honnan tudhattam én akkor, hogy államosítják az egyházi iskolákat?

Cupa szigetén

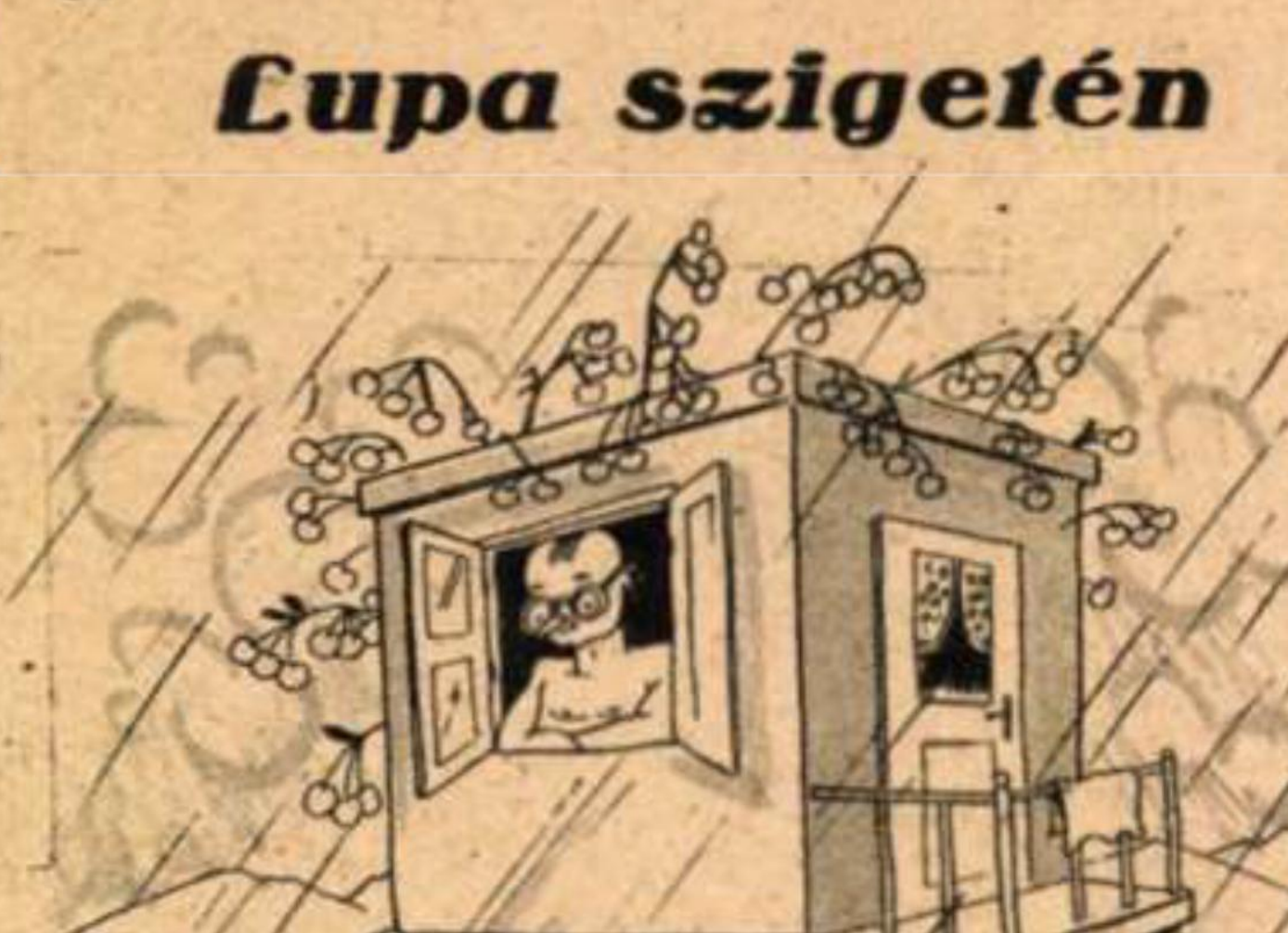

— Mit szól Gugyerák úr ehhez a sok esőhöz?

— Nekem speciel hasznos, mert cseresznyefából csináltattam a vikendházamat.

Tiéd a föld, tiéd a gyár,
befőzésre több cukor jár.
Váltsd be gyorsan cukorjegyed,
itt a befőzési negyed.

Az amerikai sajtó napjainkban

Vezércikk

Well

meddig tűrjük még a népi demokráciák **háborúellenes** uszítását? Ne felejtsétek el, derék amerikaiak, hogy száz- és százmillió amerikai polgár halt meg már békében, míg háborúban potom pár millió! És ők nem borzadnak meg, amikor kimondják ezt a rettenetes szót: béke! Nem tudják, vagy nem akarják tudni ezek a békés uszítók, hogy ágyban százszorannyi ember hal meg, mint tankokban, repülőgépekben és csatamezőkön együttvéve?!

Goddam!

Az annya Krausz!

Budapesten éhenhalnak az emberek!

Egy főkönyvelő tragédiája

— Budapesti tudósítónk kábelriportja —

Cáfolhatnak, amennyit akarnak, tíz perccel ezelőtt a saját szememmel láttam, amikor Gugyerák Vendel főkönyvelő este nyolckor belépett lakása ajtaján és fátyolos szemmel mondta a feleségének:

— Anyukám, adjál vacsorát, mert

ÉHENHALOK!

Ehhez nem kell kommentár.

Magasabb oktatás

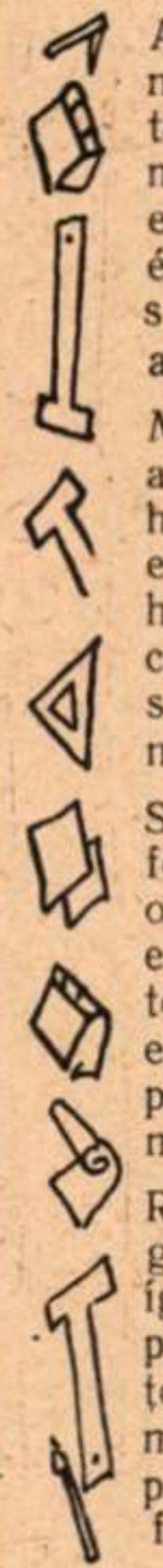

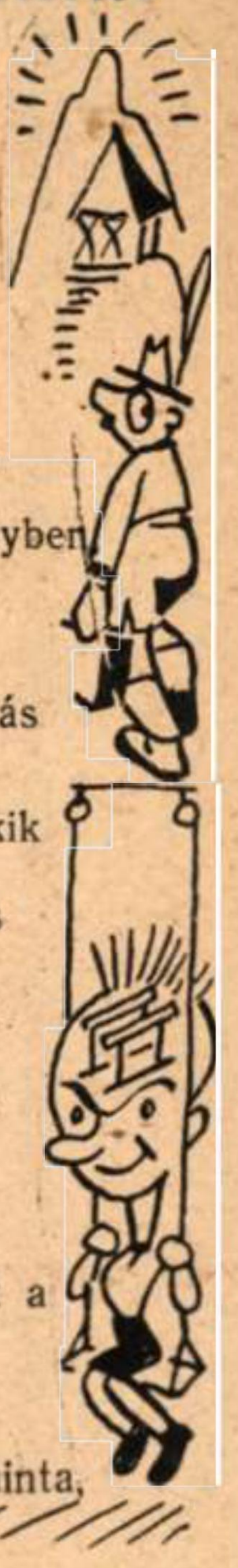

Az egyházi iskolának
nincs a földön párja,
tanu erre Barankovics,
meg az egész pártja,
erős kézzel, acél hittel
építik a multat
s pazarolják a hazára,
amit ott tanultak.

Mindannyian eminensek,
a tanrendjük itt van:
hinni kell a Mindszentyben
ez náluk a hittan,
háborút a jövő ellen
csak maguk viselnek
s ezt nevezik náluk példás
magaviseletnek.

Svájcba lógni segít nekik
földrajztudományuk,
olaszban is, németben is
erős mindahányuk,
továbbá a gazdaságtant
egyik sem utálja,
padló alatt van eldugva
nemes valutája.

Rémhíreket számolatlan
gyüjtenek halomba,
így kapnak jó kalkulust a
példás szorgalomra,
tornában is izmosodnak,
mutatják a formát,
programjukban van a hinta,
fejükben a korlát.

Folytathatja a foglalkozását

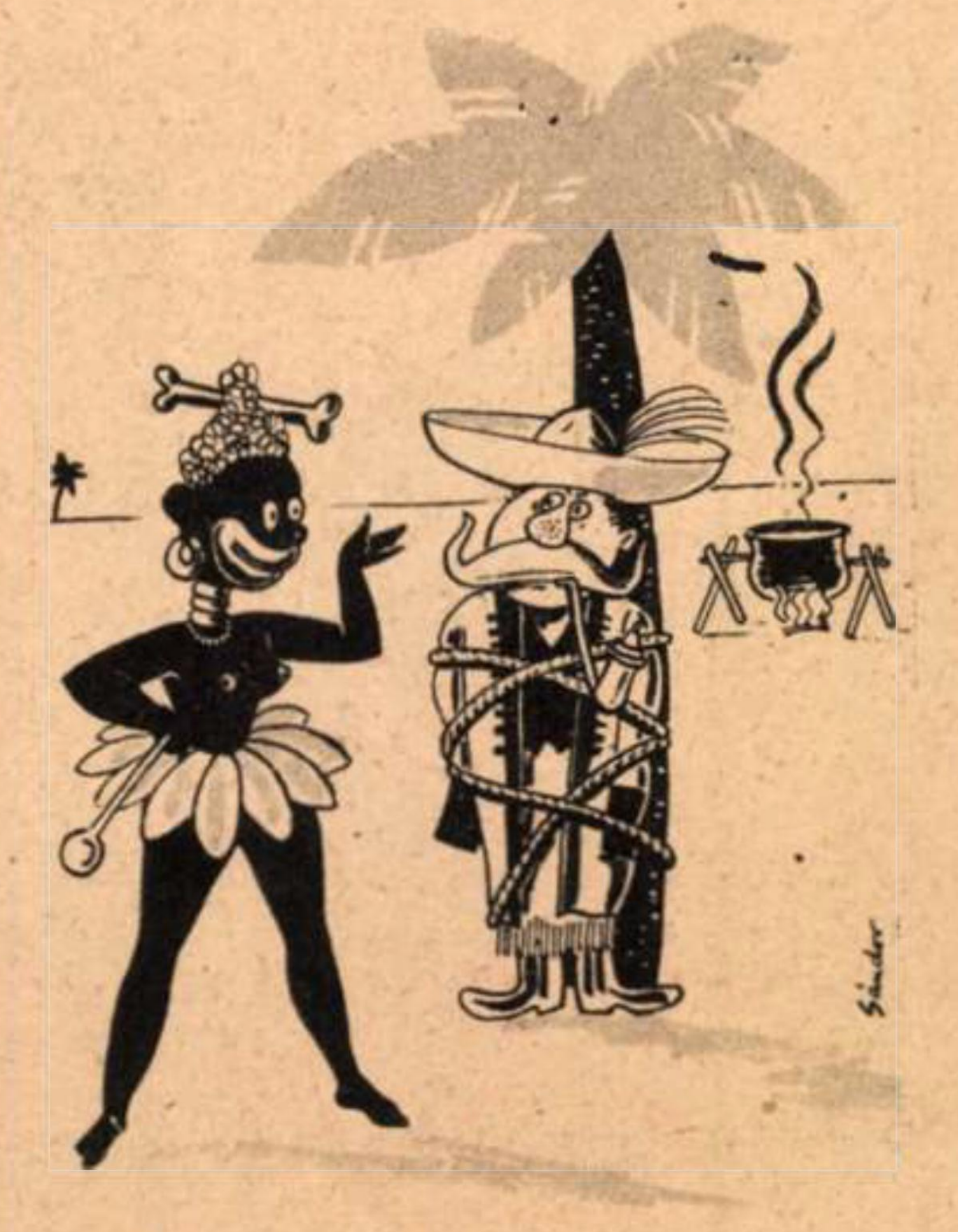

— Mi a foglalkozása?
— Gulyás vagyok.
— Rendben van, az üstben is gulyás lesz.

Példázat

arról, hogy hogyan próbálja eloszlatni az amerikai jobboldal az amerikai nép gyanuját a közeledő Francoval szemben

— Uram — mondja a házasságközvetítő Nyavalyeknek —, tudok egy remek férjet a lánya számára. Blek Vincének hívják, tisztetességes, becsületes, talpig úriember...

— Hm — mondja elgondolkozva Nyavalyek — én ezt a Blek Vincét a mult héten láttam dőzsölni egy mulatóban egy nővel.

— Ki van zárva — tiltakozik a házasságközvetítő. — Ez a Blek Vince csak tegnap fejezte be a kétéves börtönbüntetését, amit sikkasztásért kapott...

A házőrzőkutyák adómentesek

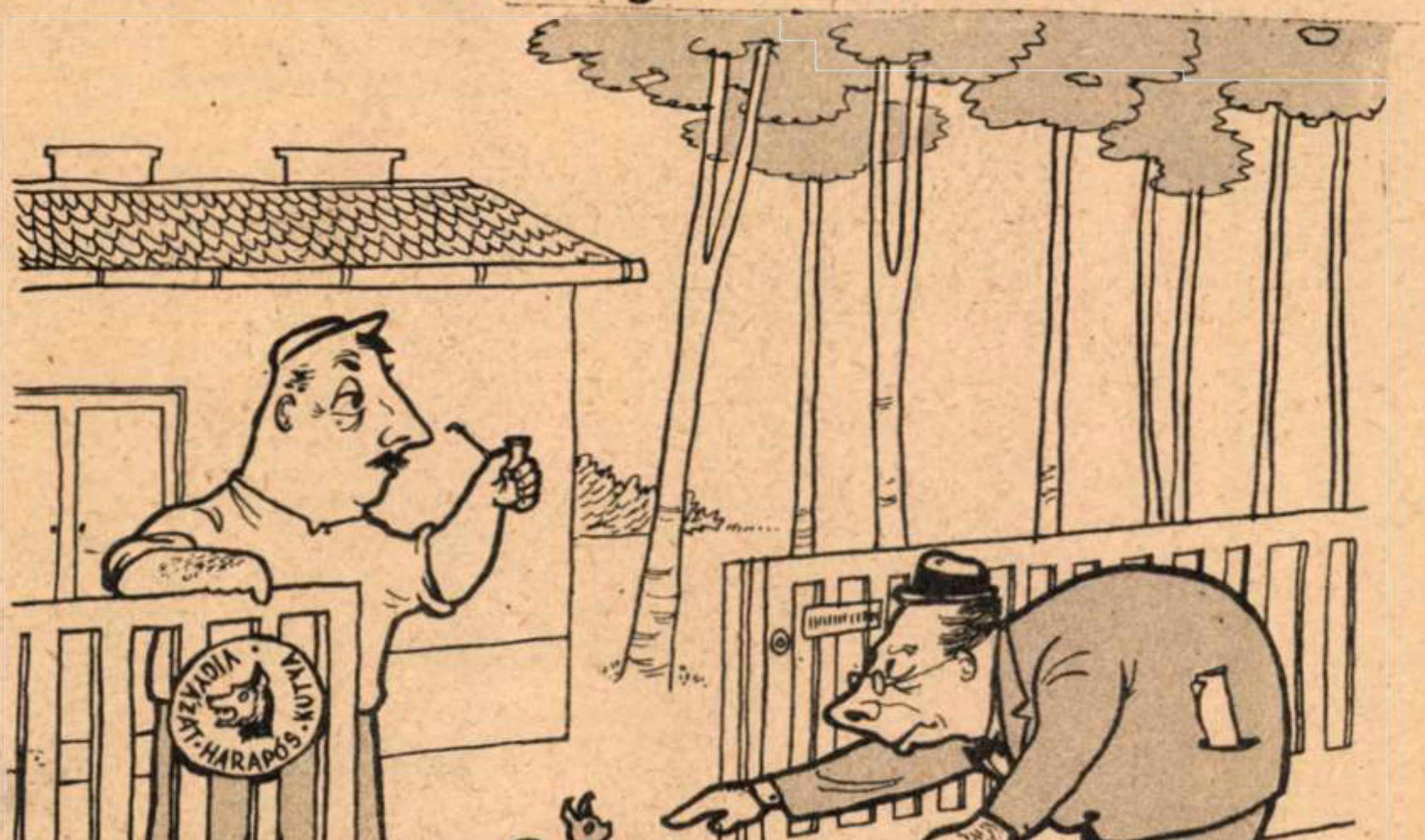

— Ez magának egy házőrzőkutya? Hiszen ez nem is tud ugatni!
— Nem is ugat. Ez olyan okos, hogyha jön a betörő, lebeszéli.

ÚJ
Bédekker

Köln

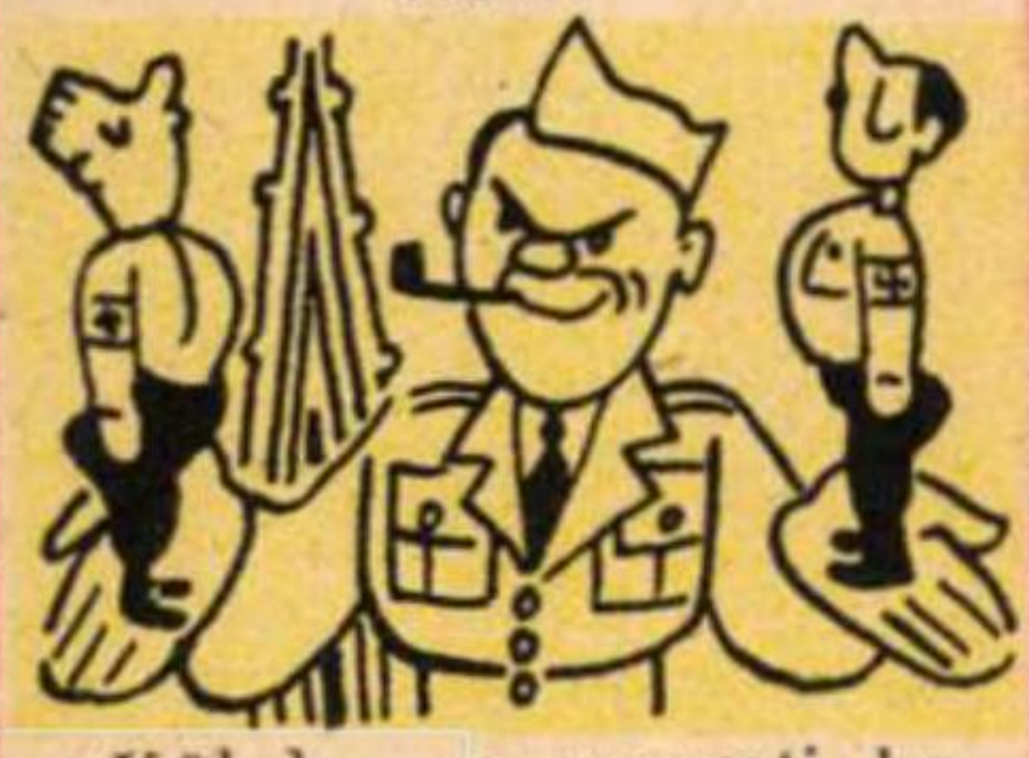

Kölnben a nyugati hatóságok a hivatalokban csak demokratákat tűrnek meg és nácikat. Nácik azok, akik Hitler-pártiak és demokraták azok, akik Göring-pártiak.

Kölnben van zónaparancsnokság, zónakormányzat és zónafelügyelőség, csak zónapörkölt nincsen, de ez szerencsének mondható, mert kenyér sincs és anélkül az ember elrontaná vele a gyomrát.

A lakosság egészségügyi ellátásáról az amerikaiak messzemenően gondoskodnak. A kölniek nemcsak penicillint kapnak az amerikaiaktól, hanem hozzávaló betegséget is.

Siófok

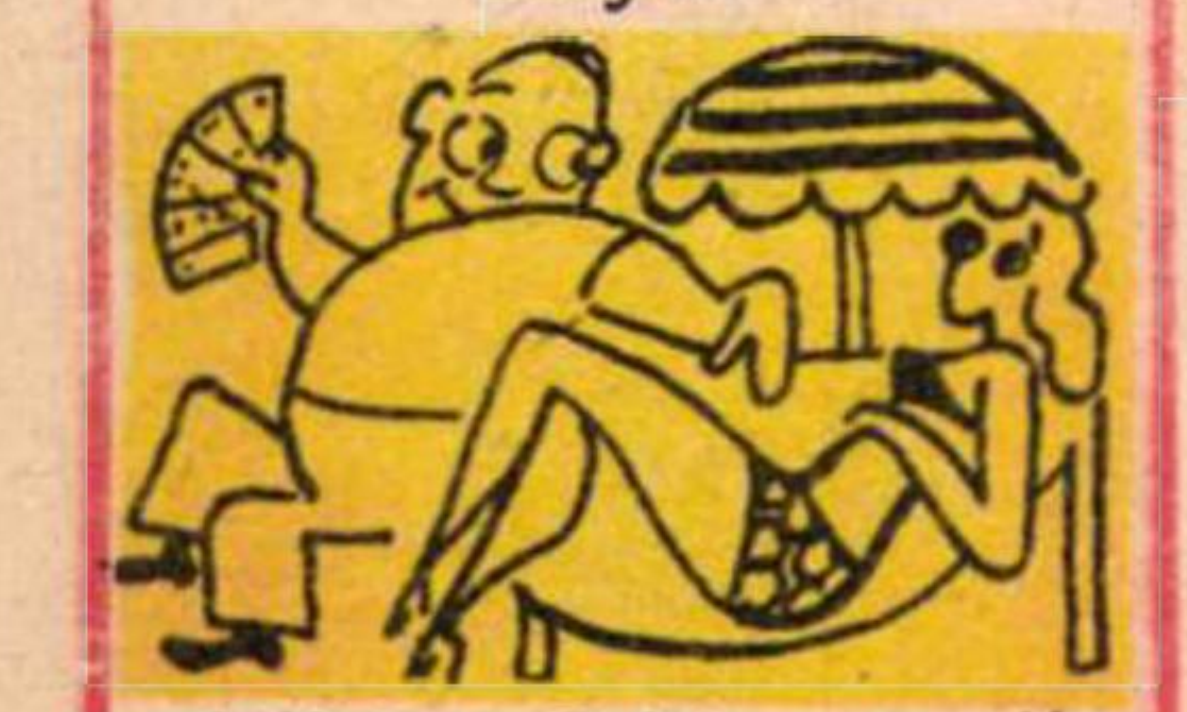

Siófok a Balaton partján fekszik. Lakosainak száma nem nagy, de a házasságtörési szezonban megnégyszereződik. Nagyszállóiban azok a gyárosok isszák a pezsgőt, akiknek az államosítás elvette a kenyerét.

Siófokon remekül lehet bridzselni, whistezni, kalábereznì, pókerezni, tangózni, szvingelni, flörtölni és egy lépéssel tovább menni.

Fürdőhelynek azért hívják, mert a bennszülöttek állítólag fürödni is szoktak.

Az a hercig prímás

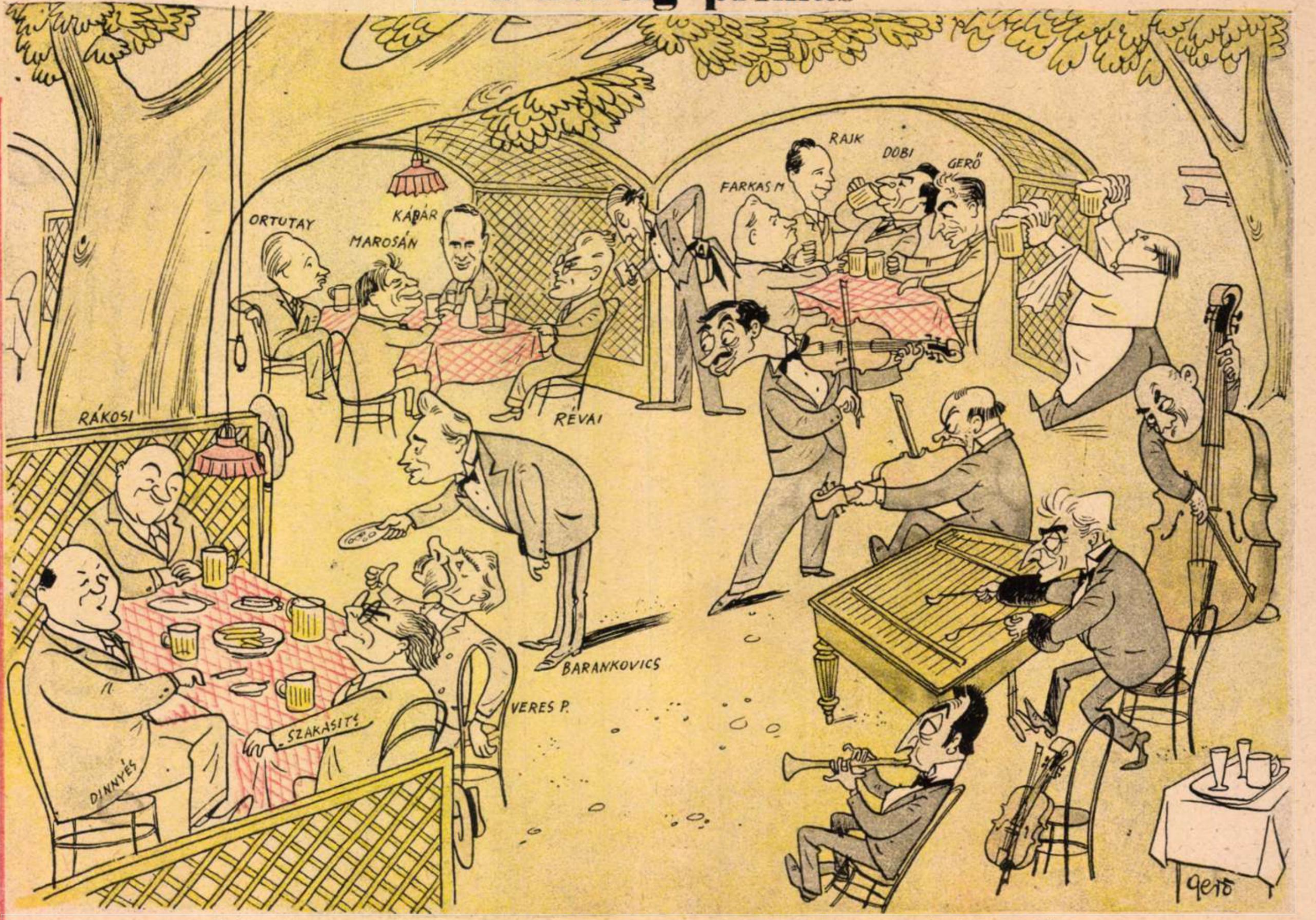

Rákosi: Barankovits Pista, te azelőtt nem szeretted ezt a primást, most meg tányérozol neki?
Barankovits: Tányérzani tányérzok, de ha tudná, miket gondolok közben róla...

Amerikai hirdetés

Ma este a Criterion Hallban

John H. Pinchy

atombombagyáros előadást tart az örök békéről és az igazi amerikai demokráciáról

Revolvereket kérjük a ruhatárban hagyni!

Négereknek szigorúan tilos a bemenet!

Elképzelhető

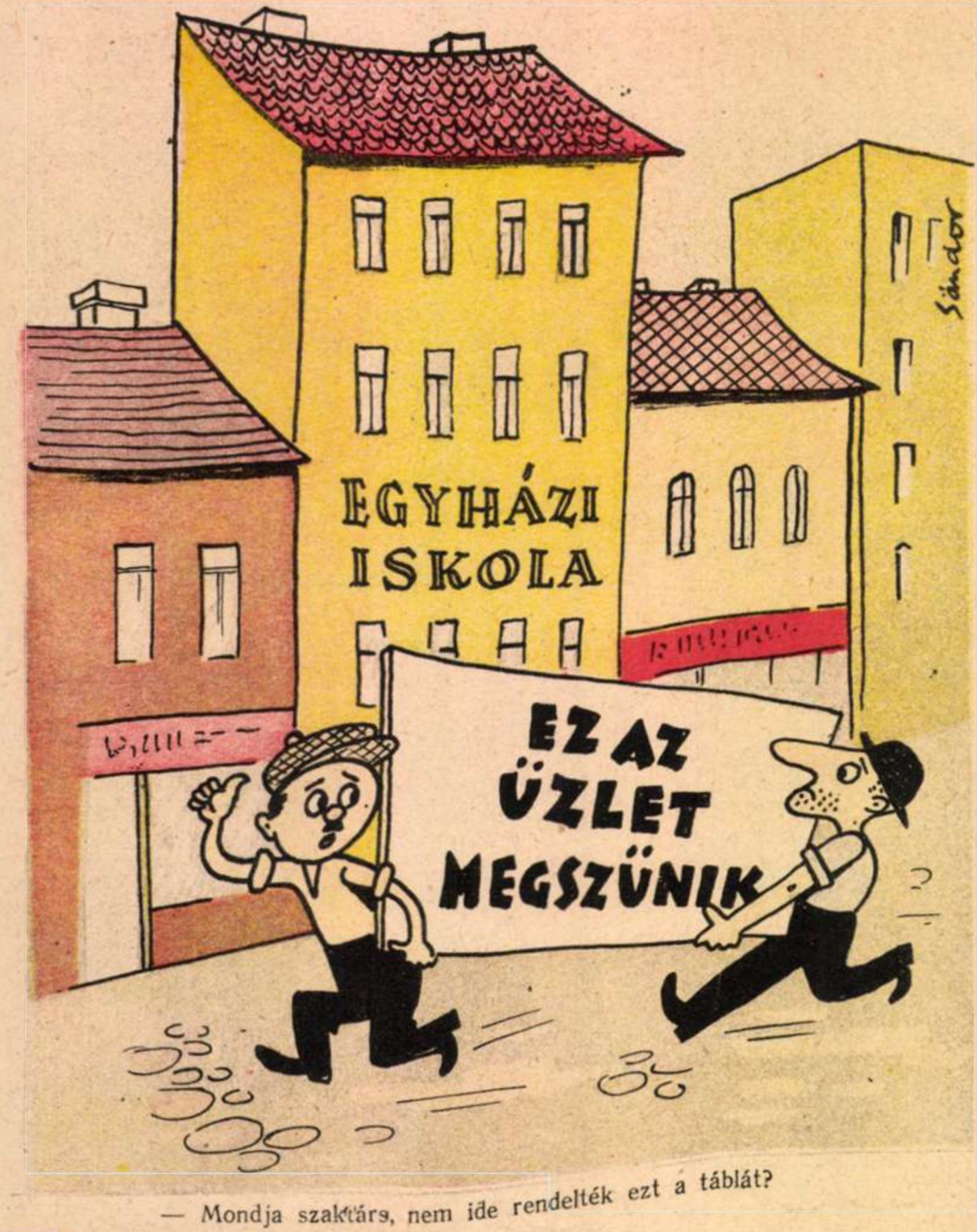

— Mondja szaktárs, nem ide rendelték ezt a táblát?

Verseny a közmunkaváltság-panaszok csökkentésére

Verseny indult, hogy melyik közmunkaügyi igazgató körzetében panaszkodnak a legkevesbbet a közmunkaváltságbefizetők.

A versenyt azok a közmunkaügyi igazgatók fogják megnyerni, akiknek hivatalában

1. senki se fog panaszkodni, hogy túlsok közmunkaváltságot kell fizetnie,
2. akiknek a hivatalában senkisem fog panaszkodni, hogy a szomszédjának milyen kevés közmunkaváltságot kell fizetnie,
3. akinek a hivatalában az első fél megjelenik azzal, hogy a közmunkaváltság beszedése olyan kellemesen és előzékenyen történik, hogy amennyiben mód van rá, szeretne egy hónapban háromszor, de legalább kétszer közmunkaváltságot fizetni.

Drága az olcsó

A vendég hivatja a tulajt:

— Azért jöttem ide, mert a maga vendéglőjének az a híre, hogy olcsó s most kiderül, hogy hallatlanul drága árai vannak.

A tulaj felhúzza a vállát:

— Ez igaz, kérem, na de épp a jóhírünket kell megfizetni!

Akar gyermekének a nyárra
olcsón nagy örömet szerezni?
Fizesse elő neki a
PAJTÁS-t!

PAJTÁS
a serdülő ifjúság legjobb legtartalmasabb és legolcsóbb képeslapja!
MEGJELENIK 1-ÉN ÉS 15-ÉN
ÁRA: 60 FILLÉR!
ELŐFIZETÉSI ÁRAK:
negyedévre 3.60 Ft
félévre 7.20 „
egészévre 14.40 „
Postatakarékpénztári csekkszámla: 52.512

Radikális polgári kaland

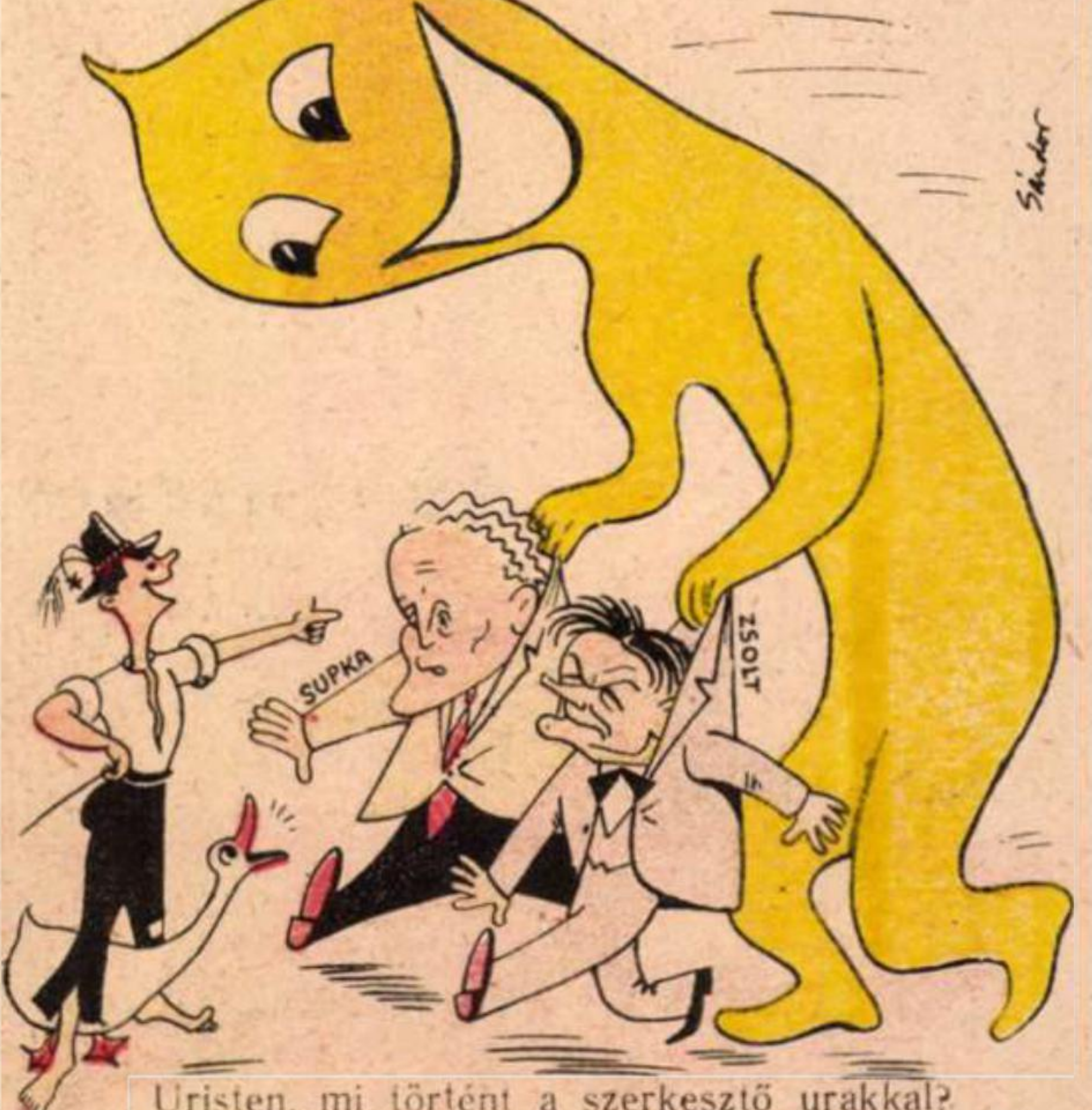

— Uristen, mi történt a szerkesztő urakkal?
— Láttuk a Hősök-terén a Magyar Dolgozók Pártja hatalmas tömegét.
— Na és?
— Elfogott bennünket a sárga irigység.

Így már elviselhető

— Magának a májával van baja. Nem szabad mást ennie, csak gyümölcsöt, főzeléket, salátát és pirított kenyeret.
— Étkezés előtt, doktor úr, vagy után?

A póruljárt zöldségspekuláns

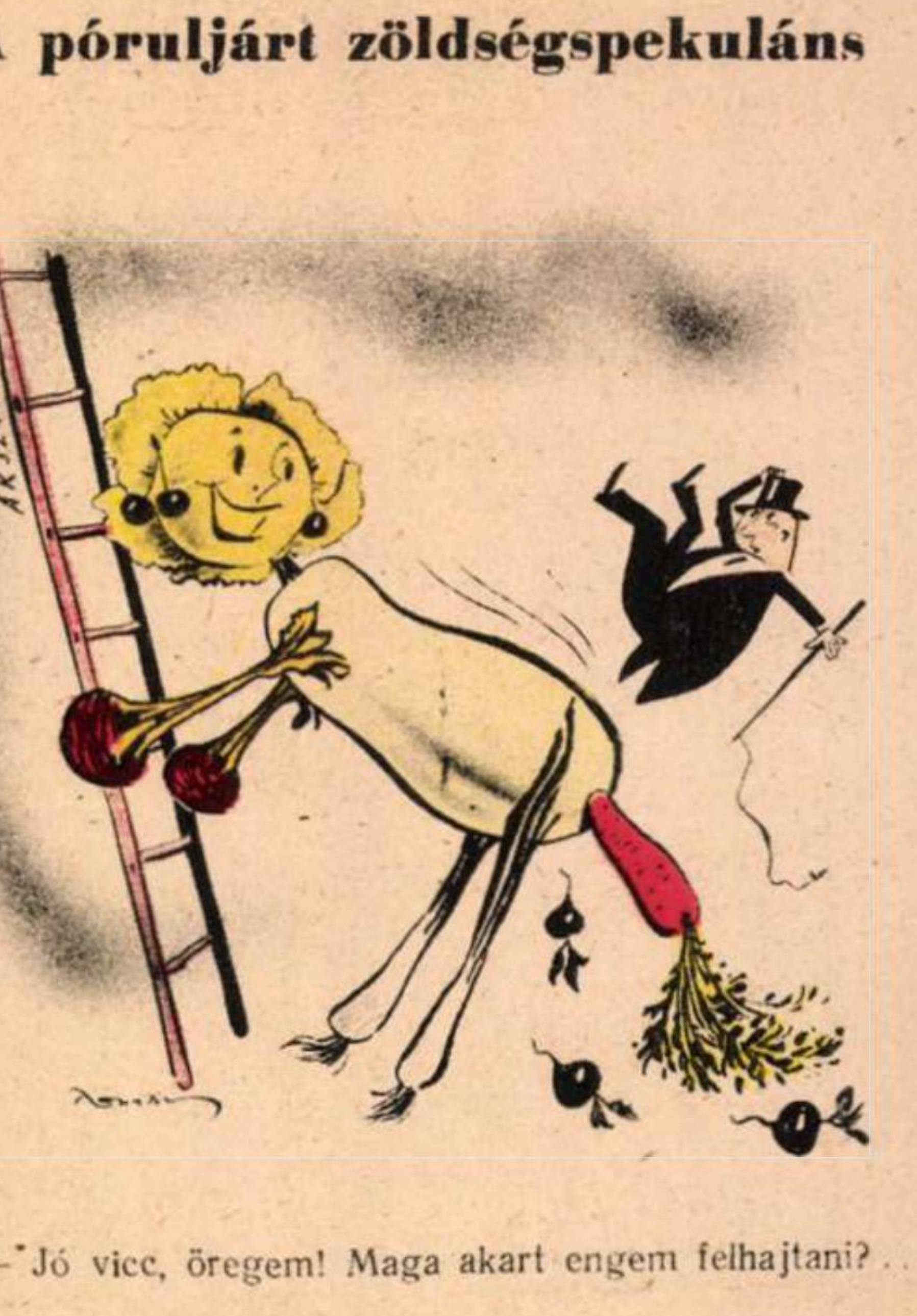

— Jó vicc, öregem! Maga akart engem felhajtani?...

A GF megszüntette a szigeti belépődijat

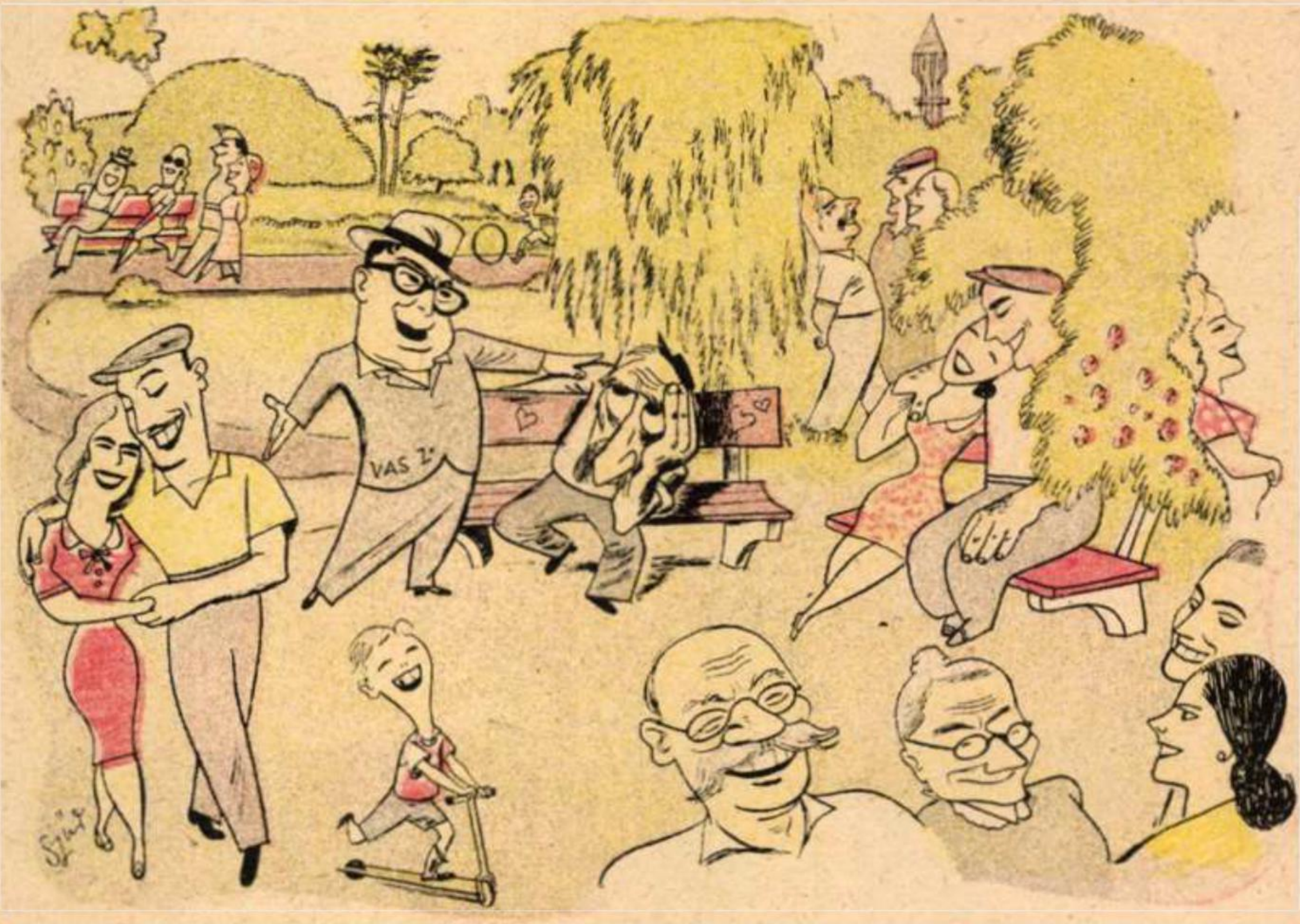

— Mindenki vidám a szigeten, maga miért búsul?
— Én voltam a jegyszedő ...

A Vásáron

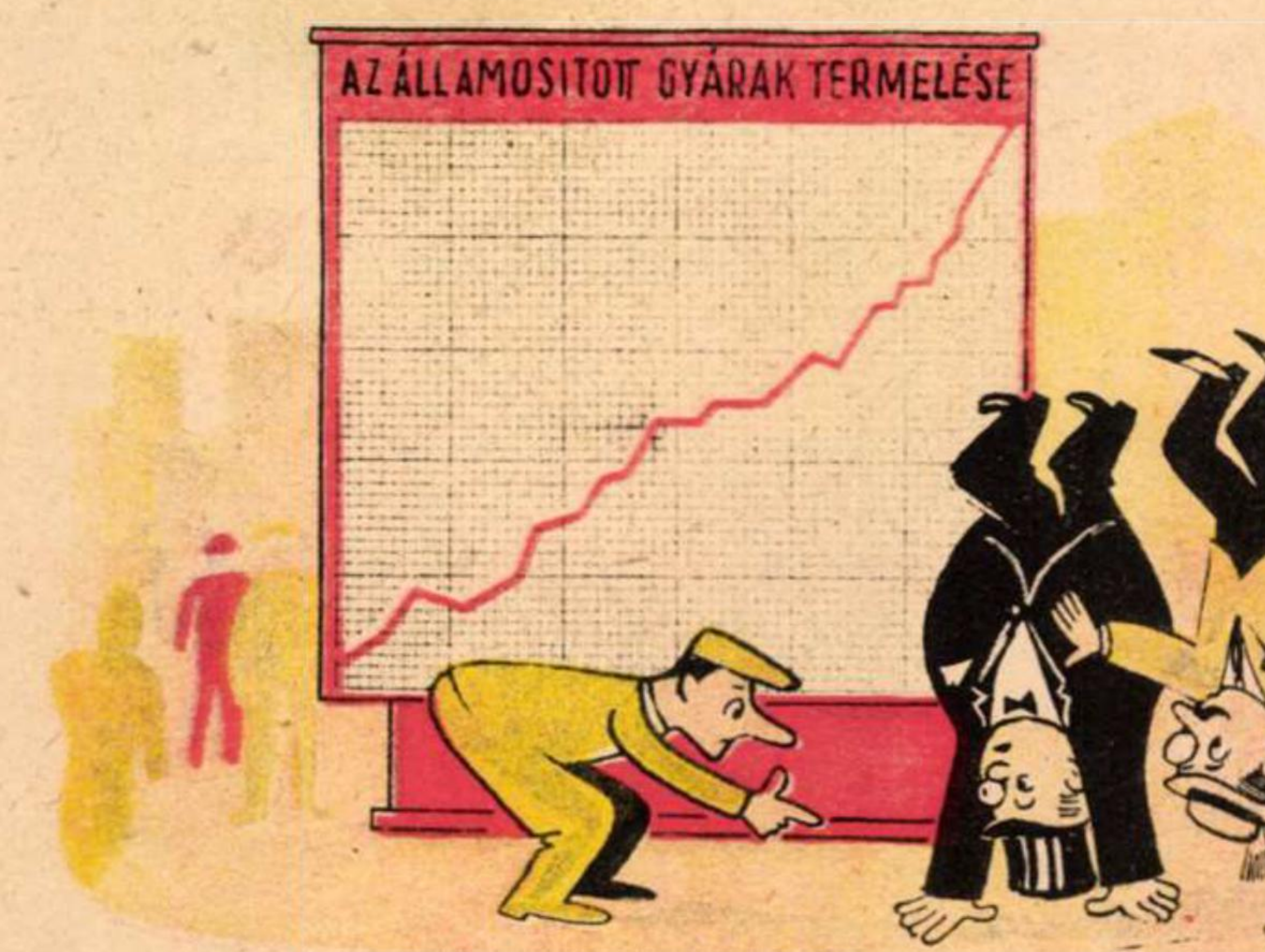

— Miért állnak a fejük tetejére, gyáros urak?
— Mert mi csökkenő termelést akarunk látni.

Mozidráma

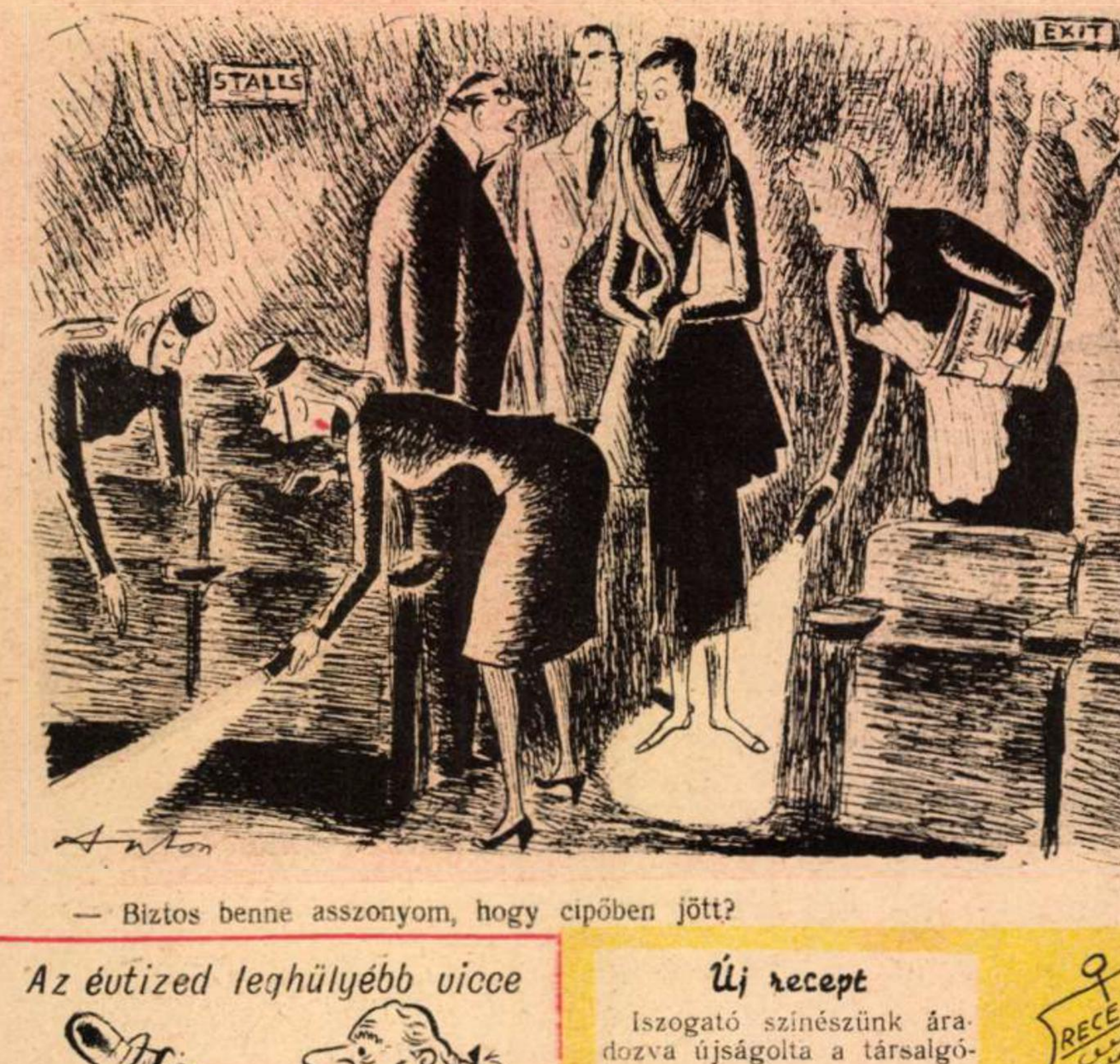

— Biztos benne asszonyom, hogy cipőben jött?

Az évtized leghülyébb vicce

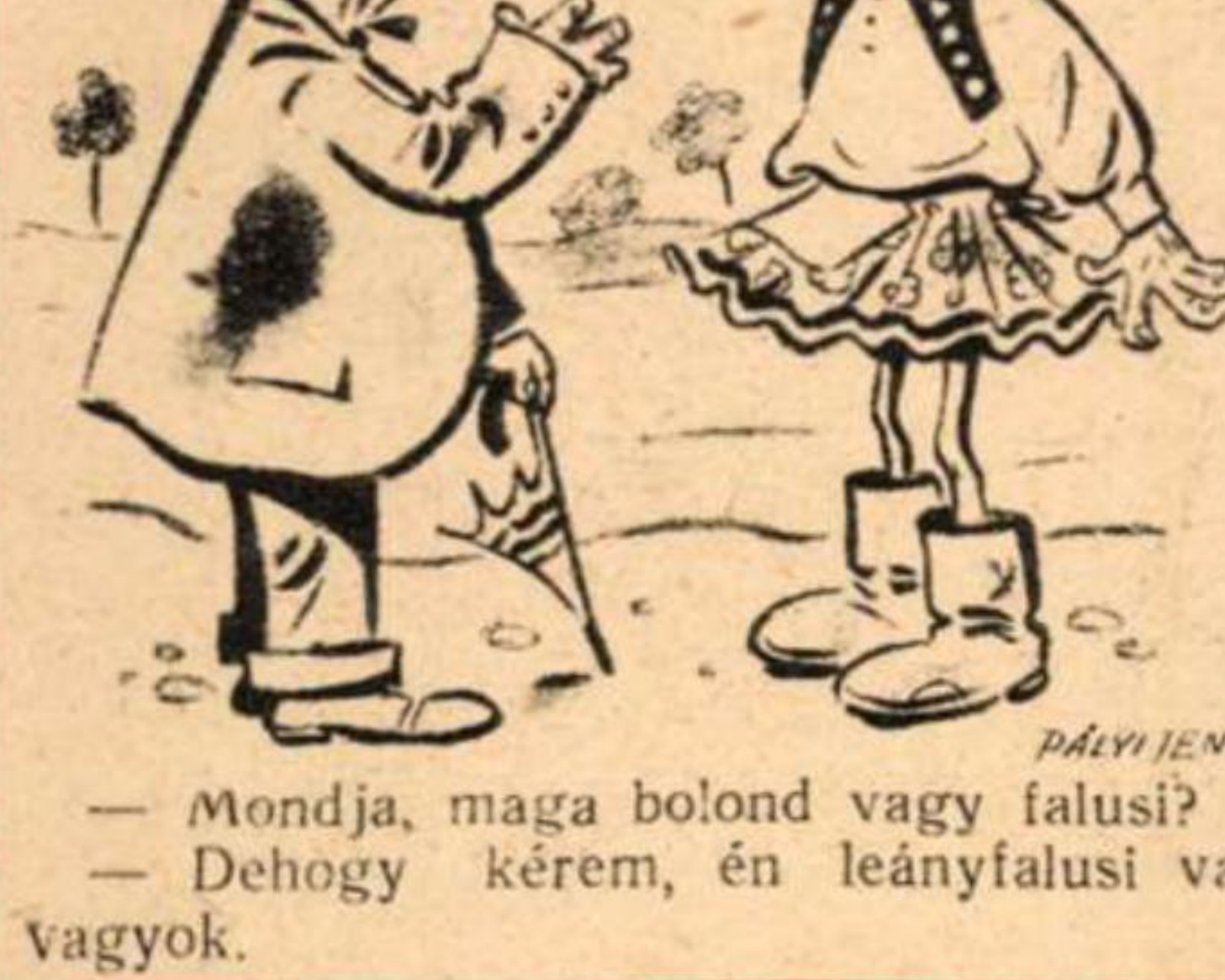

— Mondja, maga bolond vagy falusi?
— Dehogy kérem, én leányfalusi vavagyok.

***Száz szónak is egy a vége
Jegycukrot végy befőzésre.***

Új recept

Iszogató színészünk áradozva újságolta a társalgóban:

— Remek új koktél-keveréket találtam ki, gyerekek!

— A receptjét! A receptjét! Halljuk!

— Nos ..., emlékeztek arra, amit legutóbb ittatok nálam? Hát ... töltsétek össze ugyanazokat az ítókákat, de ...

— De? ... De? ...

— De mindegyikből kétszer annyit! Pompás!

RECEPT
SZILVO
BARACK
GIN

Belül ő jó ember ...

— Menjen csak be a férjemhez! — mondotta Pifkócz néni. — Nagyon beteg az öreg. Két nap, két éjjel egyfolytában könyvelt a cégnek, a fűtetlen helyiségben. Már az első nap 42 fokos láza volt, de a főnöke, a Vacek Géza nem engedte haza, azt mondta, ez normális testhőmérséklet. Most tüdőgyulladása van szegénynek ....

Bementem a beteghez. Sápadtan, elgyengülten szendergett a jó Pifkócz bácsi szegényes fekhelyén. Szemrehányást tettem neki, amiért tűrte, hogy lelkiismeretlen főnöke ennyire kihasználja.

— Na, nem egészen úgy van az, — motyogta Pifkócz bácsi. — Nem rossz ember a Vacek. Aki csak felületesen ismeri őt, azt lehet, hogy megtéveszti a gorombasága, kegyetlensége és állati kapzsisága, de azért mi, öreg alkalmazottjai a Vacek cégnek, akik már 25 éve szenvedünk tőle, mi tudjuk, hogy belül ő jó ember ... Hiszen nem mondom, vannak dolgai, például a kollektív bérnek 40%-át levonja spórolás címén, de az alkalmazottnak az egész bért kell nyugtázni, meg aztán nála a hivatalos ebédidő alatt tilos az evés, de azért belül ő jó ember ... A multkor is, amikor előleget kértem tőle, meggyőződtem róla, hogy goromba, nyers külseje mögött arany szíve van. Üvöltve kihajított és le kellett túlóráznom azt az időt, amit az előlegkérés igénybe vett. De én tudtam, hogy ez látszat csupán, ő belül jó ember, csak gátlásai vannak. A felesége is — szegény öngyilkos lett később miatta — annakidején többször mondotta nekem, hogy meggyfahusánggal üti-veri őt a férje, halálra kínozza, fojtogatja, pedig a lelke mélyén jó ember a Géza, csak ilyen a természete. No, persze, megmutatta a főnököm néha az igazi, jó arcát is. Egyszer például megemlítettem neki, hogy imádom a vadászhúst, rámkiabált, hogy kuss, de azért ettől kezdve minden nap tízóraira vadászhúst evett! ... Belül ő szociális is volt, bevezette köztünk a prémiumrendszert, aki jobban dolgozott a többinél az megkapta a fizetését, a többit kirúgta ... A gépírókisasszonyának, az Ilonkának is adott pénzt a gyermekük elhajtására, később levonta ugyan a késedelmi kamatokkal együtt, szegény lány fizetéséből, de azért belül a Vacek mégis jó ember volt ... Ha kellett, a Vacek mindig kiállt értünk! Hát persze, nem volt oka kiállani soha. Érdekes, hogy koldusnak soha nem adott, azt mondta, inkább elissza azt a pénzt, de azért a koldusok is érezték belül, hogy ő nem rossz ember a legmélyén ... A magam részéről nem mondhatom, hogy velem valaha is rossz lett volna a Vacek. Most azonban azonnali hatállyal felmondott nekem, azt üzente, hogy aki öreg és beteg, az dögöljön meg, de én azért tudom, hogy ő belül nagyon is jó ember ...

Ekkor már kicsit ideges voltam.

— Már megbocsásson, Pifkócz bácsi, de honnan veszi, hogy ez a Vaczek belül olyan jó volna?! ...

Pifkócz bácsi üveges tekintettel nézett maga elé.

— Nem tudom ... — motyogta. — Nem tudom... De mindenki azt tartja róla, hogy ő jó ember ... csak ... soha ... sohasem... mutatta ...

Azzal Pifkócz bácsi a cégnél szerzett tüdőgyulladása következtében kilehelte nemes lelkét.

Kishont Ferenc.

Furcsa eset

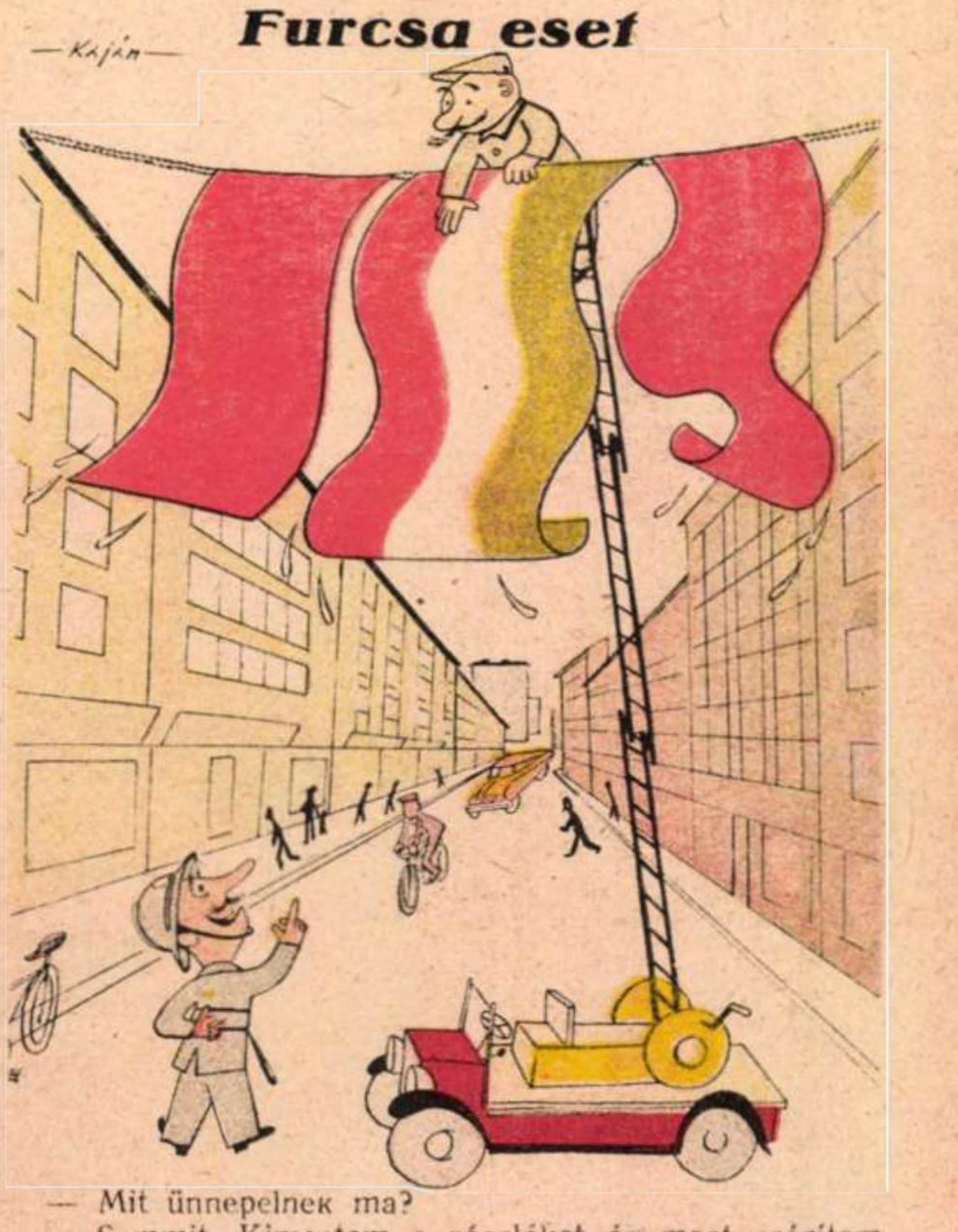

— Mit ünnepelnek ma?
— Semmit. Kimostam a zászlókat és most szárítom.

Egy kis kabaré

K. F., lapunk munkatársa kabarédarabokat is ír; a kabaréírók sorsa rendszerint az, hogy a műsor méltatásakor a kritikusok éppenhogy megemlítik.

Amikor lapunk ifjú munkatársa legelőször írt egy kitűnően sikerült szinpadi tréfát, a bemutató másnapján már kora reggel rohant a kávéházba, hogy megnézze, mit írnak szellemes jelenetéről a kritikusok.

Kérem a Szabad Népet! — mondotta, alighogy leült.

A lap megdicsérte. A Népszava is elismerőleg emlékezett meg művéről. Sorra kérte a Hírlapot, a Szabad Szót, a Magyar Nemzetet. Mindenütt vesztegettek egy-két mondatot darabja dicséretére. Közben megjelent a Szabadság, az is megállapította, hogy a szóbanforgó jelenet jó kis dolog. Barátunk vérszemet kapott a remek sajtótól és hanyagul odaszólt a pincérnek:

— Kérem a hivatalos lapot!

Reggel indul a szabadságos vonat

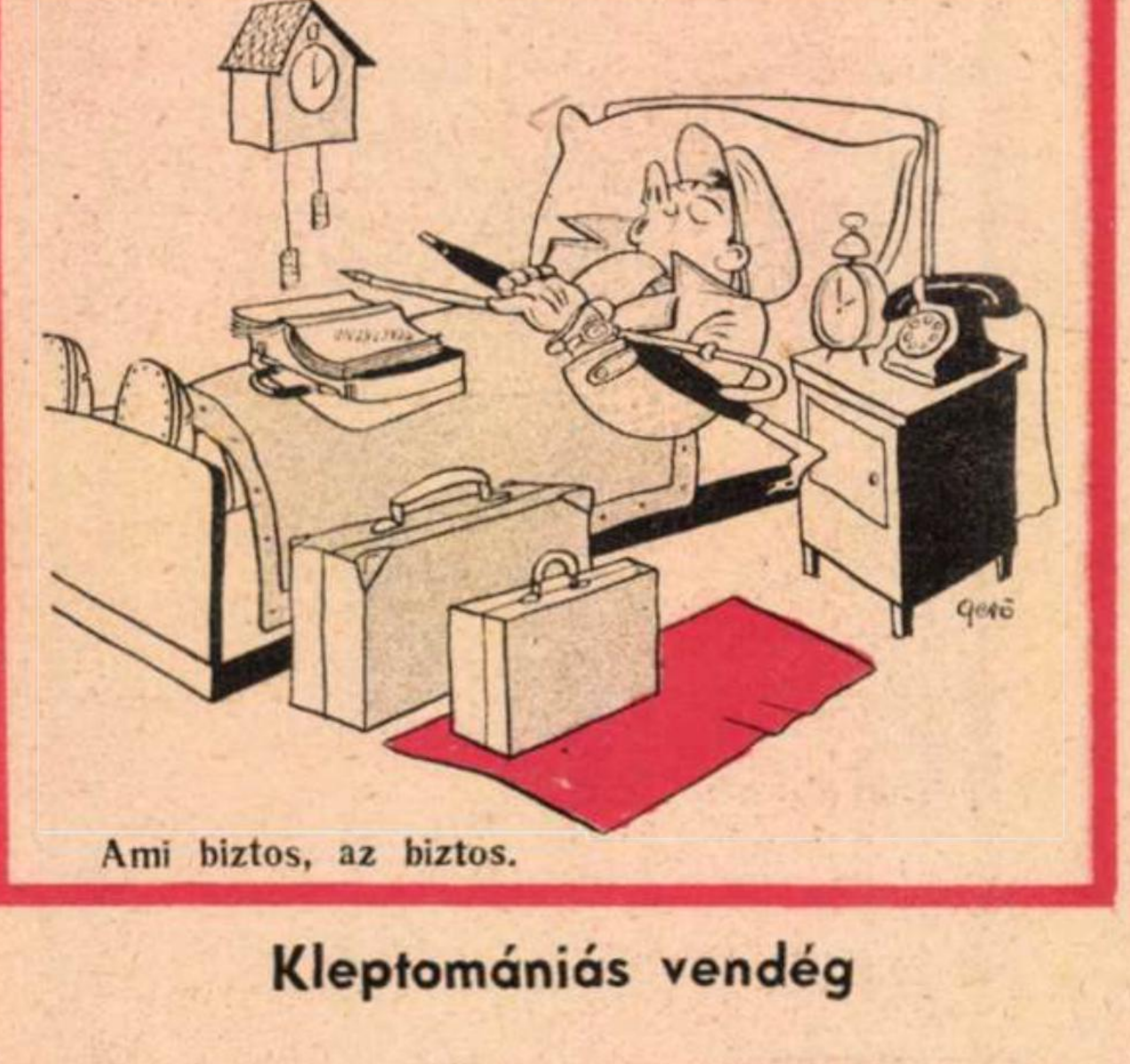

Ami biztos, az biztos.

Kleptomániás vendég

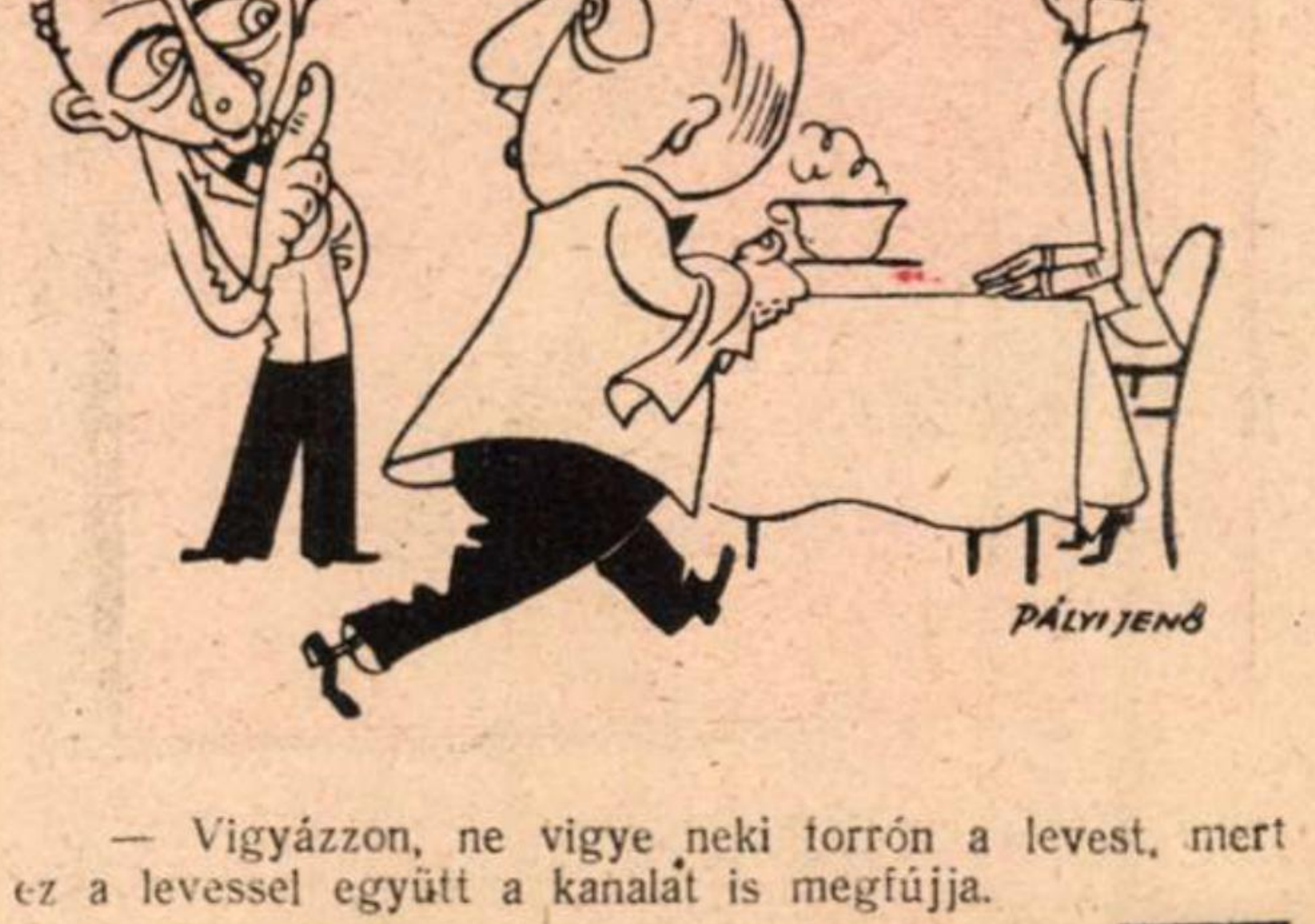

— Vigyázzon, ne vigye neki forrón a levest, mert ez a levessel együtt a kanalat is megfújja.

Külpolitikai enyelgés

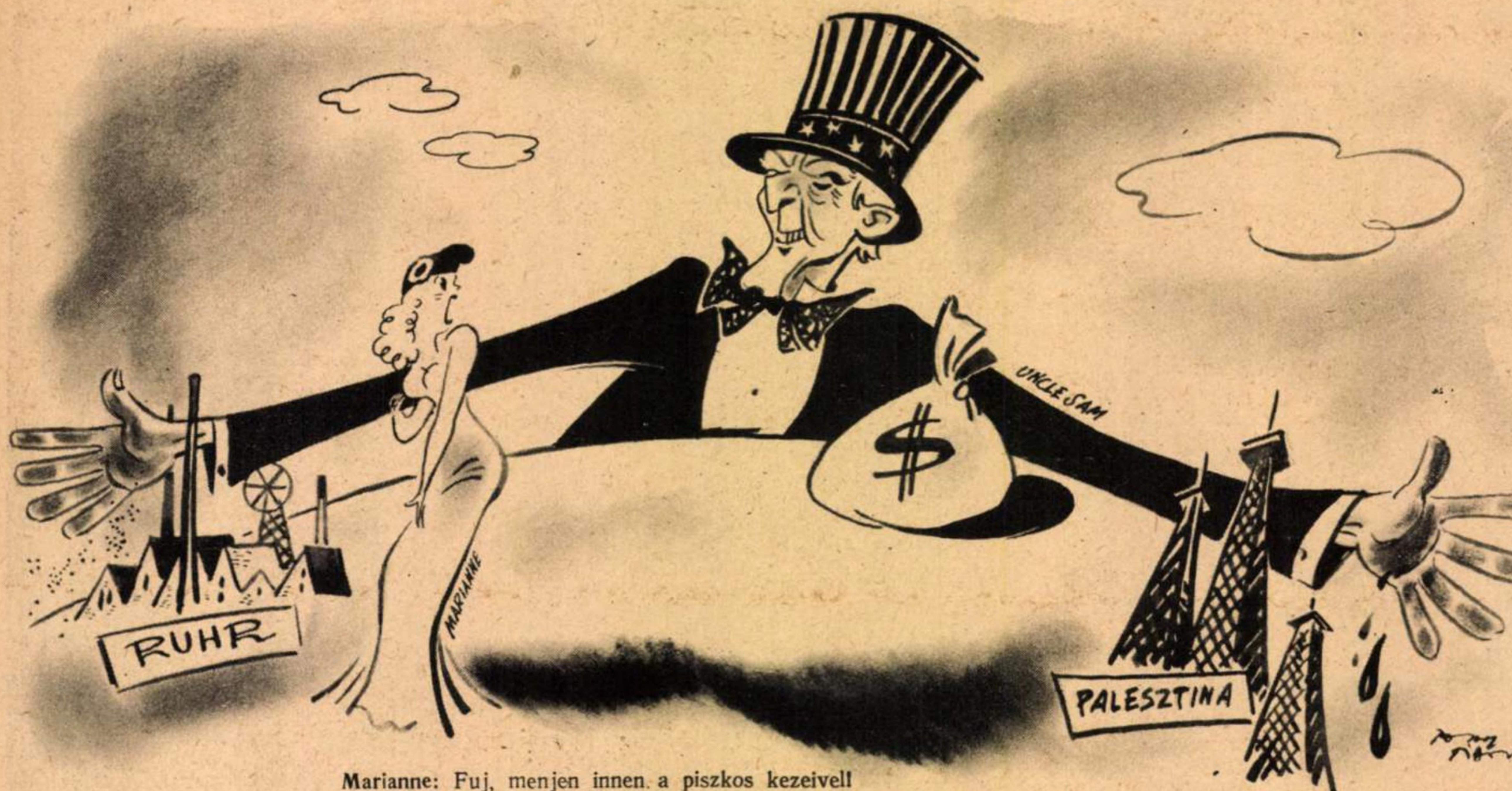
RUHR
MARIANNE
UNCLE SAM
$
PALESZTINA

Marianne: Fuj, menjen innen a piszkos kezeivel!
Uncle Sam: Mi az, hogy piszkos? Az egyik szenes, a másik olajos...

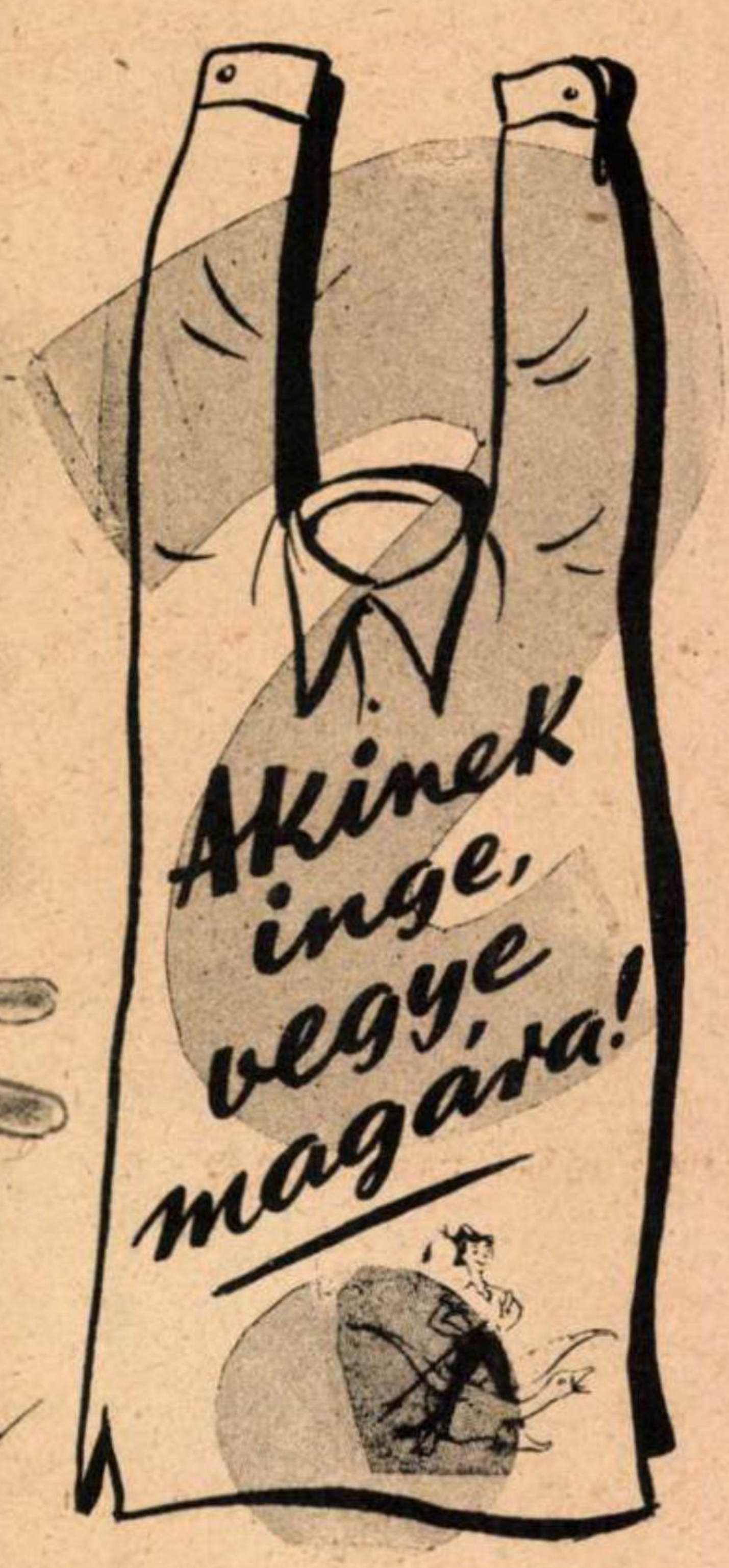
Akinek inge, vegye magára!

A fekete reakció

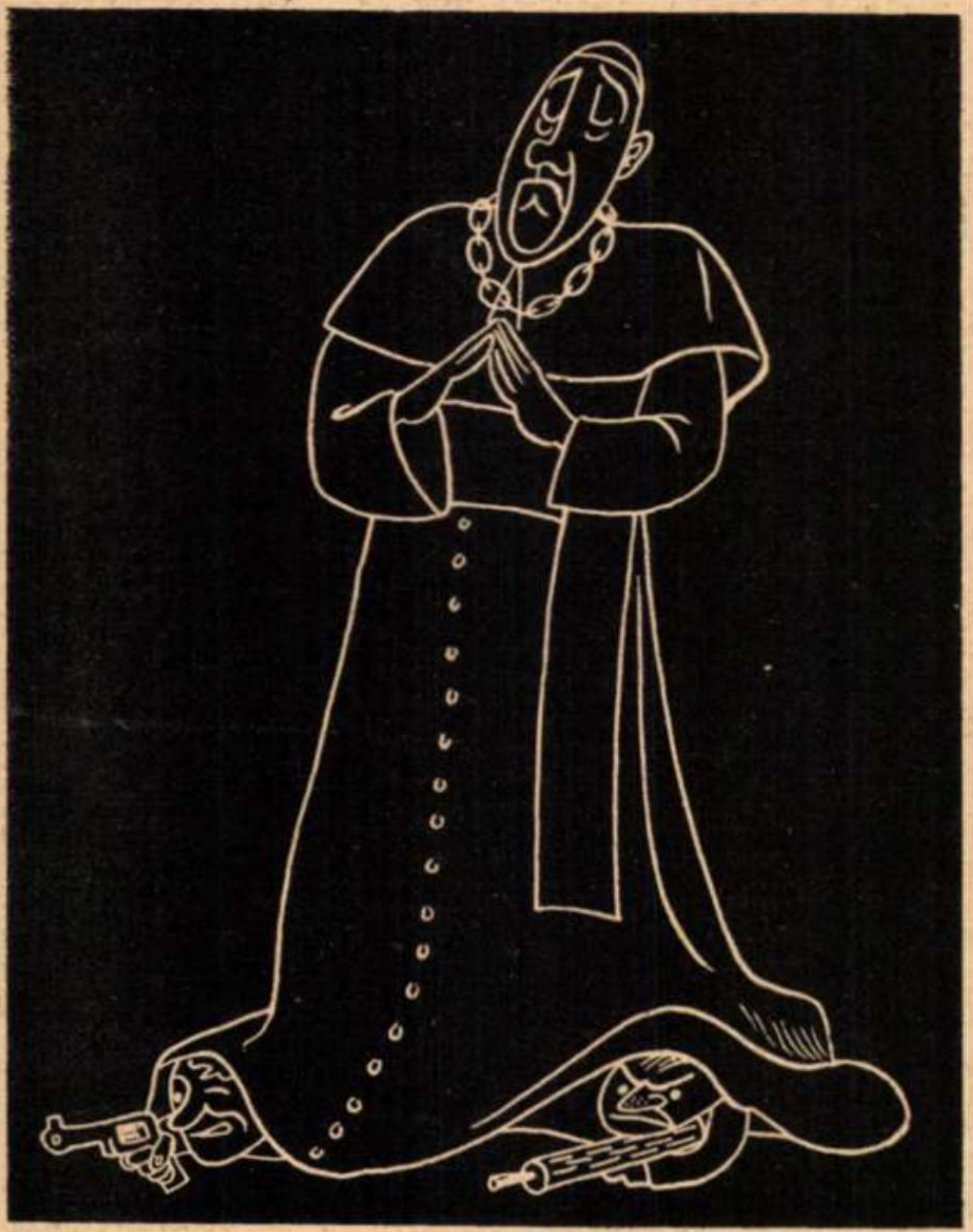

Hadd örüljön az a nyaraló is

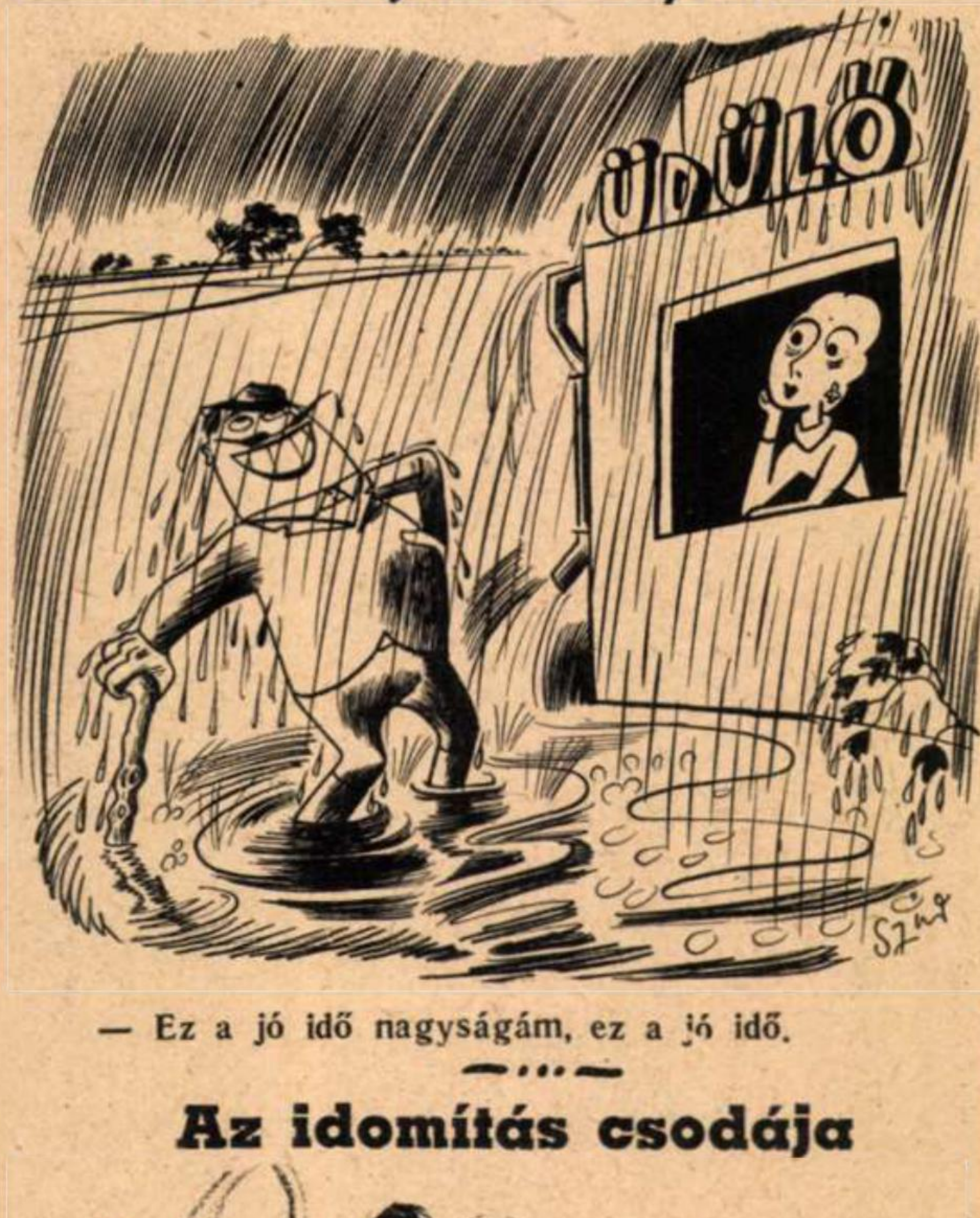

— Ez a jó idő nagyságám, ez a jó idő.

Az idomítás csodája

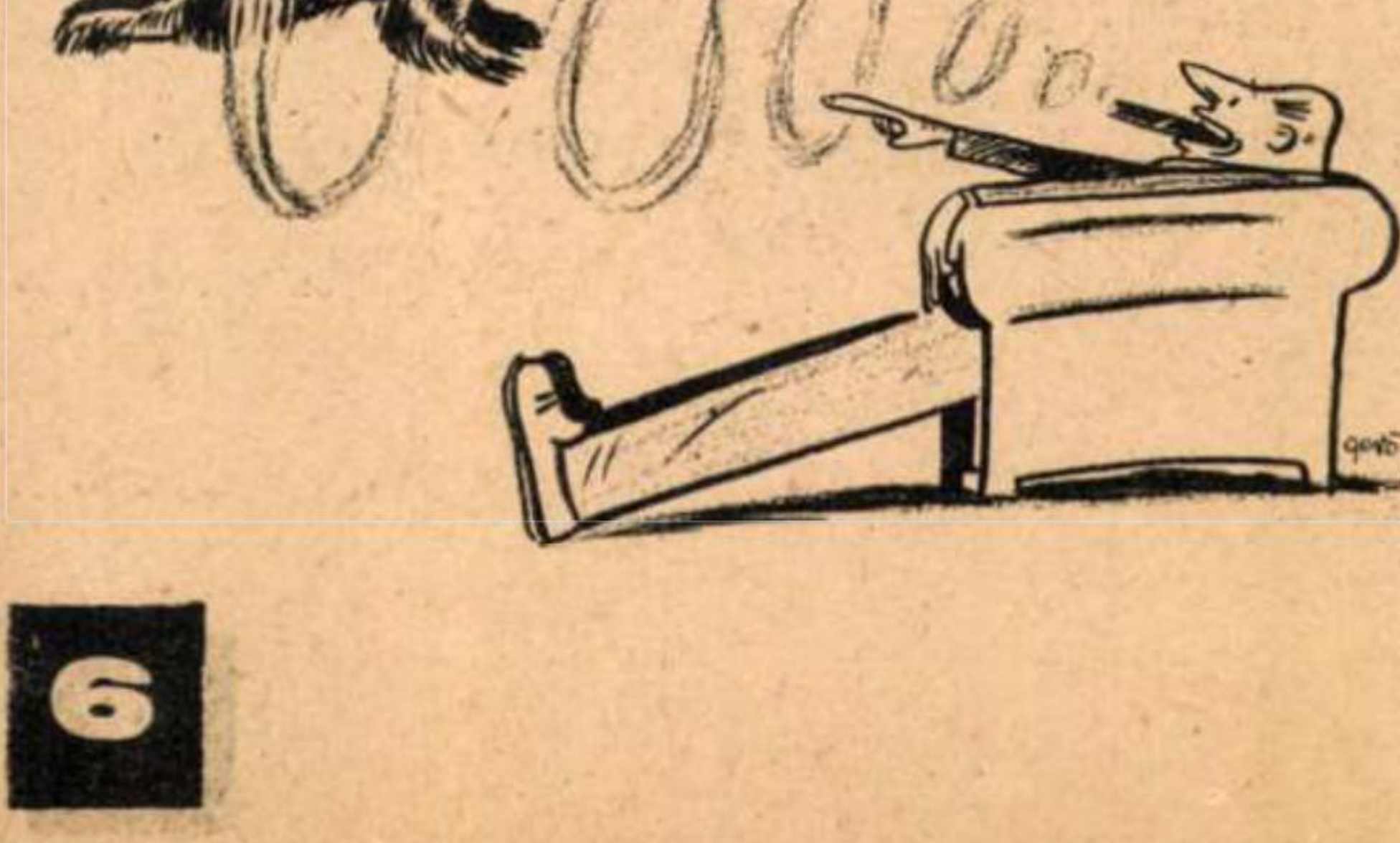

Valószínűsíteni kell az elveszett diplomát

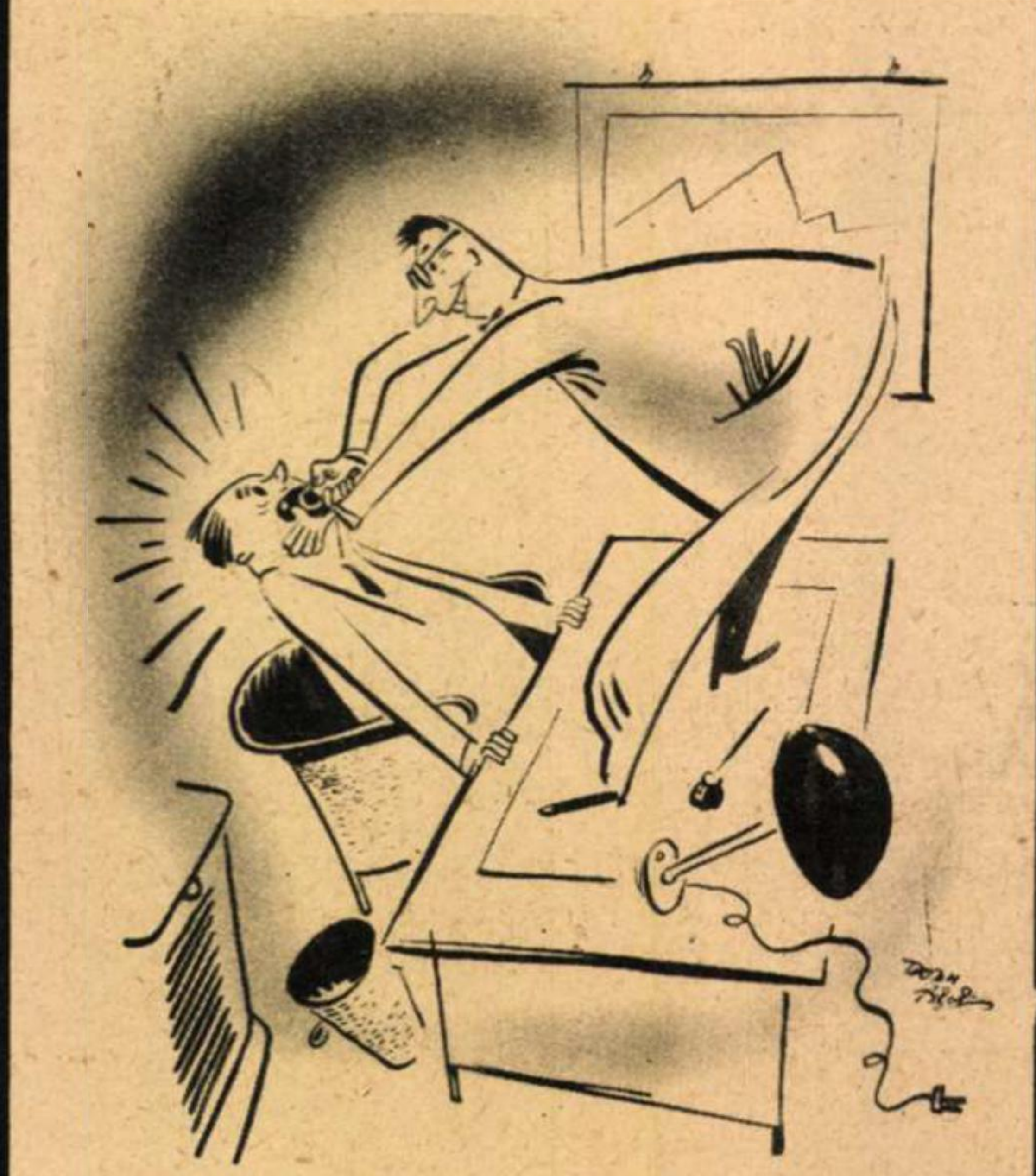

— Na, mi a véleménye, elöljáró úr? Orvos vagyok vagy nem vagyok orvos?

Az örökölt nadrág

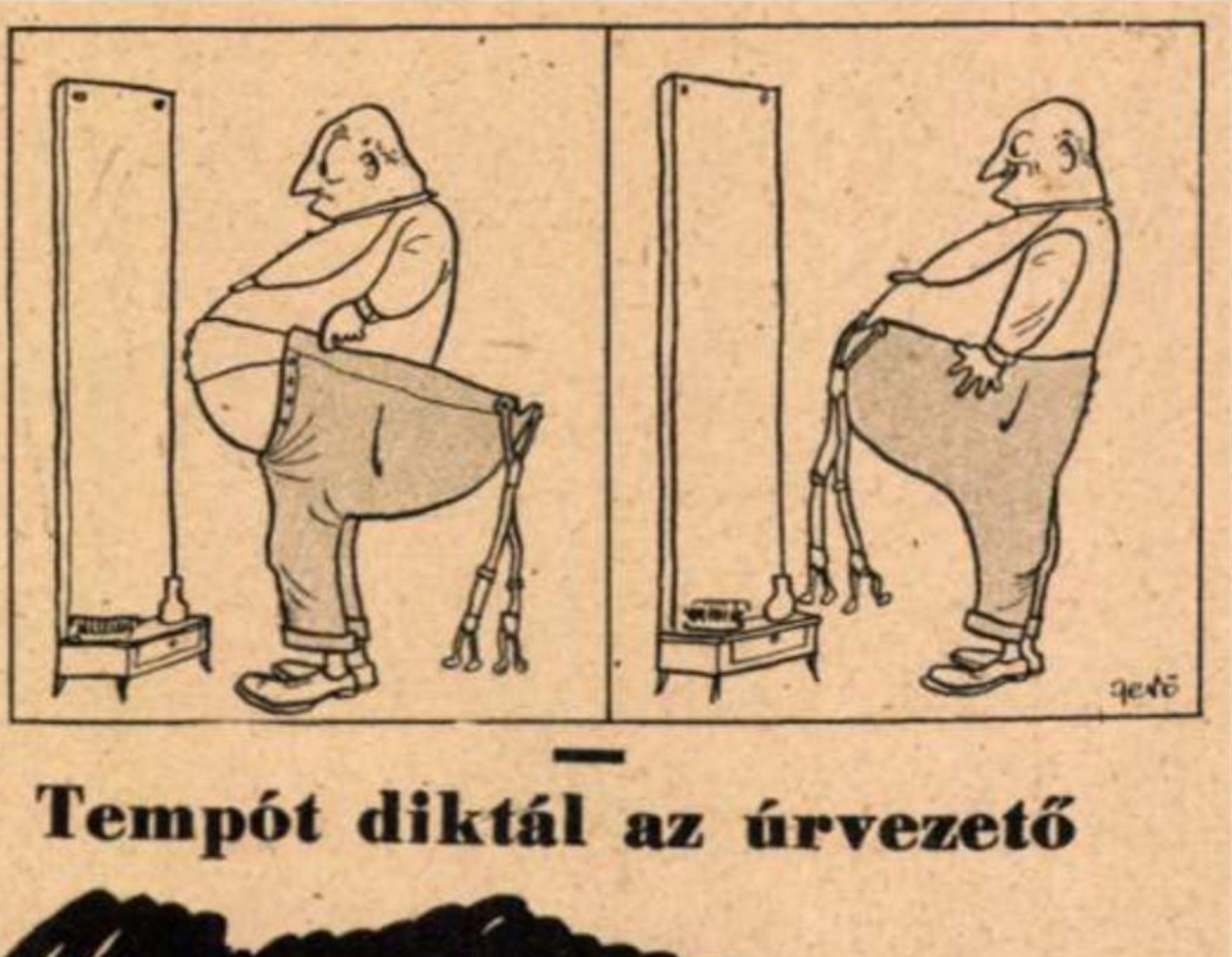

Tempót diktál az úrvezető

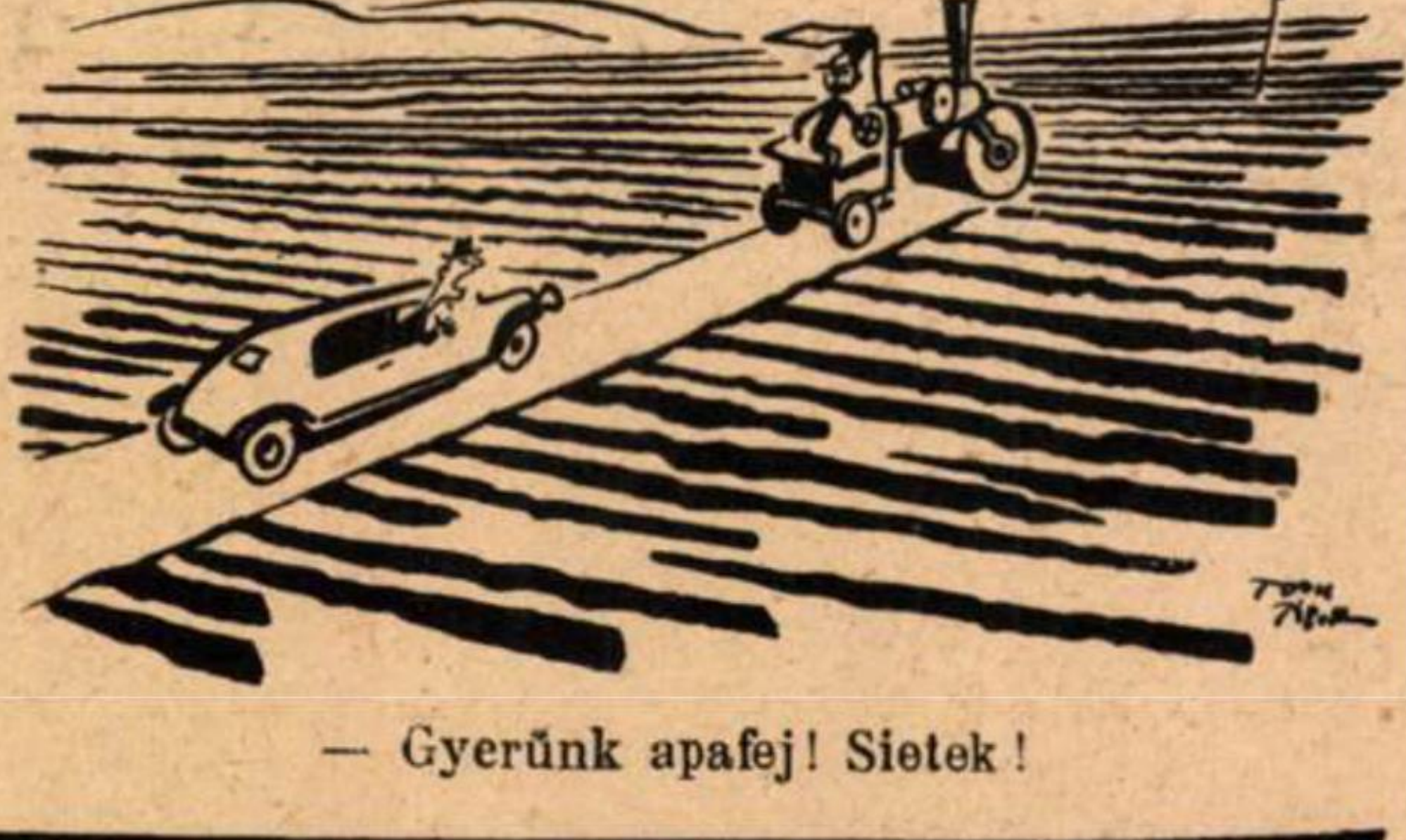

— Gyerünk apafej! Sietek!

Szeretett lapunk szerkesztőségében

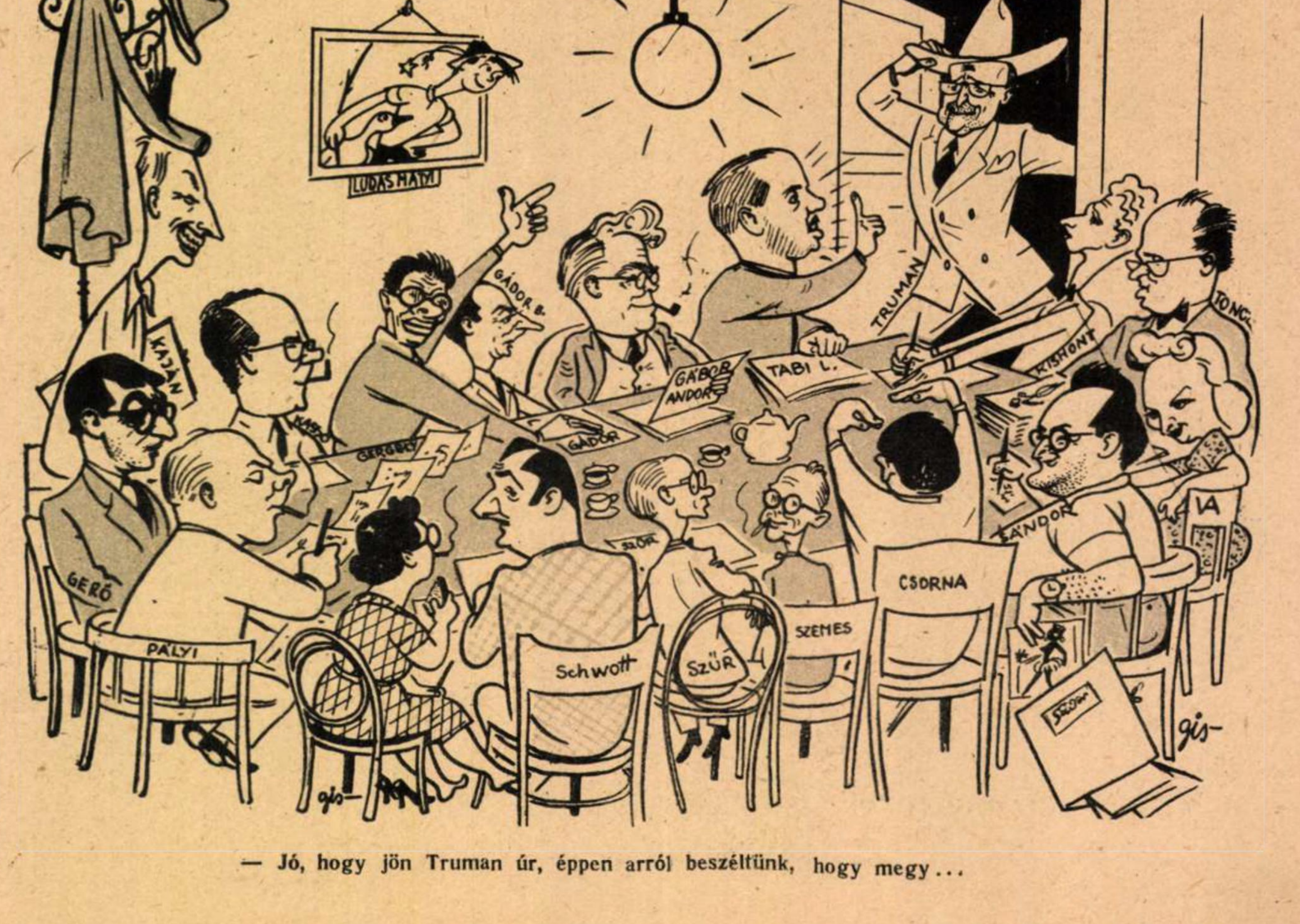
LUDAS MATYI
KAJÁN
GÁDOR B.
GÁBOR ANDOR
TABI L.
TRUMAN
KISHONT
TONC
GERGELY
GÁDOR
SZÜR
SÁNDOR
IA
CSORNA
SZENES
Schwott
SZŰR
PÁLYI
GERŐ

— Jó, hogy jön Truman úr, éppen arról beszéltünk, hogy megy...

Ki vagyok én?

Az állandó epizódszerepeket játszó, közepes tehetségű színész roppant beképzelt ember. Szent meggyőződése, hogy őt egész Pest ismeri s az emberek minden lépését figyelemmel kísérik. A napokban is, amikor taxiba vágta magát, hanyagul odaszólt a sofőrnek:

— Haza!

A 7 leghülyébb vicce

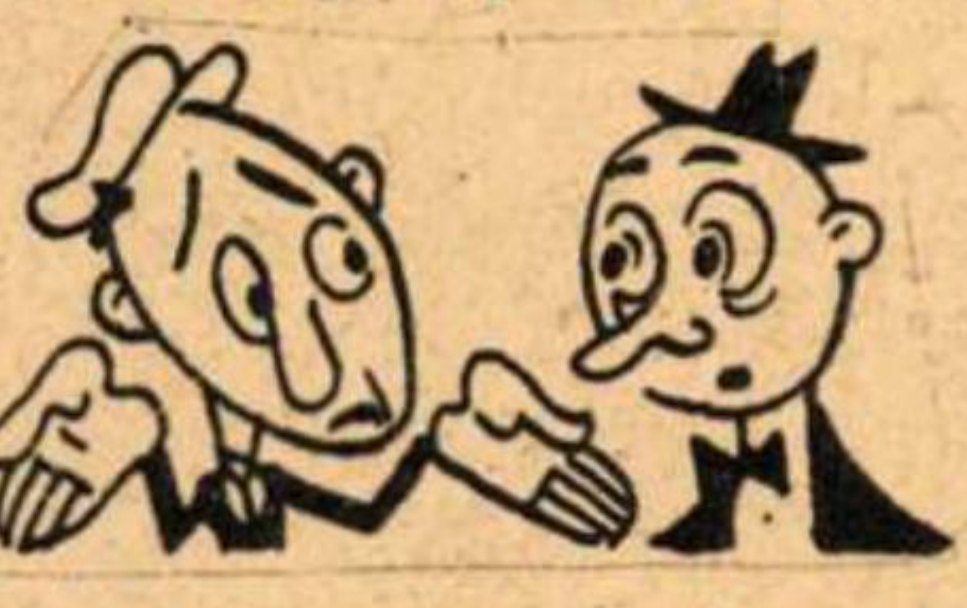

— Rettenetes, hogy milyen rosszul megy nekem...

— Mért? Mivel foglalkozik maga?

— Kormozott üveget árulok napfogyatkozáskor.

— De hiszen napfogyatkozás csak minden hatodik évben van!

— Na úgye. Most már elhiszi, hogy rosszul megy nekem?

Micsoda beszéd!

Kontusek beállít az antikváriushoz:

— Van egy büntetőtörvénykönyvem, megveszi?

— Használt példány?

— Ahhoz magának semmi köze!

Darvas Szilárd:

KÉT TALÁLKOZÁS

Akik naponta látják egymást

— Jónapot, Malinka úr.

— Jónapot, Gacsaj úr. Hogy van, hogy van?

— Jaj ne is kérdezze. Itt a derekam táján olyan nyilalást érzek, illetve tulajdonképen nem is nyilalást, hanem szúrást, valami össze-vissza futkos bennem, aztán abbahagyja.

— Várjon csak. Nem evett valami erősen fűszeres dolgot?

— Nem.

— Attól van. Erősen fűszeres dolgot kell enni. Magának kevés a prozódiája.

— Jó, majd megpróbálom. És maga, hogy van?

— Borzasztó kellemetlenségem volt ma. Egy pasas meglökött az utcán, mire én alaposan megmondtam a magamét.

— Hogy lökte meg?

— Igy. Jött szembe, ő kitért, én is kitértem, aztán egymásba mentünk.

— Nagyon megmondta a magáét?

— Nagyon megmondtam. Mondtam: mit ugrál? Nem tud vigyázni?

— És ő?

— Ő is mondta nekem, hogy mit ugrálok, nem tudok vigyázni?

— Legjobb az ilyet szó nélkül hagyni.

— Igen. Utólag én is rájöttem, dehát elfogott az indulat.

— Tulajdonképen rémes ez. Az emberrel mindennap történik valami. Na isten vele.

— Isten vele.

Akik régen látták egymást

— Jónapot, Malinka úr!

— No nézd csak, a Gacsaj! Hogy van? Hogy van? Ezer éve nem láttam. Hogy van a kedves felesége?

— Elváltunk.

— Tényleg? Erdekes! Tudja, milyen sok a válás?

— Tudniillik a télen rettenetes beteg voltam, élet és halál közt lebegtem...

— Kezet foghatunk. Nekem volt egy tüdőgyulladásom... ha rágondolok, szepszist kapok.

— Aztán az üzlet is rosszulment, egy éjjel ki is raboltak...

— Ismerem... Tudja, hogy már nem vagyok a cégnél? Hat hónapja egy büdös vasat se keresek. A feleségem kétszer öngyilkos lett...

— Nálunk a kisebbik fiam egy éve elcsavargott és még mindig nem került elő...

— Nekem a lányom lebabázott és nem tudjuk, ki az apa...

— Engem kétszer elvitt a gazdasági rendőrség. Nyolc hónapot ültem...

— Borzasztó. Különben hogy van?

— Szo, szo... Unalmas az élet...

— Nekem mondja? Egyik nap pont olyan, mint a másik. Na, isten vele.

— Isten vele.

Királyokat szerződtetnek Hollywoodban

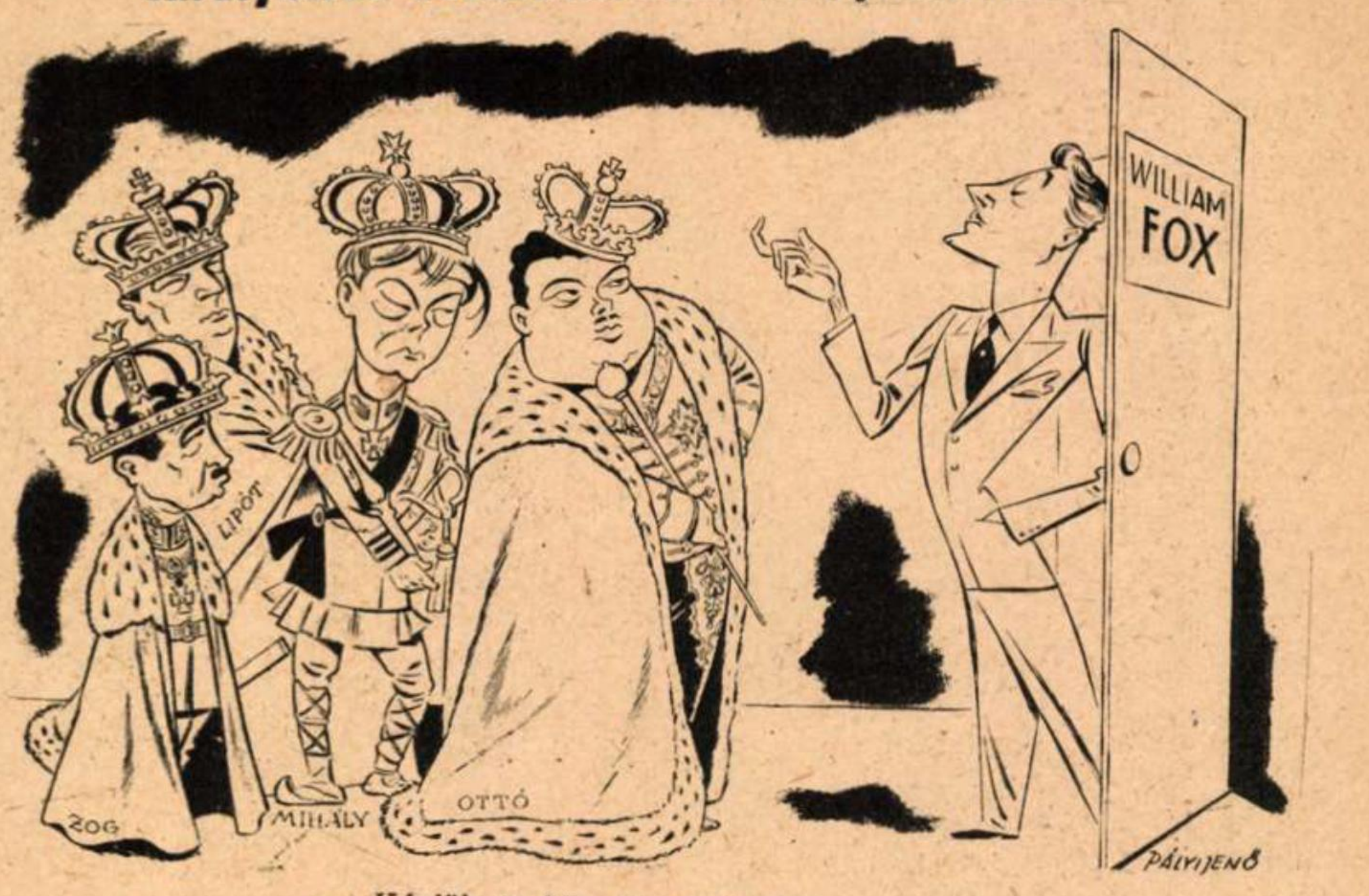

— Kérjük a következő királyt...

Hazafelé a Vásárról

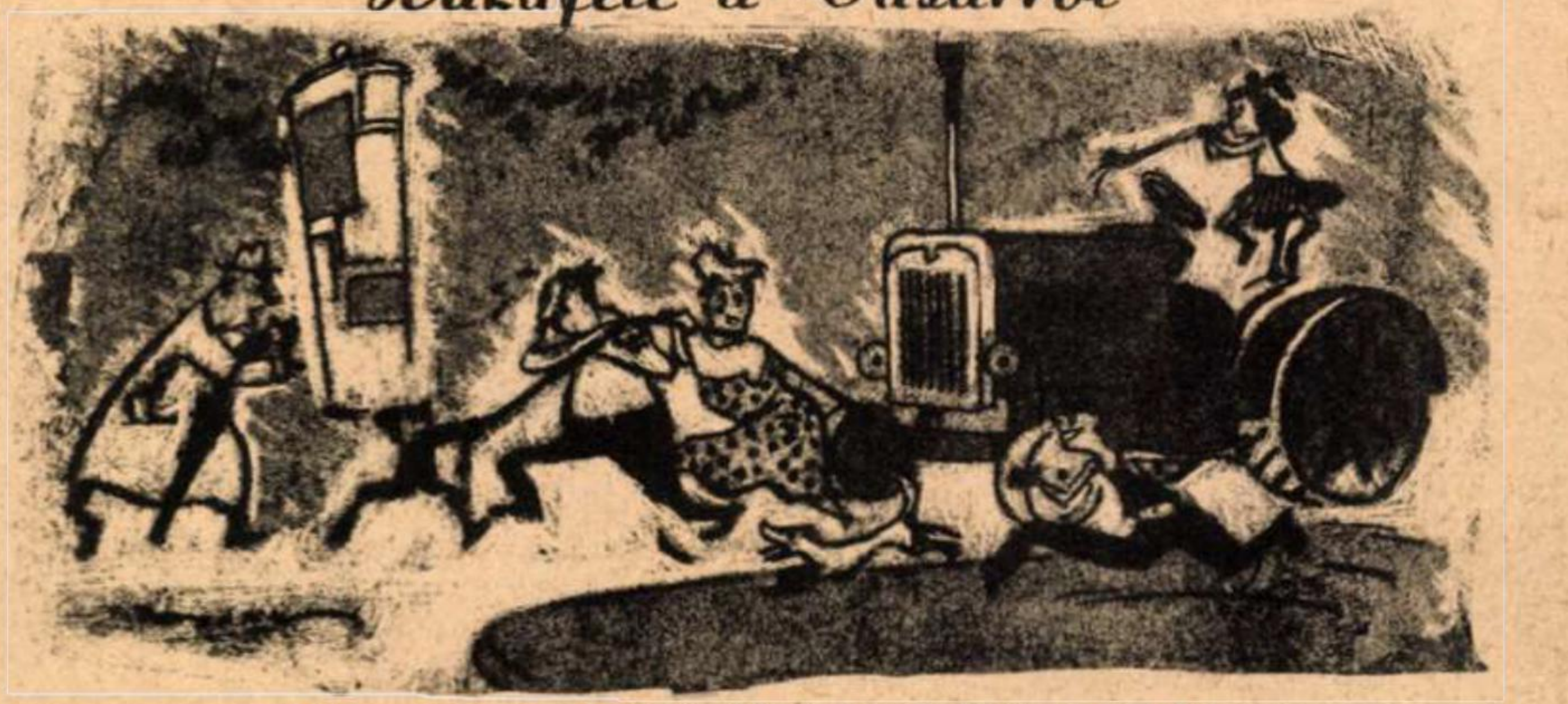

— Hogy jutott eszébe traktort venni, Kelemen úr?

— Nem kaptunk már kiflit.

Szórakozott szórakozó

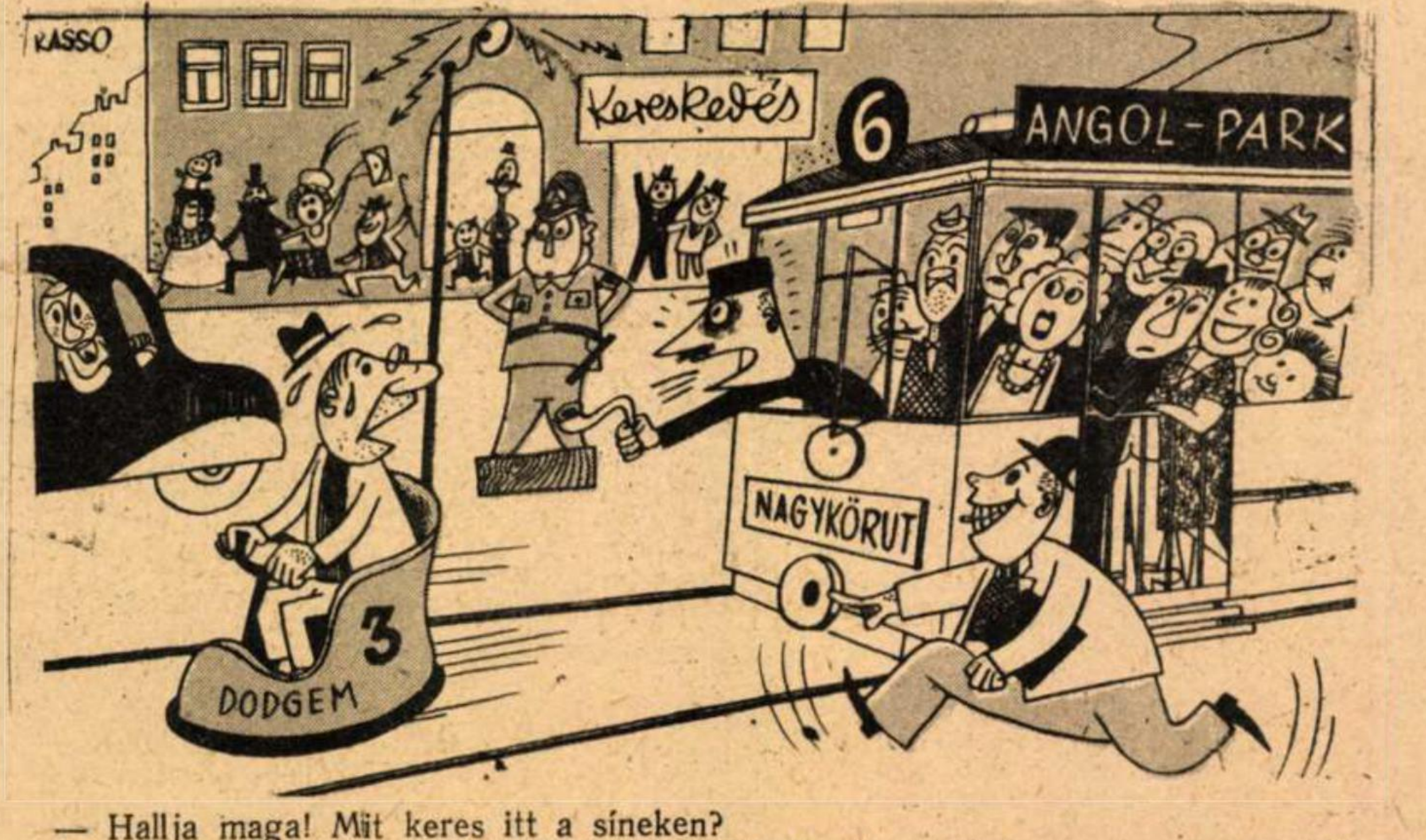

— Hallja maga! Mit keres itt a síneken?

— Dodzsemeztem az Angol Parkban. Esküszöm, sejtelmem sincs, hogyan tévedtem ide...

Kiestünk a Davis Kupából...

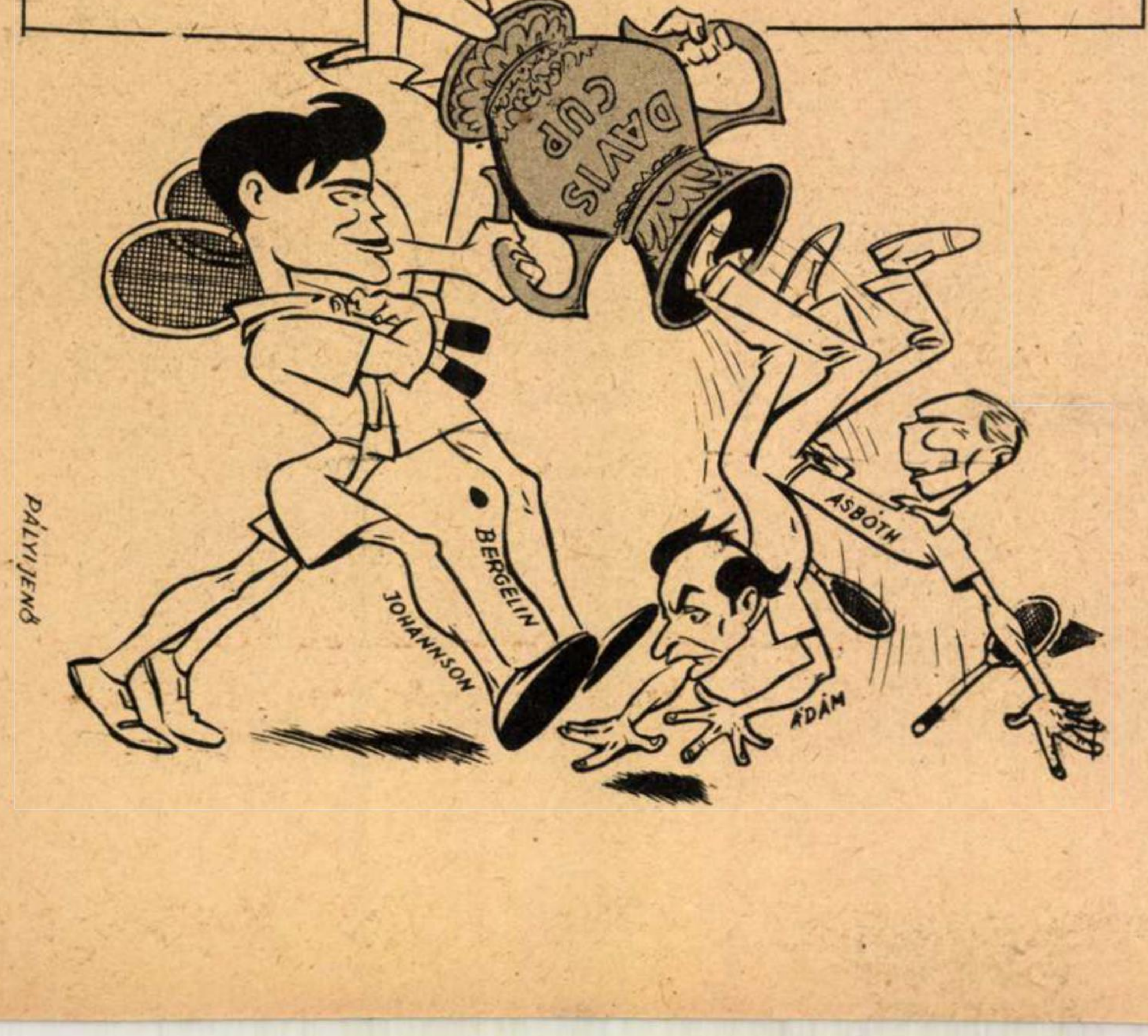

ANGLIAI FURCSASÁGOK

(Kivonat a Magyar Nemzetből.)

Hemendex városka polgármesteri hivatala 500 drb használt ping-pong-hálót kínál eladásra, mert pénzre van szüksége. Az egyetlen feltétel az, hogy a vevő köhögjön.

(Evening Standard Oil)

Egy félkegyelmű suhanc Glasgowban, az utcán a száz alkalmazotton felüli üzemek államosítását követelte. Persze agyonverték.

(Glasgow Graphic)

Egy bristoli válóperes tárgyaláson Meccegnei bíró előtt a feleség kijelentette, hogy azért akar elválni, mert a férje nagyon buta. A bíró megkérdezte a feleségtől, hogy hát akkor ki az okos. „Hogy ki? — hangzott a válasz — Hát a Balogh!"

(Bristol Gellért Britannia)

Egy ismerős összeszólalkozott az utcán. Majdnem verekedés lett belőle.

(Exmouth Law Societies Chronicle)

Egy suséxi lótolvajról kiderült, hogy kommunista. Az országos rendőrfőkapitányság sajnálattal állapította meg, hogy a legtöbb lótolvaj kommunista, sőt minden kommunista lókötő. Éljen Churchill! Lesz még ez másképp is!...

(Hungarian Nation)

Potya vagy ajándék?

Az ujságíró felkeresi színigazgató ismerősét és bejelenti, hogy vidéki rokonai érkeztek, akik szeretnének este színházba menni. Három szabadjegyre lenne szüksége.

— Sajnálom szerkesztő úr. — mondja a színigazgató, — szabadjegyem már nincs, de adhatok három félárú jegyet.

Az ujságíró felhorkan:

— Mi az, még én ajándékozzak magának?!

A 7 legszomorúbb vicce

Valamelyik pesti színház igazgatójától azt kérdezték:

— Milyen ház volt a tegnap esti előadáson?

— Mit mondjak — felelte a kérdezett — május elseje jutott az eszembe...

— A tomboló lelkesedésről?

— Nem. Hanem akkor is ingyen játszottunk.

Gusztus dolga

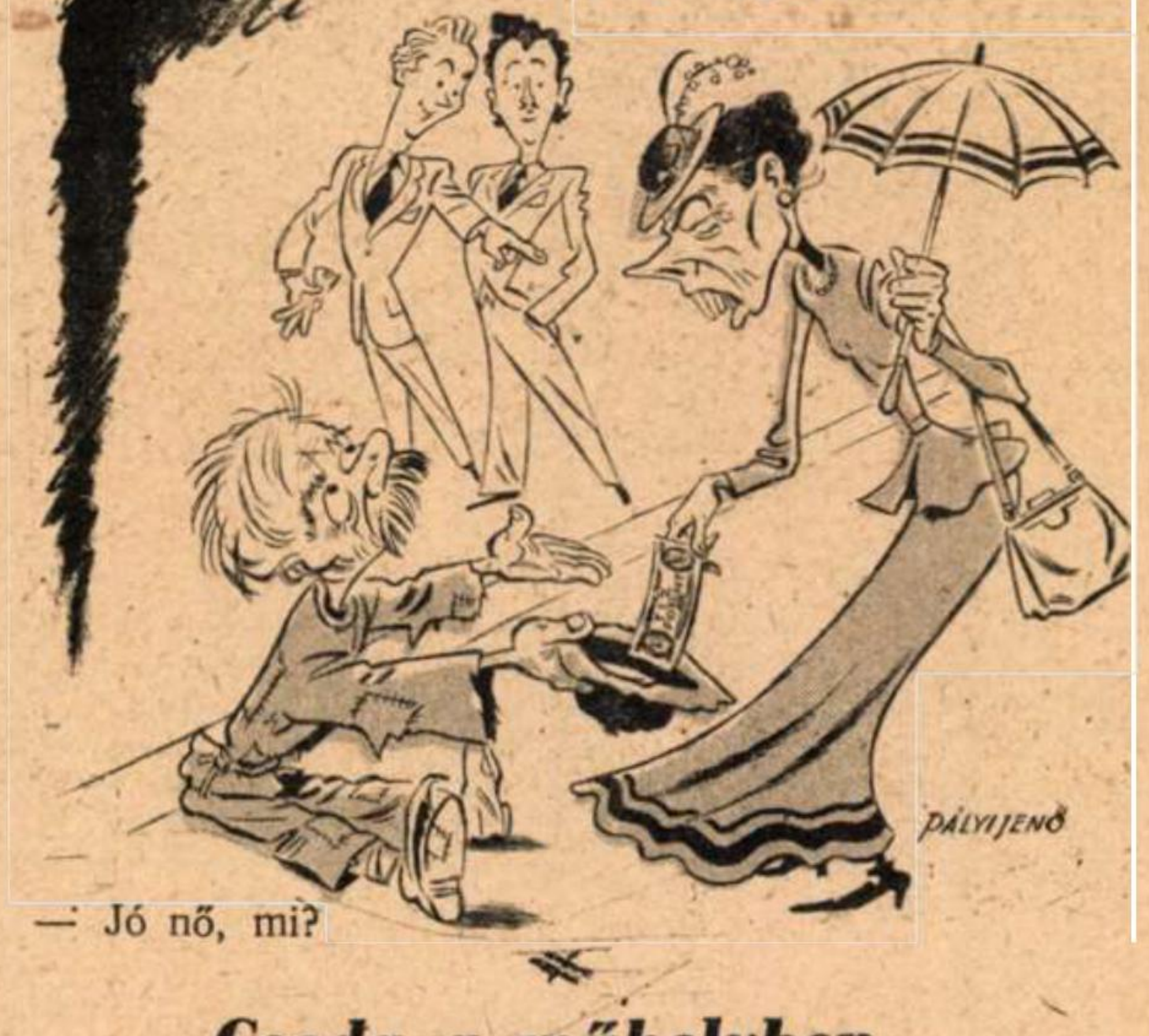

— Jó nő, mi?

Csoda a műhelyben

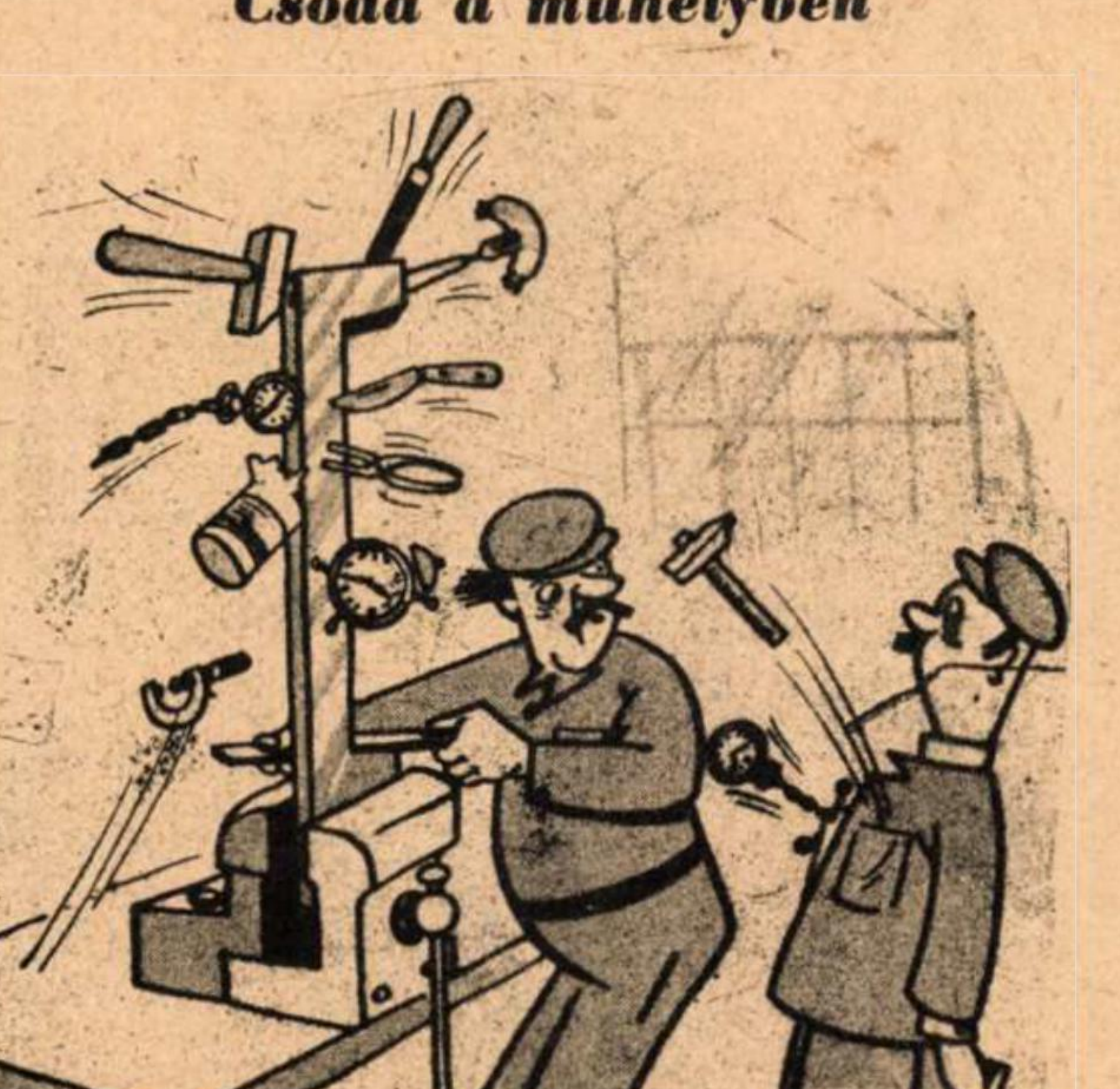

— Szakikám, ezt nem kellett volna okvetlenül mágnesvasból csinálni.

Gergely Miklós:

A társbérlő megtérése

Tegnap találkoztam Mancival. Tudják melyik az, az a csinos kis szőke, borotvált szemöldökkel. Nagyon el volt keseredve.

— Mi baj, Mancika? — kérdeztem tőle résztvevően.

— Nem lehet kibírni a társbérlőmmel — mondta és szemét elborították a könnyek.

— Ugyan Mancika — nyugtattam meg — ne legyen gyerek. Már régen megjelent az új lakáskódex, könnyű megfékezni a hepciáskodó társbérlőt.

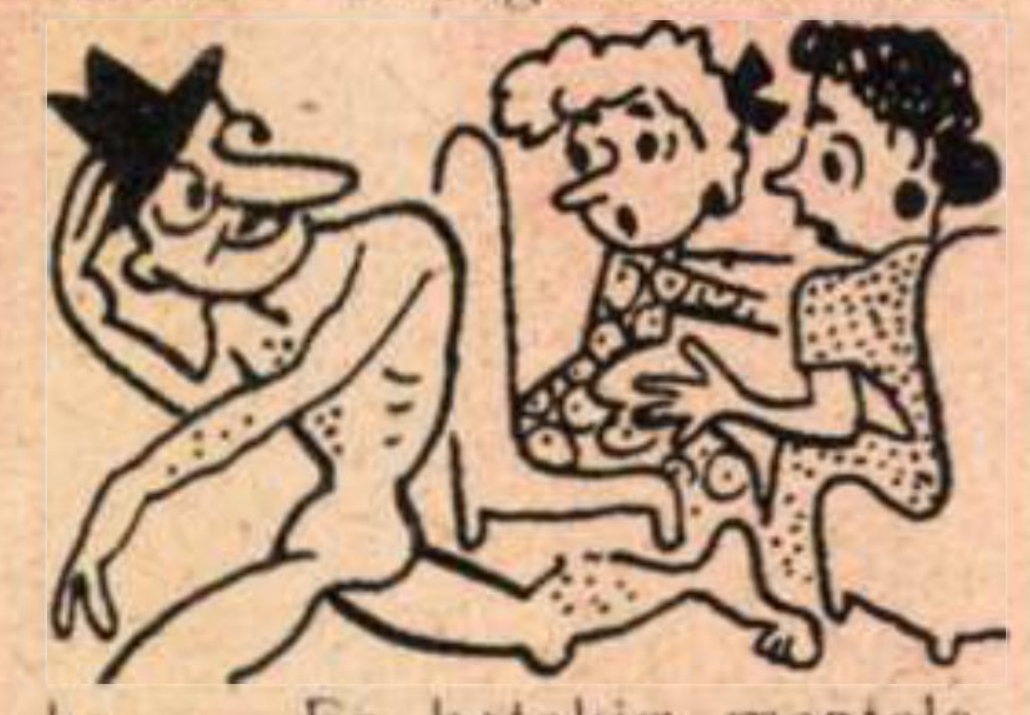

— Ezt nem lehet megfékezni — zokogott fel Mancika —. Ez hetekig meztelenül járkált keresztül a szobámon, különösen ha vendégeim voltak. Amikor az egyik vendégem megsokalta és rászólt, hogy vegyen fel valamit, akkor felvette a kalapját. Ez így ment hetekig. Ezután új trükköt talált ki. Bezárkózott a mellékhelyiségbe, úgy, hogy nem tudtam hozzáférni.

— Miért akart a társbérlőhöz hozzáférni?

— Ne legyen buta, Gugyerák úr, nem a társbérlőhöz akartam hozzáférni, hanem a mellékhelyiséghez.

— De mit csinált egész nap a mellékhelyiségben?

— Egy kis könyvespolcot állított be és olvasgatott egész nap.

— Amikor látta, hogy evvel se megy semmire, még egy új trükköt eszelt ki, az összes ruháimat bekente mézzel.

— Ezért már igazán feljelenthette volna.

— Nem lehet azt, sokkal több esze van annak. Bocsánatot kért, azt mondta, hogy azt hitte, szeretem a mézet. Aztán három napig egész éjszaka disznó dalokat üvöltött, hogy le se tudtam hunyni a szememet, a torontáli szőnyegemet meglocsolta tintával, de azért is bocsánatot kért, azt mondta, hogy rövidlátó, azt hitte, muskátli és a mult hét végén egy kecskebékát csempészett be az ágyamba, azóta is idegsokkom van. És most már három napja színét se láttam a gazembernek!

— Képzelem, milyen boldog, Mancika — vetettem közbe.

— Megőrült, Gugyerák úr? — zokogott fel Mancika. — Elfelejtettem mondani, hogy hétfőn reggel az a disznó elvett feleségül...

MASzOBSz jelszava

REGGEL MEGA

DÉLBEN MEGA

ESTE
MAGA MEGA
MEG A

Még mindig drága a strand

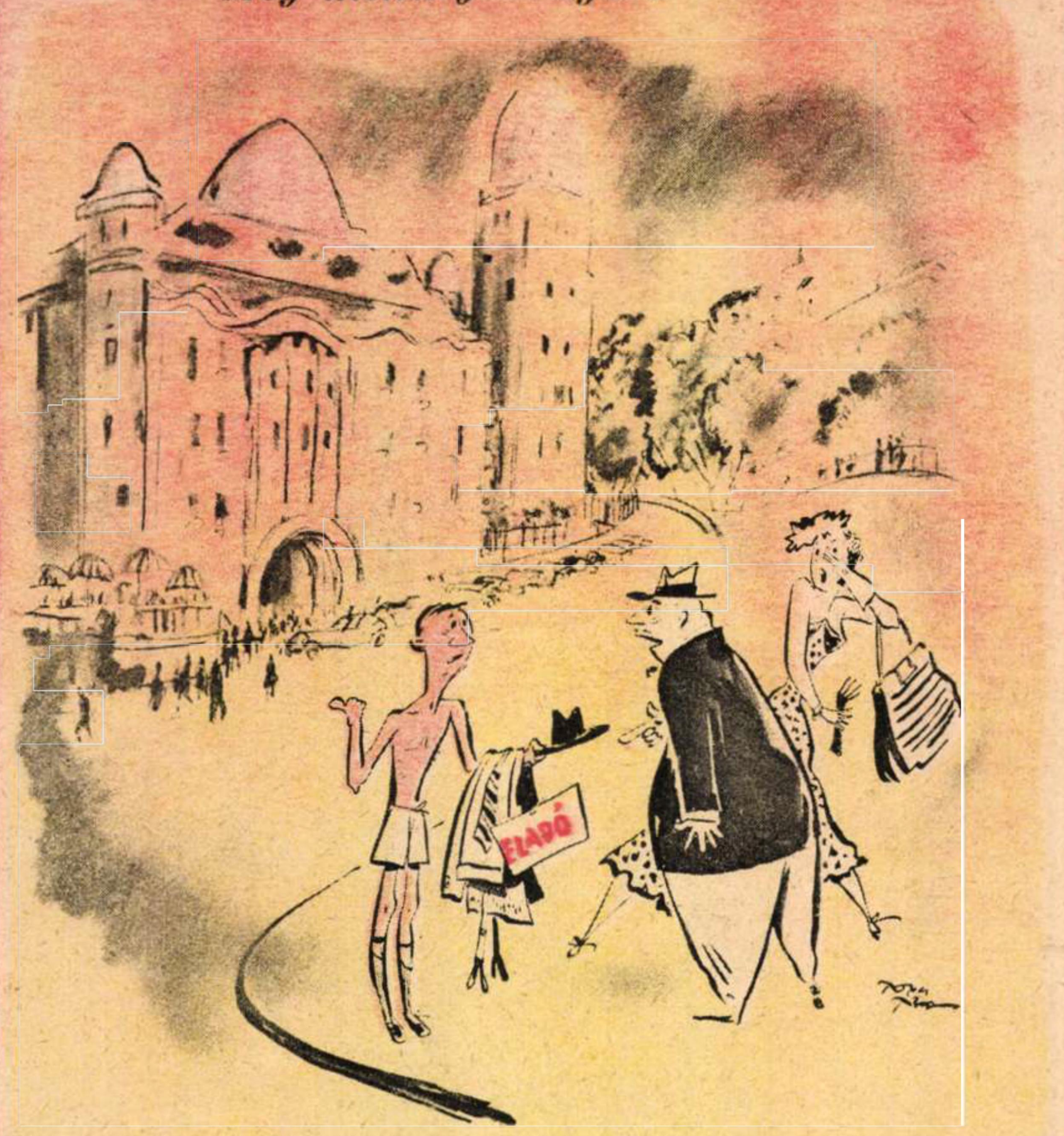

— Ember, megőrült? Mért akarja eladni a ruháit?
— Szeretnék kérem bemenni a hullámfürdőbe...

Egy pásztorlevél aminek örülni lehet

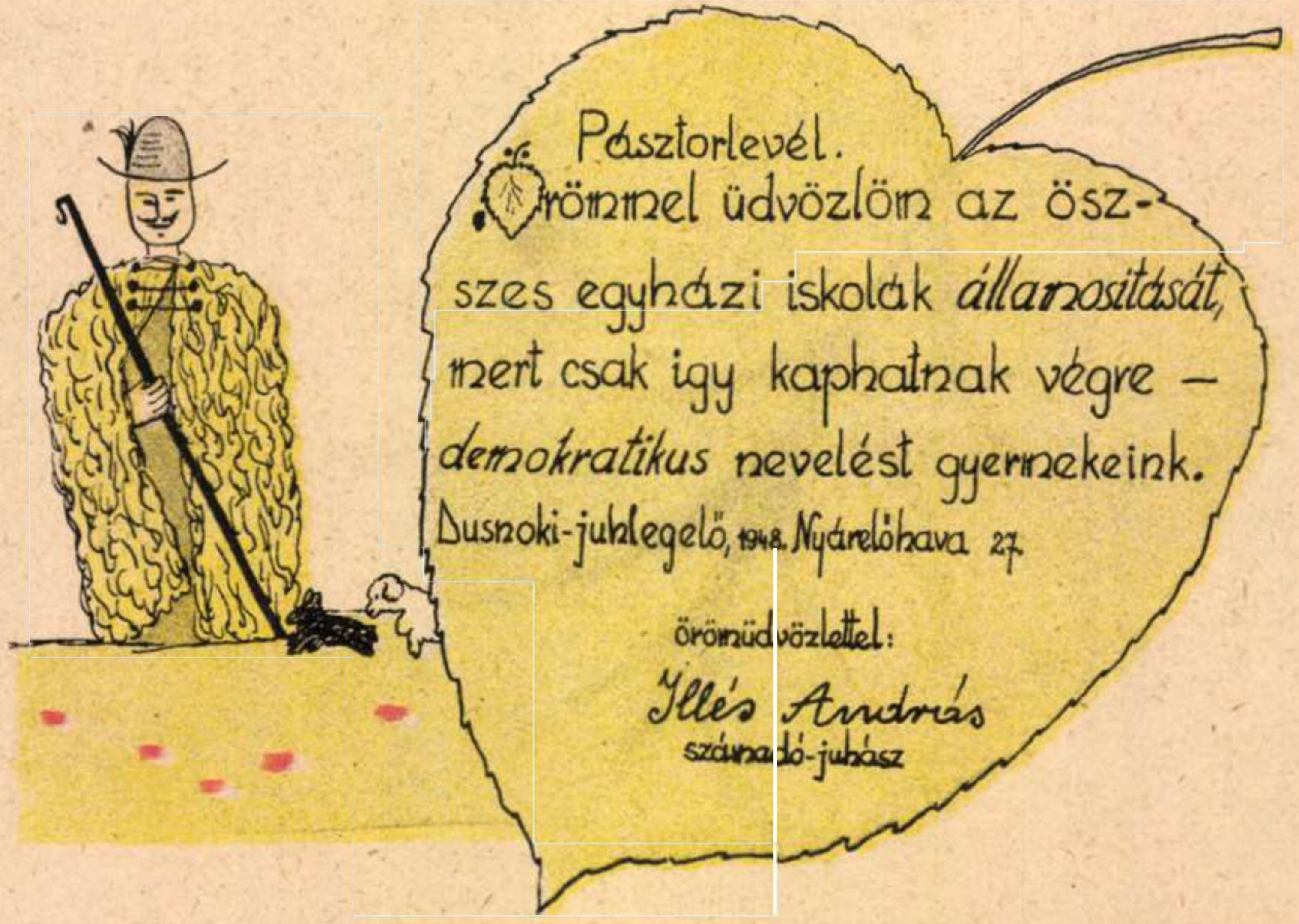

Pásztorlevél.
Örömmel üdvözlöm az öszszes egyházi iskolák *államosítását*, mert csak így kaphatnak végre — *demokratikus* nevelést gyermekeink.
Dusnoki-juhlegelő, 1948. Nyárelőhava 27.

örömüdvözlettel:
Illés András
számadó-juhász

Fenti pásztorlevelet Dusnokról kaptuk. Az ottani faliujság számára készítette egy igazi pásztor, Illés András számadójuhász. De kár, hogy Dusnok olyan messze van Esztergomtól...

Munkaverseny a strandon

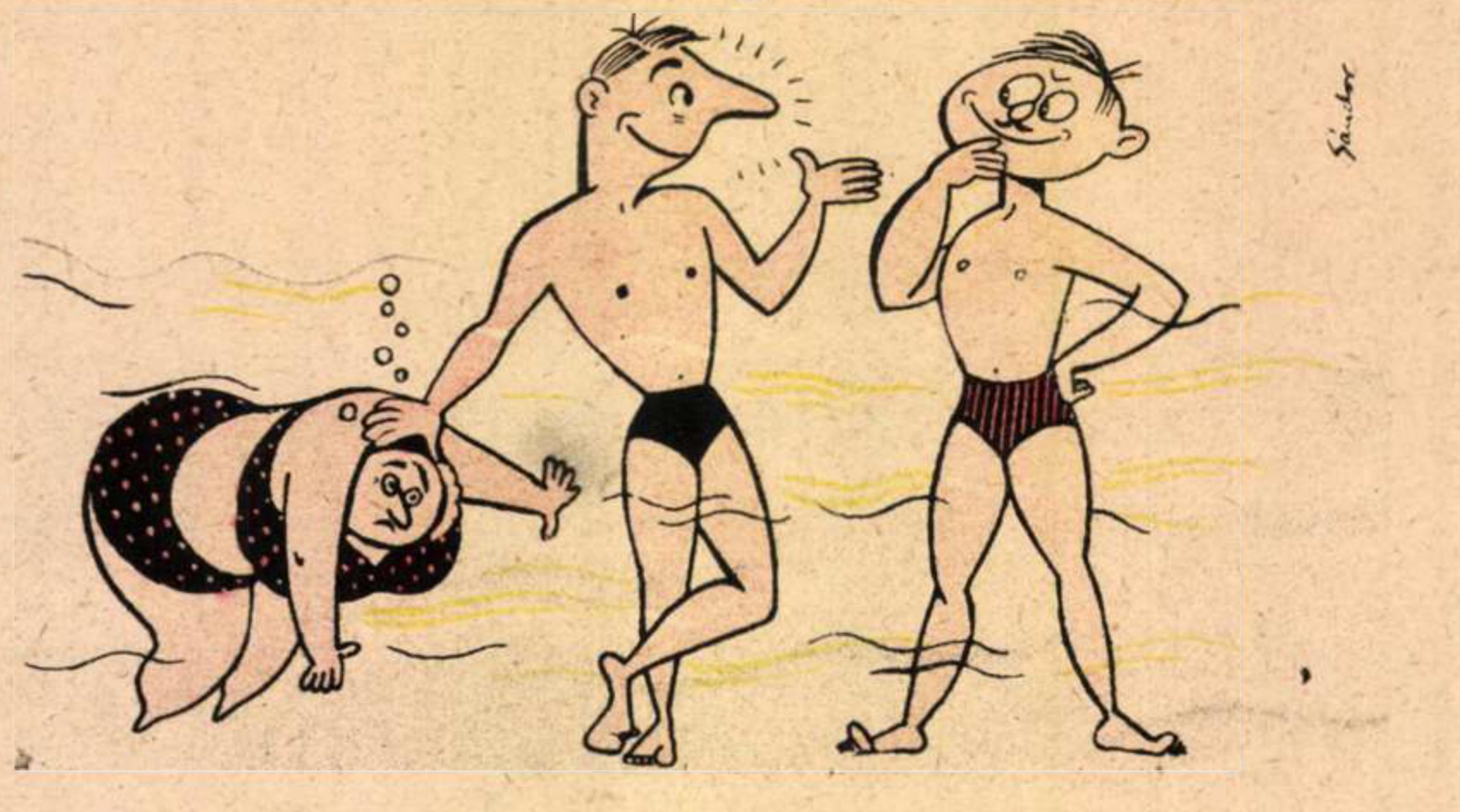

— Mit csinál, szaktárs?
— Lenyomom a selejtet...

A hét legennivalóbb vicce

— Hogy a zöldborsó, néni?
— Egy forint egy kiló.
— Az drága.
— Nem adhatom olcsóbban. Ha maga zöldborsó volna, magának jól esne, ha nyolcvan fillérért adnák el magát?

Barankovics kisebbségi véleményt jélentett be

Az iskolaállamosítási törvény tárgyalása során Barankovics István a közoktatásügyi bizottságban kisebbségi véleményt jelentett be.

Alkalmunk volt beszélgetni az egyik Barankovics-párti képviselővel.

— Miért vannak az iskolák államosítása ellen? — kérdeztük.

— Ennek két oka van, — felelte a képviselő.

— Mi az a két ok?

— Először a szeretet.

— Milyen szeretet?

— Szeretjük Mindszentyt.

— És másodszor?

— Másodszor, ha nem vagyunk az államosítás ellen, a fene se venne észre bennünket.

Budapesten keresik a római miniatür Madonna tolvaját

Magyarországon körözik a Grammantieri Tulo római professzor lakásáról ellopott Raffael-képet. Országszerte óriási az izgalom, mindenki Miniatür Madonnát keres. A keresésbe most be akarják vonni a volt gyárosokat is, mert azt mondják, a legtöbbjük még most is igen jól keres.

Munkatársunk a nyomozás eddigi eredményéről a következő információt kapta:

— Az ellopott Raffael-kép még nincs meg, de a nyomozás során rengeteg lopott Beethoven-, Wagner- és Puccini-zenét találtunk.

Nézzen a tükörbe asszonyom

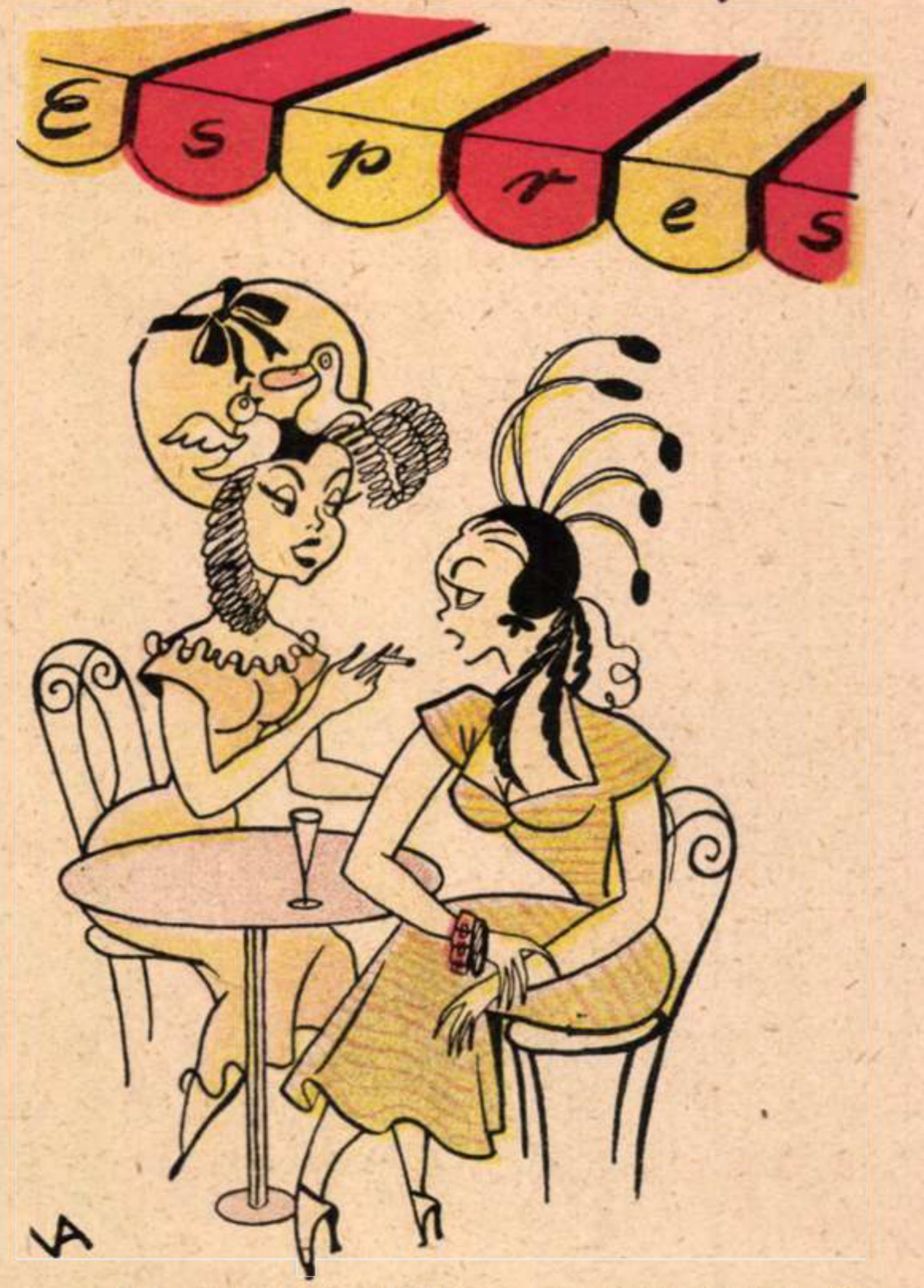

— Képzeld drágám, láttam az új párisi lapokat, kész röhej, hogy mit raknak legújabban a fejükre a nők...

Figyelem! Itt a Nemzetközi Vásár hangos híradója beszél!

Halló, halló figyelem! Mindszenty József urat várja Ortutay Gyula úr a hátsó kijáratnál.

Elveszett egy kissé kopottas, de még jó állapotban lévő politikai meggyőződés. A becsületes megtaláló adja le az irodában Barankovics névre.

Virgonc Etelkát sürgősen kérik a Szovjet pavilonhoz Pista, Gabi, Zoltán, Oszkár, Alfonz és három ismeretlen úr.

Kunszery Gyuluskát keresik a rokonai. Legutóljára a tokaji-bor pavillon előtt négykézláb látták.

Ludas Matyi
Előfizetési ára 1 hónapra
Belföldön **2.80** forint
Külföldön **4.—** forint
Postatak. bet. lap. száma 5170

Ludas Matyi

Felelős szerkesztő:
GÁDOR BÉLA
Szerkesztő:
TABI LÁSZLÓ
Felelős kiadó:
ZSIGMONDI ENDRE
Szerkesztőség: Honvéd-utca 10. Tel.: 127—750 és 128—031 Kiadóhivatal: Budapest, József-körút 5. Tel.: 139—150 és 138—382.
Nyomatott a Szikra Lapvállalat offset-körforgógépein.
Felelős nyomdavezető:
Nedeczky László

E héten

sarokba állítjuk

Kossa Istvánt,

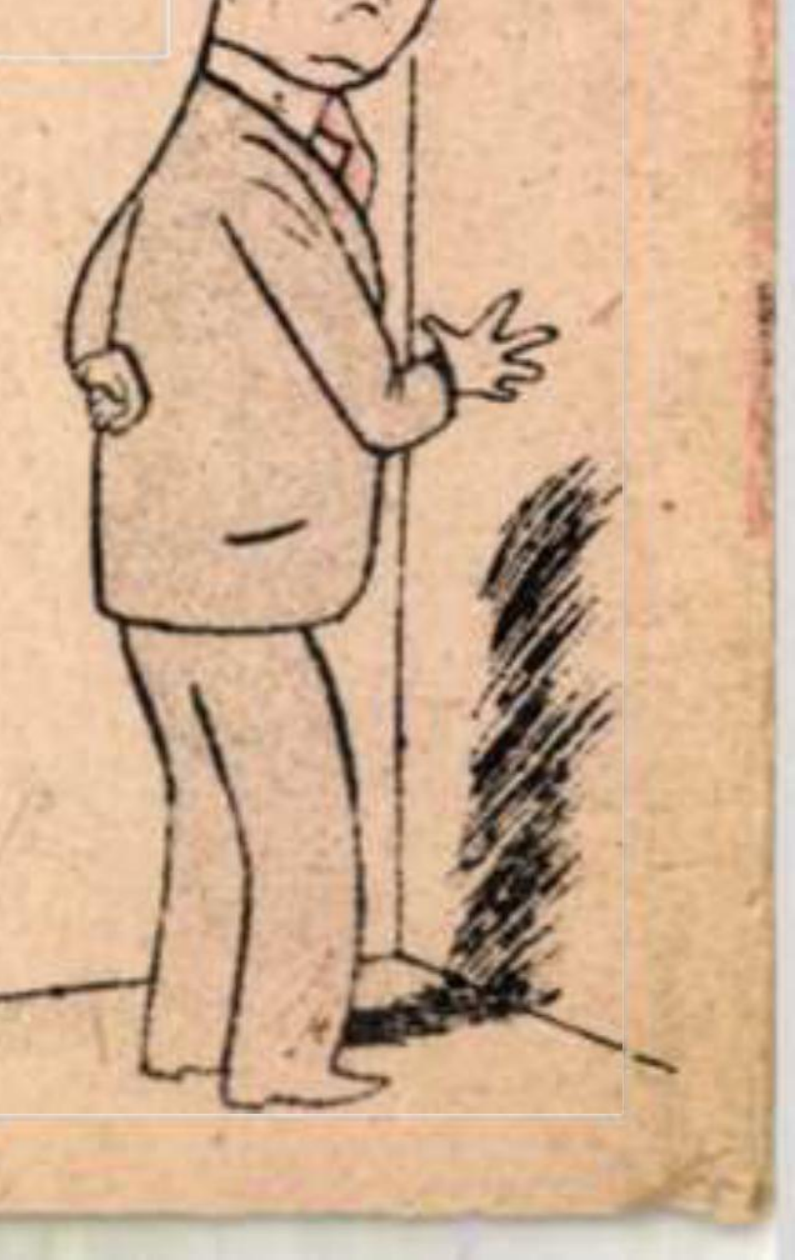mert a Dunától a Donig című könyve lélegzetelállítóan érdekes, annak ellenére, hogy már az első oldalon tudjuk, hogy kik a gyilkosok.